

Marilyn Hickey

*Hogyan érthetjük meg
teljesen a
Szent Szellem
szerepét
az életünkben?*

Szent Szellem
a Te
Segítő

Marilyn Hickey

Szent Szellem a te Segítőd

**Hogyan érthetjük meg teljesen a
Szent Szellem szerepét az életünkben?**

Fordította: Dezsényi István

2005

ISBN: 963 7657 00 2

TARTALOM

Bevezetés

1. fejezet Jézus azt ígérte, elküldi a Segítőt – te is megismerheted Őt!

2. fejezet Erő a magasból

3. fejezet A Szent Szellem gyümölcse

4. fejezet Az eljövendő dicsőség szimbólumai

5. fejezet A Szent Szellem cselekedetei

6. fejezet Különleges születés

(Apostolok cselekedetei 1:3–2:4)

7. fejezet Erő egy másik Segítőtől

(Apostolok cselekedetei 2:5–4:31)

8. fejezet Börtön, dicséret és üldözés

(Apostolok cselekedetei 4:32–8:1)

9. fejezet Isten megtalálja az Ő emberét

(Apostolok cselekedetei 8:2–9:31)

10. fejezet A pogányok veszik az üzenetet

(Apostolok cselekedetei 9:32–12:25)

11. fejezet Botok és kövek

(Apostolok cselekedetei 13., 14.)

12. fejezet A döntés ideje

(Apostolok cselekedetei 15:1–35)

13. fejezet Az evangélium eljut Európába

(Apostolok cselekedetei 15:36–16:40)

14. fejezet Ismeretlen istenek és nagyokos athéniak

(Apostolok cselekedetei 17.)

15. fejezet Romlás Korintusban

(Apostolok cselekedetei 18–21:17)

16. fejezet Ítélet a bírókon

(Apostolok cselekedetei 24–26.)

17. fejezet A Szent Szellem a szabadító

(Apostolok cselekedetei 27–28.)

18. fejezet A Szent Szellem ma

Utószó

A szerzőről

Bevezetés

Istennek csodálatos terve van az életedre vonatkozóan, és a Szent Szellemet adta Segítőül, hogy sikeres lehess. A te dolgod az, hogy kérd és fogadd el a segítségét, azután pedig engedelmesen kövesd az útmutatásait.

Ennek a könyvnek az a célja, hogy segítsen felfedezni a Szent Szellem személyiségét annak minden oldaláról. Szeretnék tanítani az elhívásáról, az ajándékairól és arról, hogy mi a szerepe az életünkben. Fedezd fel a szerepét az Ószövetségben, és hasonlítsd össze azzal, amit az Újszövetségben tesz a Szent Szellemmel betöltekezett hívők életében!

Megnézzük majd, hogy az Apostolok cselekedeteinek könyvében a Szent Szellem milyen kapcsolatban van a hívőkkel, hogyan munkálkodik bennük és rajtuk keresztül. Hiszem, hogy Isten ezekben az időkben kitölti az Ő Szellemét. Azt mondta nekünk, hogy ne részegedjünk meg bortól, amiben kicsapongás van. A korai Egyház azonban egészen biztosan ivott a Szent Szellem „új borából”. Én arra is emlékszem, hogy a legjobb bort a végére tartogatja! Hiszem, hogy a legjobb bor idejében élünk. Teljes szívemből buzdítalak arra, hogy igyál minél többet ebből az „új borból”.

Isten Szent Szellemének jelenléte árad és válik elérhetővé ezen a könyvön keresztül. Hiszem azt is, hogy ez a Szellem fog kiáradni azokon az élményeiden keresztül is, amelyek a következő napokban várnak rád, különösen akkor, ha alaposan megvizsgáltad, hogyan működött a Szent Szellem a múltban. Arra buzdítalak, hogy tölts időt az Ő jelenlétében, és engedd, hogy kijelentse Magát a számodra! Ismerd meg, hogy miért olyan rendkívül fontos megtapasztalni Isten jelenlétét a Szent Szellem által az életedben ma is!

Lehet, hogy még csak most kezdtél el megismerkedni Isten dolgaival, de az is elképzelhető, hogy már te is régóta iszol a Szent Szellem vizéből; én mindenképpen azért imádkozom, hogy ismerd meg ezt a „másik Segítőt” még jobban, még mélyebben és bensőségebben.

1. fejezet

Jézus azt ígérte, elküldi a Segítőt – te is megismerheted Őt!

Ahhoz, hogy hívőként Isten akarata szerint éljünk és tevékenykedjünk, szükségünk van arra, hogy a Szent Szellem kenete működjön bennünk és rajtunk keresztül. Jézus megígérte a Szent Szellemet minden hívő számára, nekünk csak kérni kell:

Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Szellemet azoknak, akik tőle kérik.

– Lukács 11:13

A Szent Szellem azt akarja, hogy az Egyház, Krisztus Teste megismerje Őt, és arra vágyik, hogy nagyon valóságossá legyen a számunkra. Előfordul, hogy a Szent Szellemre úgy hivatkozunk, mint valamire, vagy pedig mint a Kenetre. A Szent Szellem személye azonban nem valami, hanem Valaki. Jézus soha nem beszélt úgy róla, mint egy személytelen valóságról. A Szent Szellem több annál a nyelvnél is, amelyet az imádkozásra használsz. Fel kell ismernünk, hogy az Apostolok cselekedetei 2:4 szerint történő nyelveken imádkozás még nem jelenti a Szent Szellem ajándékának teljességét. A Szent Szellem személy, aki napi kapcsolatban szeretne állni velünk.

Nézzük meg Jézus szavait, amelyeket azelőtt mondott, hogy a keresztre ment János evangéliumának 14–16. fejezetében! Többet tanított a Szent Szellemről az utolsó vacsorán, mint bármikor máskor, és a legfontosabb dolgokat közvetlenül a keresztre feszítése előtt mondta el a tanítványainak.

Ma is ugyanígy teszünk, mielőtt elmegyünk otthonról, és elmondjuk a gyerekeinknek mindazt, amiről szeretnénk, ha az eszükbe tartanák. Például azt mondjuk nekik: Legyetek jók, feküdjetek le időben, és engedelmeskedjete a néninek, aki vigyáz rátok!

Jézus itt azt mondja a tanítványoknak, hogy elmegy tőlük, de nem hagyja őket árván. Elküldi majd a Szent Szellemet, a Vigasztalót. (János 14:16–18)

A 14–16. fejezetekben Jézus az Ő, Őt és az Ő Maga névmásokat összesen tizenkilencszer használja a Szent Szellemre vonatkozóan, és ezzel arra utal, hogy a Szentháromság harmadik része is egy személy.

Ha személyként gondolsz rá, könnyebben meglátod a személyiségjegyeit. Például az egyik dolog, ahonnan tudod, ha egy személlyel, és nem egy személytelen valósággal van dolgod az, hogy egy személy beszél hozzád. A Szent Szellem beszél hozzád.

Elhelyez egy kis dalt a szívünkben, vagy pedig ad nekünk egy Igét vagy egy látomást. Személyes közösségbe lép velünk, és ezáltal nemcsak tudunk róla, mint Szent Szellemről, hanem bensőséges, személyes módon meg is tapasztalhatjuk a jelenlétét mindennap.

Isten a Szent Szellemét már jóval azelőtt kijelölte a segítődül, mielőtt megismerted volna. A Biblia azt mondja, hogy a Szent Szellem már akkor ismert téged, amikor még az anyaméhben voltál. Ismert téged, és már megvolt a terve a számodra. (Jeremiás 1:5). Ott volt már a fogantatásodtól kezdve, ahogy magzatként formáltattál. Isten úgy lát téged, mint akinek különleges szerepe van az Ő tervében.

A Szent Szellem Jézus életében

A Szent Szellem Isten jelenléte. Ő az a láthatatlan Szellem, aki a Mennyei Atyát és Jézus Krisztust, a Fiút kijelenti a földön. A Szent Szellem személye szüntelenül jelen van az emberiség életében, és mindig Ő lehel életet Isten terveibe.

A teremtéstől kezdve (1. Mózes 1:1) egészen a mai napig a Szent Szellem árnyéka vetült a földre. A Szent Szellem életet adó jelenléte látogatta meg Máriát és az Ő ereje által fogant meg a méhében Jézus, aki Isten jelenlétét látható módon jelenítette meg a világ számára:

A Szent Szellem száll rád, és a Magasságos ereje árnyékoz meg téged; azért aki születik, szentnek hívják majd, Isten Fiának.

– Lukács 1:35

A Szent Szellem az a személy a Szentháromságból, aki ma jelen van a földön. Anélkül, hogy saját magát állítaná a figyelem középpontjába, megismertet bennünket az Atyával és a Fiúval. A Szent Szellem isteni jelenléte áthidalja a távolságot a Menny és a Föld között, kijelenti Isten gondolatait a számunkra és eljuttatja a mi gondolatainkat Istenhez.

Amikor Mária meglátogatta Erzsébetet, a Szent Szellem mindkettőjük száját betöltötte a dicséret és a prófétálás szavaival. A Szent Szellem inspirálta őket Isten imadására, és Ő volt a szerzője a Megváltóról szóló kijelentésnek, akit Mária akkor már a méhében hordozott:

...és betelt Erzsébet Szent Szellemmel; és fennszóval kiáltott: Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse! De miért van az, hogy az én Uramnak anyja jön énhozzám? Akkor Mária ezt mondta: Magasztalja az én lelkem az Urat, és örvendez az én szellemem az én megtartó Istenemben.

– Lukács 1:41–43.46–47

Isten Szelleme vezette el Simeont és Annát is a templomba, és a próféciajukon keresztül Ő jelentette ki, hogy a Mária karjaiban nyugvó gyermek a Megváltó. (Lukács 2:25–32) A Szent Szellem töltötte be az emberi edényeket Isten kijelentésével az emberiség megváltására és üdvözítésére vonatkozó csodálatos tervéről.

Most bocsátod el, Uram, a te szolgádat, a te beszéded szerint, békességben: mert látták az én szemeim a te üdvösségedet.

– Lukács 2:29–30

Simeon azért tudta, hogy Jézus a Messiás, mert a Szent Szellem jelentette ezt ki neki.

A Szent Szellem hozza mozgásba Isten erejét a keneten keresztül. Akik veszik az Ő kenetét, azokra leszáll az Ő jelenléte dinamikus erővel és hatalommal, és képessé teszi őket Isten dolgainak megcselekvésére. Attól a pillanattól fogva, hogy a Szent Szellem leszállt rá, amikor megkeresztelkedett a Jordán folyóban, Jézus a kenet által korlátlan erőt kapott:

Jézus is megkereszteltetett (alámerítkezett)..., és leszállt rá a Szent Szellem testi formában, mint egy galamb...

– Lukács 3:21–22

Mert akit Isten küldött, az Isten beszédeit szólja; mivel Isten nem mérték szerint adja a Szellemet.

– János 3:34

A Biblia elmondja, hogy amikor Keresztelő János alámerítette Jézust, a Szent Szellem rászállt Jézusra, így Jézus megkeresztelkedett, bemeztelkedett Szent Szellemben is. János azonnal felismerte, hogy Jézus Isten Fia, és azt mondta:

– Nem szükséges, hogy én merítselek alá téged; nekem van szükségem arra, hogy te meríts alá engem, mert Te vagy az, aki engem is alámerítesz majd Szent Szellemben és tűzben. (Máté 3:11–17)

Úgy látszik János nagyon rámenős fickó volt; tudta, hogy a Szent Szellem keresztség ideje eljött, és már rögtön ki is akarta használni a lehetőséget. Rajta volt már Isten Szelleme, és vezette őt, de a Szellem teljességét még nem ismerte.

János még nem volt része annak az üdv történeti kornak, amikor a hívők Szent Szellemben és tűzben keresztelkedtek meg, lettek alámerítve, mert az csak Pünkösdkor jött el, de már előre látta azt. A Szent Szellem elvezet minket minden igazságra, és az elkövetkezőket megmutatja nekünk. (János 16:13) Jézus eljött a Jordántól, hogy szembenézzen az ördöggel, az ördög azonban nem tudta, hogy neki pedig a Szent Szellemmel kell majd szembenéznie. A Szent Szellem vezette Jézust a pusztába, ahol a Sátán megkísértette őt. (Lukács 4:1–13)

Mindig megdöbbenek rajta, amikor ezt olvasom. Miért kellett a Szent Szellemnek Jézust egy olyan helyre vezetnie, ahol a Sátán kísértésekkel ostromolta? A Zsidókhoz írt levél 4:15 verse elmondja, hogy Jézus megkísértetett minden olyan módon, ahogy mi is, és legyőzte a kísértéseket, azért, hogy a Megváltónk lehessen, és azért is, hogy példát mutasson nekünk. Tehát a Szent Szellem nem csak azért vezette Jézust a pusztába, hogy az ördög megkísértse, hanem azért is, hogy győzedelmeskedjen a kísértések fölött.

A Biblia arról is beszámol, hogy Jézus a Szent Szellem erejével tért vissza a pusztából. (Lukács 4:14) A kenet rajta volt, tele volt erővel, és legyőzte a Sátán kísértéseit. Ezek után a Szent Szellemnek ugyanazzal az erejével visszatért Galileába, és elkezdte a szolgálatát, amelyet erőteljes igehirdetés és tanítás mellett a szabadulás és a gyógyítás csodái kísérték.

Jézus pedig Szent Szellemmel telve, visszatért a Jordántól, és a Szellem a pusztába vitte. Jézus pedig visszatért a Szellem erejével Galileába: és híre ment az egész környéken.

– Lukács 4:1.14

Jézushoz hasonlóan mi is győzedelmeskedhetünk a próbák és a kísértések fölött a Szent Szellem ereje által.

Jézus mindent a Szent Szellem ereje által tett. Valójában nem tisztított meg egyetlen leprást, nem gyógyított meg egyetlen beteget, nem nyitotta meg egyetlen vak szemét és nem tett semmilyen más csodát sem addig, amíg alá nem merítkezett Szent Szellemben.

Jézus azt mondta, hogy „én csak azt teszem, amit az Atya mutat nekem, anélkül semmit nem teszek, hogy az Atya mutatná nekem”. (János 14:10) De azokból a dolgokból, amiket az Atya mutatott neki, semmit nem tudott megtenni a Szent Szellem segítségével. A János 14:9-ben azt mondja, hogy „aki látott engem, az látta az Atyát” – mert a három személy egy Isten –, és mindegyikük külön-külön is Isten.

Amikor Jézus a Getsemáné kertben a keresztre feszítése előtt imádkozott, a Szent Szellem szolgált felé. Amikor meghalt a kereszten, a Szent Szellem ereje által tette le az életét, és a halálból is a Szent Szellem ereje által támadt fel!

Ez a Szent Szellem egy olyan személy, aki nálunk tartózkodik és kommunikál velünk. Arra vágyik, hogy segítsen nekünk azáltal, hogy bensőséges közösségbe kerül velünk életünk minden területén.

A Szent Szellem ajándéka

Jézus a lehető legjobb ajándékot adta neked, amit csak adhatott, hogy segítsen nekünk abban, hogy sikeresek legyünk ebben az életben – a Szent Szellemet. Ő Isten ajándéka a számunkra. Ne felejtse el, hogy Jézus azt mondta, hogy kérni fogja az Atyát, aki egy másik Vigasztalót ad nekünk, a Szent Szellemet. (János 14:16)

A kérni nagyon erős szó. Itt jogi értelemben szerepel. Jézus azt mondja ezzel, hogy „jogom van kérni az Atyát, hogy adja nektek a Szent Szellemet.” Nem azt mondta, hogy aszerint kapjuk meg az ajándékot, hogy milyen jók vagyunk, vagy milyen kedvesek – vagy éppenséggel aszerint, hogy milyen rosszak vagyunk vagy milyen kiállhatatlanok. A Szent Szellem egy ajándék és Ő majd elég jóvá tesz téged! Életet ad neked, erővel ruház fel és keresztülvisz a kísértéseken.

Amikor Jézus azt mondta, hogy elküldi nekünk a Szent Szellemet, akkor azt mondta, hogy „egy másik Vigasztalót” ad nekünk. Jézus az egyik Vigasztaló. (János 14:10) Ha Jézus testben itt járna veled, nem jelentene igen erős vigasztalást? Ha lenne valami problémád, azt mondhatnád: „Jézus, megmondanád nekem, hogy most mit csináljak?” vagy pedig azt: „Jézus, fáj itt az oldalam. Idetennéd rá a kezedet?” Képzeld csak el, mekkora vigasztalást jelentene ez neked!

Megkerestem a szótárban, hogy a „vigasztalás”-ra használt angol szó, comfort, honnan is származik. Latin eredetű, és két részből áll – com és fortis, és ezek együtt azt jelentik: „erővel”.

Néha hallom, hogy az emberek azt mondják: „Annyira fáradt vagyok. Teljesen ki vagyok égve.” Én viszont nem hiszem, hogy azoknak az embereknek, akik folyamatosan tele vannak Szent Szellemmel, kiégeteknek kell lenniük. Ha követjük a Szent Szellem vezetését azáltal, hogy igyekszünk kiegyensúlyozott, egészséges életet élni, és megfelelő időt töltünk munkával, mozgással, szolgálattal, pihenéssel és játékkal, akkor Ő gondoskodni fog róla, hogy tele legyünk erővel.

Jézus szerint a Szent Szellem egy másik Vigasztaló – az első Vigasztaló pedig maga Jézus. A másik szónak két különböző jelentésárnyalata van. Jelenthet egy másik, ugyanolyan dolgot és egy másik, különböző dolgot.

Tehát Jézus nem egy másik fajta Vigasztalót küldött nekünk, hanem azt mondta: „Küldök nektek egy ugyanolyan Vigasztalót, mint amilyen az enyém volt. Ő velem volt már akkor is, amikor megalkottam a földet, és akkor is, amikor ezen a földön éltem. Ugyanaz a Vigasztaló, aki nekem is segített elvégezni a feladatomat, nektek is ugyanígy fog segíteni.”

Mekkora áldás! Jézus a Szent Szellem ajándékát adta nekünk – ugyanazt a Vigasztalót, aki Neki is vigasztalást adott.

A Szent Szellem elhívása

Az a görög szó, ami vigasztaló-t jelent, valószínűleg többet mond nekünk arról, amiről itt Jézus beszél. Ez a szó a paraklétoz.¹

A para szó azt jelenti, hogy „mellé áll”.² A kaleó szó pedig, amelyből a klétosz szó származik, azt jelenti: „hívni”.³ A Szent Szellem oda van hívva, hogy melléd álljon, veled maradjon, és átsegítsen téged a nehézségeken.

¹ Strong, „Greek”, p. 55, entry 3875, s.v. „Comforter”.

Az emberek ilyeneket szoktak mondani: „Utcai evangélizálásra van elhívásom”, vagy „Az az elhívásom, hogy vasárnapi iskolában tanítsak”, vagy „Az az elhívásom, hogy közbenjárjak másokért”. Eszedbe jutott már valaha, hogy a Szent Szellemnek is van elhívása? Ő arra van elhívva, hogy melléd álljon, ragaszkodjon hozzád, és átsegítsen az élet megpróbáltatásain és nehézségein.

Ne felejtsd el, hogy a Szent Szellem személy, akinek az az elhívása, hogy veled legyen egész életeden át! A János 14:16 azt ígéri, hogy velünk marad örökre.

A Szent Szellem személyes jellemvonásai

Ahogy minden személynek megvannak a személyes jellemvonásai, úgy a Szent Szellemnek is.

Az Ő személyiségének egyik jellemvonása, hogy jelenlétében öröm van. Tudtad, hogy az Úr jelenlétében eksztázisba tudsz kerülni? Semmi máshoz nem hasonlítható örömet élhetsz át. Ha már valaha is eltalált téged a Szent Szellem ereje, akkor tudod, hogy nincs a világon olyan dolog, ami ennél jobban fel tudna frissíteni. Ez teljesen igei, mert a Biblia beszél arról az örömről, amit a Szent Szellem ad: „teljes öröm van nálad”. (Zsoltárok 16:11)

A Szent Szellem személy, ezért meg is tudod Őt szomorítani. Amikor nem hallgatsz Rá, akkor megszorodik. Ő az Igazság Szelleme, ezért mindig megpróbál a helyes irányba vezetni. Amikor a saját utadon akarsz járni, és azt mondod Neki, hogy „hagyj békén”, akkor megakadályozod abban, hogy betöltse az elhívását az életedben.

Hányszor fordult már elő, hogy bajba kerültél, és a Szent Szellem már megpróbált előtte megállítani, de te nem figyeltél oda Rá? Azt gondoltad „Isten biztosan haragszik rám.” Isten nem haragszik rád, Jézus sem haragszik rád, hanem szívükön viselik a sorsodat. A Szent Szellem viszont szomorkodik miattad, amikor nem veszed észre, vagy figyelmen kívül hagyod a vezetését.

János 3-ban Isten egy csodálatos képet ad a Szent Szellemről Nikodémus történetében, aki éjszaka kereste fel Jézust, és megkérdezte, hogyan születhet újjá. A beszélgetés során Jézus a Szent Szellemet a szélhez hasonlította „A szél fúj, ahová akar...”. (János 3:8) A szelet érezzük, de nem látjuk. Hasonlóképpen, a Szent Szellemet is érezhetjük, de nem látjuk.

Amikor a Szent Szellem beköltözik a szívedbe, és bizonyosságot tesz arról, hogy Jézushoz tartozol, akkor a szélhez hasonlóan meghajlít és irányít téged; a testi szintről a természetfeletti szintre vezet. Amikor elmondod az embereknek, hogy újjászületté, akkor lehet, hogy nem értik mit akarsz ezzel mondani, viszont amikor látják, hogy a Szent Szellem „szele” fújja, hajlítja, irányítja az életedet, akkor tudni fogják, hogy van benned valami különleges.

Ezékiel 37:9–10 szerint a szellem „lehelete” rászállt azokra, akik halottak voltak és életre keltette őket! Amikor újjászületté és a Szent Szellem rád lehelt, életet adott neked. Néha úgy jön, mint egy szélvihar, néha pedig úgy, mint egy gyengéd szellő. A tanítványok úgy születtek újjá, hogy Jézus „rájuk lehelt és azt mondta nekik: Vegyetek Szent Szellemet!” (János 20:22)

² Strong, „Greek”, p. 55, entry 3844, s.v. „para”.

³ Strong, „Greek”, p. 39, entry 2564, s.v. „kaleo”.

A Szent Szellemet Jézuson keresztül lehet kérni és megkapni

Jézus elmondta nekünk, hogy a Szent Szellem mit tett rajta keresztül, azáltal, hogy felruházta Őt erővel, és képessé tette a szolgálatra – emellett tanított is Róla, és ezzel a Szent Szellem elérhetővé vált a hívők életében.

Ahhoz, hogy a Szellem a földön maradhasson, és itt tartózkodhasson, Neki, Jézushoz hasonlóan, szüksége volt egy helyre, ahol megszülethet. Pünkösd előtt a Szent Szellem senkin nem maradt meg, csak Jézuson. Pünkösd napján azonban a Szent Szellem eljött a földre, és megszületett az emberek életében is. Már nem csak „jött és ment”, hanem az emberek életében „vett lakozást”.

Amikor újjászületél, a Szent Szellem megszületett benned. Jézus azt ígérte a János 14:16-ban, hogy elküldi a Szent Szellemet, hogy „...veletek maradjon örökké”. Akár „jó” vagy, akár nem, akár érzed Őt, akár nem, akár hiszed, akár nem, a Szent Szellem veled van minden időben.

Egyikünk sem tudja cselekedni az Atya akaratát a Szent Szellem ereje nélkül. Szent életet akarunk élni, a kezünket a betegekre akarjuk tenni, tanítani és prédikálni akarunk, azt akarjuk, hogy jó férjek és feleségek, jó szülők legyünk, mindezek a dolgok azonban nem lehetségesek a Szent Szellem ereje nélkül. Elengedhetetlenül fontos, hogy megismerjük, ki is a Szent Szellem, mit tesz, és hogyan kapcsolódhatunk Hozzá. Szerencsénkre Jézus példája előttünk van, hogy útmutatást adjon; Ő a tökéletes példája az olyan embernek, akinek az életében a Szent Szellem ereje teljes mértékben megnyilvánult.

Égető szükséged van arra az erőre, amit Ő az életed minden pillanatában elhoz a számodra, és szükséged van az Ő szabadságára is: „...ahol az Úr Szelleme, ott a szabadság”. (2. Korintus 3:17) Ha beteg vagy, Ő megszabadít. Ha szegény vagy, meg tudja tölteni a pénztárcádat. Ha egy nehéz helyzetben bölcsességre van szükséged, Ő az Igazság Szelleme. A Szent Szellem szabadságot akar hozni az életed minden területén.

Miután Jézus meggyőzte az embereket arról, hogy fogadják el a Szent Szellemet, lehetővé is tette, hogy megkapják. Azt mondta: „Miután meghalok és feltámadok a halálból, nem hagyok titeket magatokra. Nem hagyok árvákul; kérni fogom az atyát, hogy egy másik vigasztalót adjon nektek.” (János 14:16) Ahhoz, hogy a Szent Szellem elérhetővé váljon a számunkra, az Engesztelésre volt szükség – arra, hogy Jézus ártatlansága és a mi bűnös voltunk helyet cseréljen. Jézus az életét adta azért, hogy megkaphassuk a Szent Szellemet.

Ha nehéz helyzetbe kerülünk, a legelső dolog, amit tennünk kell az, hogy Szellemben imádkozunk. A Róma 8:26–27 azt mondja, hogy „hasonlóan pedig a Szellem is segítségére van a mi erőtlenségünknek. Mert azt, amit kérünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Szellem esedezik mi értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal. Aki pedig a szívét vizsgálja, tudja, mi a Szellem gondolata, mert Isten szerint esedezik a szentekért.” A Szent Szellem ismeri a gyengeségeinket és az erőtlenségeinket, ezért közbenjár értünk az imanyelvünkön keresztül. Tökéletes imát mond el, Isten pedig meghallja, meghallgatja a saját Szellemét pontosan olyan gyorsan, mint ahogy te is meghallod a saját hangodat, amikor beszélsz.

Hogyan kommunikáljunk a Szent Szellemmel

Jézus elküldte nekünk a Szent Szellemet azért, hogy megismerhessük Őt, és kommunikálhassunk vele. Szükségünk van rá, hogy beszéljen hozzánk, miközben mi hallgatjuk és válaszolunk Neki. Közeli, személyes barátként ismerhetjük meg Őt.

Isten Szellem, és mivel te is az Ő hasonlatosságára lettél teremtvé, neked is van szellemed. Tulajdonképpen az ember három részből áll: szellem, lélek és test. A lelkedhez tartozik az elme, az akarat és az érzelmek. Talán már gondolkoztál rajta, hogy miért van szellemed, és az mire is jó. A szellemed az a részed, ahová a Szent Szellem beköltözik és az a hely, ahol Istennel beszélgethetsz. A 2. Mózes 33:11 azt mondja, hogy „az Úr pedig beszélt Mózesrel színről színre, amint szokott az ember szólni a barátjával.” A Szent Szellem így akar kommunikálni velünk, „ahogy az ember beszélget a barátjával”.

A Szent Szellemnek az a legnagyobb vágya, hogy kommunikáljon veled:

...az Isten dolgait sem ismeri senki, csak Isten Szelleme. Mi pedig nem e világnak szellemét vettük, hanem az Istentől való Szellemet; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk.

– 1. Korintus 2:11–12

Vannak, akik megpróbálnak az érzékszerveiken keresztül kommunikálni Istennel. Érezni akarják Őt, megérinteni, megízlelni vagy érezni az illatát. Előfordul ugyan, hogy Isten megérinteni az érzékszerveidet, a tested azonban nem úgy van megtervezve, hogy Vele kommunikáljon.

Vannak olyan keresztények is, akik az érzelmeiken keresztül akarnak kommunikálni Istennel. Időnként a Szent Szellem felkavarja az érzelmeinket – az Úr öröme megnevettet minket vagy sírunk jelenlétének fenségében. Ha azonban Istennel való kapcsolatodat az érzelmeidre alapozod, amelyek változóak akárcsak az időjárás, akkor a keresztény életed olyan lesz, mint egy hullámvasút. Az érzelmeid nem elég megbízhatóak ahhoz, hogy rajtuk keresztül kommunikálj Istennel.

A legnagyobb kísértés bizonyos emberek számára az, hogy az elméjükkel közelítsenek Isten felé. Az az elhívásunk, hogy az elménket az Ige által megújítsuk. Mindig izgatottak leszünk, amikor Isten Igéjéből új kijelentéseket kapunk, de tévedés lenne azt gondolni, hogy a kijelentés az elménkből jön és nem pedig az elménkbe jön a Szent Szellemtől. Az elme területe az, ahol szembesülünk az ellenségünkkel, az ördöggel és győzelmet aratunk fölötte. Az elme azonban túlságosan korlátozott ahhoz, hogy kommunikáljon Istennel. Csak egy olyan részünk van, amely alkalmas arra a feladatra, hogy kommunikáljon Istennel és ez a szellemünk: „...a szellem az az emberben és a Mindenható lehelete, ami értelmet ad néki! (Jób 32:8)

1. Sámuel 10:6-ban egy példát láthatunk arra, hogyan kerülhetünk közel Istenhez, azért hogy szólni tudjon hozzánk:

Akkor az Úr szelleme rád fog szállni, és velük együtt prófétálni fogsz, és más emberré leszel.

Ez a vers Saulról szól, arról az emberről, akiből Izrael első királya lett. Sámuel próféta felkente őt, és a 9. vers szerint Isten Saulnak új szívet adott. Nézzük meg, mi történt ezután Saullal:

És mikor elmentek arra a hegyre, íme a próféták serege vele szembe jött, és az Isten szelleme rászállt, és prófétált közöttük. És az történt, hogy amikor mindazok, akik ismerték őt előtte, látták, hogy íme a prófétákkal együtt prófétál, mondta a nép egymás közt: Mi lelte Kisnek fiát? Avagy Saul is a próféták közt van?

– 1. Sámuel 10:10–11

Az 5. versből megtudjuk, hogy ezek a próféták, akikkel Saul találkozott, Istent imádták. Hiszem, hogy amikor Saul találkozott velük, ő is elkezdett velük együtt énekelni, és közben imádták Istent, a Szent Szellem elkezdett mozogni közöttük, Saul pedig elkezdett prófétálni.

Az imádás az egyik legjobb mód arra, hogy növeld az érzékenységedet a Szent Szellem hangjának irányába. Az imádás segít a figyelmedet Istenre fordítani, közben a gondjaid és a kívánságaid háttérbe szorulnak. Az imádás olyan valami, amit csinálsz, nem pedig olyan dolog, ami csak úgy történik veled. Az imádás akár a „dicséret áldozata” is lehet. (Zsidó 13:15)

Arra lettél teremtve, hogy Istent imádd. Neki nincs szüksége az imádásodra, bár az kedves előtte; neked viszont szükséged van rá, hogy imádd Őt. A Mennyet betölti Isten dicsérete, és egy nap „...meghajol minden térd” hogy imádjá Őt. (Róma 14:11) Úgy lettél megalkotva, hogy szükséged legyen az Istennel való közösségre, ami csak az imádáson keresztül tud megvalósulni. Isten imádása a legmagasabb szintű kommunikáció. Az izraeliták imádták Istent. Miután Mózes kettéválasztotta a Vörös-tengert és kivezette Izrael fiait a szabadságra, ők dicsérték és imádták Istent a szabadulásukért. Mózes és Miriám vezették az imádást, és elkezdtek énekelni, táncolni és játszani a hangszereiken Istent dicsérve, a Szent Szellem pedig prófétált rajtuk keresztül azokról a győzelmekről, amelyeket Isten majd ad nekik, ahogy birtokba veszik az „ígéret földjét”. (2. Mózes 15)

Dávid király is imádtá az Urat. Az egész Ószövetségben talán ő volt az, aki a leginkább megértette a Szent Szellemet, a legjobban ápolta Vele a kapcsolatot és gyönyörködött Benne. Miután kiderült, hogy házasságtörést és gyilkosságot követett el, csak egy dolog foglalkoztatta, azért könyörgött Istenhez, hogy ne vegye el tőle a Szent Szellemét. (51. Zsoltár) A zsoltárok írójaként Dávid mestere volt az imádás művészetének, Istent dicsérő ember, aki élvezetét lelte abban, ha Istent imádhatta. Nem akarta elveszíteni a meghitt kapcsolatát a Szent Szellemmel.

Az atmoszféra előkészítése

Dávid a zsoltárokon keresztül készítette elő az atmoszférát az imádáshoz. A dicséret és az imádás nem zenei műfajokat jelent, hanem egy életmódot. Az Efézus 5:19 azt mondja: „Beszélgetve egymás között zsoltárokból és dicséretekből és szellemi énekekből, énekelve és dicséretet mondva a szívetekben az Úrnak.” Dicséretet mondani a szívedben annyit jelent, mint énekelni magadban. Lehet, hogy senkinek nem tetszik a hangod, de Isten akkor is szereti, ha énekelsz Neki. Énekelj Neki a kádban, a zuhany alatt, amikor az autódát javítod és amikor vezetsz! Ha nyitva tartod a szelleted, a Szent Szellem szólni fog hozzád. Fogadd meg, amit Dávid is: „Áldom az Urat minden időben, dicsérete mindig ajkamon van!” (Zsoltárok 34:2)

Ha imádsz az Urat, előkészítheted az atmoszférát ahhoz, hogy a Szent Szellem szóljon hozzád. Egy másik példa olyan valakire, aki előkészítette az atmoszférát Elizeus próféta. Jósafát, Júda királya, Jórám, Izrael királya és Edom királya kimentek a pusztába, hogy harcoljanak a lázadó moabiták ellen. Hét nap elteltével elfogyott a vizük és reménytelen helyzetben várták az ütközetet. (2. Királyok 3)

Jórám király azt mondta: „Isten azért hozott ide bennünket, hogy meghaljunk.” Jósafát azonban így szólt. „Nem úgy van! Ha találunk egy prófétát, akkor ő majd tanácsot ad nekünk mert ő majd kommunikál Istennel.”

A királyok elmentek Elizeushoz, hogy a tanácsát keressék. Miután előadták a kérésüket, Elizeus még nem mondott nekik semmit, mert nem volt mit mondania. Bizonyára azt mondta

magában: Szükségem van egy kijelentésre, szükségem van egy kijelentésre, szükségem van egy kijelentésre! De pontosan tudta, mit kell tennie. Odarendelt egy zenészt, és miközben az játszott a hangszerén és imádta Istent, Elizeus megkapta a kijelentést, amire szüksége volt. Hallotta a Szent Szellem szavát.

Az imádás előkészíti az atmoszférát ahhoz, hogy meghalld a Segítődnek, a Szent Szellemnek a szavát. Az imádás atmoszférája segít abban, hogy megnyílj Isten felé. A lelki szintről felemel a szellemi szintre.

Elizeus így válaszolt a királyoknak: „Lesz vizetek és ráadásul a moabitákat is le fogjátok győzni.” Így is történt de csak azután, hogy Elizeus előkészítette az atmoszférát az Úr válaszához meghallásához.

Eddig csak az ószövetségi példákról beszéltünk. Nézzünk meg most néhány példát az újszövetségből! A Kolosse 3:16 azt mondja:

A Krisztus beszéde lakozzon bennetek gazdagon, minden bölcsességben; tanítva és intve egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, szellemi énekekkel, hálával zengedezve a szívetekben az Úrnak.

Amikor elkezdesz énekelni és imádni az Urat, akkor Ő is szólni fog hozzád, mert előkészítetted ehhez az atmoszférát.

Meg kell tanulnunk imádó életmódot élni. Engedjük, hogy az imádás folyamatosan felemeljen bennünket az értelmünk és az érzékeink szintjéről a szellemi szintre azért, hogy a szellemünk meghallja Isten hangját!

Szellemi érzékelés

Amikor imárod Istent, a szellemi érzékenységed fejlődni fog. Az egyik módja annak, ahogy a Szent Szellem kommunikál veled, az, hogy a szellemed érzékeli, felfogja, amit Ő mond. Lehet, hogy csak ritkán hallod Őt hallható hangon szólni, de érzékelheted, amit mond, mert szelíd hangja az igazságot szólja a szellemednek.

A Lukács 8:46-ban Jézus azt mondta: „Valaki megérintett engem, mert észrevettem, érzékeltem⁴, hogy erő származott ki tőlem.” Nem gondolkodás vagy okoskodás útján jutott erre a következtetésre, hanem a szellemében érzékelte ezt a Szent Szellem által.

Egy másik alkalommal, ami a Lukács 9:47-ben van feljegyezve, a tanítványok azon vitatkoztak, hogy ki a legnagyobb Isten országában, Jézus pedig látta, „érezte” a szívük gondolatait. A Szent Szellem segíteni akar abban, hogy érzékelj bizonyos dolgokat emberekkel és az életedben történő eseményekkel kapcsolatban.

Az Apostolok cselekedetei 8:23-ban Péter azt mondta Simon mágusnak: „látom, érzékelem, hogy te keserű méregben és álnokság kötelében vagy”. Miután Simon tanúja volt annak, hogy a hívők vették a Szent Szellemet, így szólt Péterhez: „Meg szeretném venni ezt a hatalmat, hogy az emberek vegyék a Szent Szellemet akkor, ha rájuk teszem a kezemet.” (19. vsz.) Péter tehát így válaszolt: „Látom, érzékelem, hogy a szíved nem tiszta.” (23. vsz.)

A Szent Szellem nem mindig jó dolgokat mond az emberekről; néha megmutatja azt is, ha valakinek nem jók a motívumai, és figyelmeztet, hogy maradj távol az ilyen embertől, hogy

⁴ Itt, és a következő helyeken is a szerző által használt angol bibliafordításban a perceive szó áll, amelyet ebben az összefüggésben az „érezni, felfogni, észrevenni, megérteni, tudatába kerülni” szavakkal lehet magyarrá fordítani. – A fordító megjegyzése.

ne árthasson neked. Ahelyett, hogy erősködött volna, és azt mondta volna Péternek: „Te félreértesz engem, én szellemben járok”, Simon mágus csak annyit mondott neki: „Imádkozz értem, hogy Isten könyörüljön rajtam!” (24. vsz.) Péter szellemi érzékenysége megtérést eredményezett! A szellemi érzékenység tehát nagyon fontos; elég érzékenyeknek kell maradnunk ahhoz, hogy meghalljuk a Szent Szellem hangját.

Az Apostolok cselekedetei 14:10-ben azt látjuk, hogy Pál azt mondja egy embernek, aki előtte soha nem tudott járni: „Állj fel a lábaidra egyenesen!” Előtte, a 9. versben pedig azt olvassuk, hogy Pál „látva, érzékelve, hogy van hite, hogy meggyógyul, mondta...”

Vannak olyan helyzetek, amikor meg kell állnunk, el kell hallgatnunk és meg kell kérdeznünk: „Istenem, mit mondasz nekem?” És ha odafigyelünk, akkor lehet, hogy érzékelni fogjuk azt, hogy mikor van valakinek hite és összekapcsolhatjuk vele a mi hitünket egy csodálatos gyógyulás érdekében.

Nyisd ki a szellemed, hogy hallj!

A szellemünkkel halljuk meg az Úr hangját, a szellemünket pedig úgy nyithatjuk meg a hallásra, ha nyelveken imádkozunk, vagyis Szellemben imádkozunk. Ez felépít, újjáépít téged és feltölti az akkumulátorodat. Ha a szellemedet építed, akkor nyitottabb leszel arra, hogy meghalld a Segítőt, és át tudd venni, amit adni akar neked.

Ha mérges, zaklatott vagy nyugtalan vagy egy probléma miatt, imádkozhatsz Szellemben, és miközben ezt teszed, a dolgok elkezdenek történni, mert a Biblia azt mondja, hogy a Szellem imádkozik rajtad keresztül:

Hasonlóan pedig a Szellem is segítségére van a mi erőtlenségünknek. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Szellem esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal. Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Szellem gondolata, mert Isten szerint esedezik a szentekért. Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van, azoknak akik az Ő végzése szerint elhívottak.

– Róma 8:26–28

A Szent Szellem felemel az elméd és az öt fizikai érzékszerved szintjén túl a Szellem tartományába. Amikor nyelveken imádkozol, a szellem belső embere nagyobb lesz, mint a lelki ember, vagyis az érzékszerveid, az érzelmeid és az elméd.

Ez a vers azt mondja, hogy a Szent Szellem vizsgálja a szíveket – többes számban. Ez azt jelenti, hogy a Szent Szellem tudja, mi van a szívedben, és azt is hogy, mi van annak az embernek a szívében, akivel éppen dolgoz van. Problémáink jelentős része más emberekkel kapcsolatos. Ha valakivel problémád van, imádkozhatsz Szellemben, és a Szent Szellem megvizsgálja annak az embernek a szívét, és tesz róla, hogy a dolgok jól alakuljanak, a 28. vers szerint.

Ha Szellemben imádkozol, akkor a szellemed megnyílik, azért, hogy Isten tudjon munkálkodni a szívedben, és összhangba hozzon téged az Ő akaratával. Gyakran az értelmed, az érzelmed és az érzékszerveid nincsenek összhangban Isten akaratával, de a Szellem meg tudja valósítani ezt az összhangot, ha követed Őt.

Ha nyelveken imádkozunk, kijelentést is tudunk kapni. Az 1. Korintus 2:9–10 azt mondja:

Amiket szem nem látott, fül nem hallott és ember szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknek. Nekünk azonban az Isten kijelentette a Szellem által: mert a Szellem mindent vizsgál, még az Isten mélységeit is.

Ha kijelentést akarsz kapni Istentől, akkor imádkozz nyelveken, és lépj be a Szellembe! A hivatkozás itt a 1. Korintus 2-ben a nyelveken szólásra utal, és nézzük meg a 12. és 13. verseket is, hogy lássuk, a szövegösszefüggés is ezt igazolja!

Mi pedig nem e világ szellemét vettük, hanem az Istenből való Szellemet, hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk. Ezeket prédikáljuk is, nem olyan beszédekkel, amelyekre emberi bölcsesség tanít, hanem amelyekre a Szent Szellem tanít; szellemiekhez szellemieket szabva.

Amikor nyelveken imádkozunk, akkor kezdjük megérteni Isten mélységeit, mély dolgait. A szellemi dolgokat elkezdjük szellemiekhez szabni, szellemiekhez hasonlítani. A szellemünk kezd kinyílni, és meghalljuk, hogy mi Isten akarata a számunkra egy bizonyos szituációban. Dicsőség Istennek!

Reggelenként szeretek sétálni és imádkozni. Az egyik reggel éppen szellemenben imádkoztam valamivel kapcsolatban. Csak imádkoztam és imádkoztam. Közben pedig arra gondoltam, most tényleg választ kell kapnom erre a problémára, de csak imádkoztam tovább a Szellemenben.

Hamarosan az Úr szólt hozzám. Imádkozz együtt két másik emberrel erről a dologról, mert a hármas kötél nem könnyen szakad el! Rendben lesz a dolog.

Ez volt a válasz, a kijelentés, amit Istentől kaptam, miután imádkoztam egy ideig nyelveken. Tulajdonképpen mindig, amikor valamiben sikeres voltam, előtte általában kijelentést kaptam a nyelveken szólás során. Csodálatos erő van a nyelveken szólásban!

Lehet, hogy nagyon ostobának érzed magad, amikor fel-alá mászkálsz és nyelveken imádkozol. Ha őszinte vagy, akkor valószínűleg gondoltál már olyanokat, hogy miért is mászkálok én itt fel-alá nyelveken imádkozva? Már egy órája csinálom. Miért csinálom még mindig? A fejed nem érti, mit csinálsz, de nem szabad, hogy az emberi okoskodás megzavarjon; maradj meg szellemenben! Ha elkezded okoskodni a szívedben, akkor nem fogod érzékelni a dolgokat a szellemedben.

Hadd kérdezzek tőled valamit! Válaszol Isten az imákra? Hát persze! És a Szellem imájára is válaszol? Hogyne válaszolna! Emellett kijelenti azt is, hogy a Szellem mit akar imádkozni rajtad keresztül, de ez azon keresztül jön, hogy Szellemenben imádkozol.

Emlékezz vissza rá, hogy azt mondtuk, ha a Szellemenben vagyunk, akkor kijelentést veszünk Istentől! A 14. vers rámutat erre a tényre:

Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok neki; meg sem értheti, mivel szellemi módon ítéltetnek meg.

Erre azt mondhatod: „Marilyn, én szeretném hallani, amit az Úr mond nekem! Szeretném, ha a Szent Szellem szólna hozzám.” Akkor kerülj Szellembe, hogy megítélhesd, felfoghasd a dolgokat szellemi módon!

Részegegy meg a Szellemről!

Nézzük most meg az Efézus 5:18–20-at! Van még valami más is, ami történik veled, ha elkezdész Szellemben imádkozni:

És meg ne részegegyetek bortól, miben kicsapongás van: hanem teljesedgyetek be Szent Szellemmel, beszélgetve egymás között zsoltárokból és dicséretekből és szellemi énekekből, énekelve és dicséretet mondvá szívetekből az Úrnak, hálát adva mindenkör mindenért.

Amikor Szellemben imádkozol, akkor betöltekezel. Más szavakkal, „lerészegegy” – a Szellemben. Ezt a hasonlatot láthatjuk több helyen is az Újszövetségben. Pünkösd napján Péter megállt az összegyűlt tömeg előtt és azt mondta: „Nem részegek ezek, amint ti állítjátok.” (Apostolok cselekedetei 2:15) A Szent Szellemmel újonnan betöltekezett hívők meg-részegegytek Szellemben!

Ha valaki természetes szinten részeg, akkor gyakran énekel, és mindenkinek megköszön mindent! Észrevetted már, hogy egy részeg embert mintha semmi nem zavarna? Mondhatod neki: „Ülj le és hagyd abba az ivást!”, de ő csak azt mondja: „Oké, köszí szépen.”

De mi Szellemben részegegyünk le – énekelve és hálát adva az Úrnak. Ez azért történik, mert nem az elménk és nem az érzékszerveink irányítanak minket, hanem a Szellem, mert Szellemben vagyunk.

„Részegegy le” – és maradj is részeg – a Szent Szellemben, és akkor egyáltalán nem lesz nehéz követned a következő vers utasítását: „Teljesedgyetek be Szent Szellemmel... engedelmeseleg legyetek (rendelgyetek alá magatokat) egymásnak Isten félelmében!” (Efézus 5:18.21)

Erre azt mondhatod: „Hát ha neked kellene egyútt élned a házastársammal, te se bírnád ki.” Akkor talán arra van szükséged, hogy gyakrabban részegegy le – töltekezz be Szent Szellemmel. Ha megfigyelsz egy részeget, nagyon valószínű, hogy azt látod, hogy teljesen engedelmes. Azt mondd neki: „Gyere ide!”, és ő csak azt mondja: „Oké.” Mivel részeg, szinte mindent megcsinál, amit mondasz neki.

Ugyanígy, ha lerészegegy, és részeg is maradsz Szellemben, akkor alá tudod vetni magad Istennek és másoknak is.

Egy fiatalember egyszer elmondott nekem egy hasonló történetet. Nehéz időszak volt az életében. Több munkahelyen is dolgozott egyszerre, és nem szerette a főnökét egyikén sem. Közben eszébe jutott egy fantasztikus találmány ötlete. A probléma csak az volt, hogy nem talált senkit, aki hajlandó lett volna befektetni a megépítésébe.

Imádkozott a dologgal kapcsolatban és Isten azt kérdezte tőle: Miért van az, hogy te soha nem jössz ki rendesen egyik főnököddel sem? Azt válaszolta, hogy nem tudja, Isten pedig azt mondta neki: Megmutatom neked, hogyan viselkedj a főnököddel szemben.

Figyelt arra, amit Isten mondott neki, és elkezdett Isten szerinti módon viselkedni a főnökével. Az egyik nap a főnöke meglátta a találmányát, és így szólt hozzá: „Fiam, segíték neked befutni, és fizetek is érte. Adok pénzt a találmányodra!”

Amikor Szellemben vagy, akkor alá tudod rendelni magad a főnököddnek, mert a Segítődtől, a Szent Szellemtől kapsz kijelentést arról, hogy hogyan kezeld a helyzetet. A kapcsolatok terén a legtöbb problémánk abból ered, hogy nem iszunk eleget ahhoz, hogy részegek maradjunk Szent Szellemben.

Könnyű eljönni a gyülekezetbe, és lerészegedni Szent Szellemtől. Összejövünk, imádjuk Istent, a Szellem pedig elkezd kommunikálni velünk. Isten azonban azt szeretné, ha otthon is lerészegednél a Szent Szellemben. Aki komoly ivó természetes szinten, az otthon is iszik!

Ne csak a gyülekezetben részesedj le a Szent Szellemtől, legyen nálad „az üveg” otthon is! Imádkozz nyelveken otthon, a munkahelyeden, és ahova csak mész! Nem tudom eléggé hangsúlyozni, milyen fontos Szellemben imádkozni, mert ez segít nyitva tartani a szellemedet ahhoz, hogy kommunikálni tudjon veled és te is Vele.

Ahogy már korábban beszéltünk róla, a Szent Szellemmel az imádáson keresztül kommunikálunk, ami nyitottá tesz bennünket arra, hogy meghalljuk a hangját, és nyelveken imádkozva, amin keresztül kijelentést kapunk Isten mély dolgairól.

Ingyen ajándék

A Szent Szellem az Atya ígérete, akiről Jézus az Apostolok cselekedetei 1:8-ban beszélt, közvetlenül az előtt, hogy felment volna a mennybe: „Hanem vesztek erőt, miután a Szent Szellem eljön rátok.”

Isten nem a cselekedeteid miatt adta a Szent Szellem ajándékát, és nem is amiatt, hogy várokztál rá. Az üdvösséget egyszerűen kegyelemből nyerjük meg, és a Szent Szellemet is kegyelemből kapjuk. Az emberek azt mondják: „Nem vagyok még elég jó ahhoz, hogy vegyem a Szent Szellemet.” Szerintem inkább fordítva van: Veszed a Szent Szellemet, és Ő jobba tesz téged.

A Szent Szellem a szabadság szelleme. A szabadság azt jelenti, hogy szabadok vagyunk a kötelezettségektől, nem vagyunk megkötve, vagy elkötelezve semmilyen irányban. Egy szabad ember képes szabad akaratából cselekedni vagy mozogni bármilyen irányban. A Galata levél üzenete a szellemi élet és a szabadság a Szent Szellemben. A galáciabeli hívők vették a Szent Szellemet Jézus Krisztusba vetett hitük által. A Szent Szellem megszabadította őket a bűntől és Rajta keresztül kapcsolatba kerültek Istennel. A Szent Szellem szabadító ereje csodákat tett az emberek között, és megszabadította őket a szellemi és fizikai kötelékekből.

A galáciabelieket azonban megzavarták azok a szigorú zsidó törvénytanárok, akik megpróbálták a törvény alá helyezni őket. A törvénynek ezek az őrei úgy gondolták, az Istennel való kapcsolatért meg kell dolgozni, és nem úgy látták azt, mint a Szent Szellem ingyen ajándékát. A cselekedetekről szóló üzenetükkel arra befolyásolták a hívőket, hogy feladják a Szent Szellemben található szabadságot, és a törvény ígáját vegyék magukra. Azonban a Szent Szellem volt az, aki új életre és szabadságra szülte meg őket, és a Szent Szellem volt az, aki ezt az életet fent tudta és akarta tartani bennük:

A törvény cselekedeteiből kaptátok-e a Szellemet, vagy a hit hallásából? Ennyire esztelenek vagytok? Amit Szellemben kezdtetek el, most testben (emberi erőfeszítések által) fejeznétek be? Azért, aki a Szellemet szolgáltatja nektek, és hatalmas dolgokat művel bennetek, a törvény cselekedeteiből, vagy a hit hallásából cselekszi-e?

– Galata 3:2–3.5

Hívőként ingyen vesszük a Szellemet és az Ő ajándékát, az örök életet abban a pillanatban, hogy Jézust elfogadjuk Megváltónknak. Nem tudunk annyit fizetni, és nem tudunk annyi jót cselekedni, hogy kiérdemeljük a Szent Szellemet. A Szellemet ingyen kapjuk, mert Jézus fizette ki érte az árat. Semmi egyéb dolgot nem kell már megtenni érte.

Egy alkalommal egy esti összejövetelen tanítottam. Az összejövetel után odajött hozzám néhány fiatal pár, és megkérdezte, hogy elmennék-e velük meginni egy kávéval valahol. Nem ismertem őket, és általában nem szoktam ilyesmit csinálni, de a szívemben erősen azt éreztem, hogy el kell mennem velük. Körülbelül hat pár volt ott, és kérdéseket akartak feltenni nekem a Bibliával kapcsolatban.

Egy fiatalember azt mondta: „Én még soha nem töltkeztem be Szent Szellemmel. Apám egy Szent Szellemmel betöltött pásztor, de én mindig úgy éreztem, hogy nem vagyok elég jó ahhoz, hogy megkapjam a Szent Szellem keresztségét. Majd ha már elég jó leszek, akkor meg fogom kapni. Tényleg nagyon szeretném, nagyon éhes vagyok rá.”

Mondtam neki, hogy a Biblia azt mondja, hogy a Szent Szellemet csak kérni kell, és már veheti is az ember. Nem hitt nekem, ezért mutattam neki egy pár igét, többek között ezt:

Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Szellemet azoknak, akik tőle kérik.

– Lukács 11:13

Mondtam neki, hogy betöltekezhet Szent Szellemmel akár ott az étteremben is. Azt válaszolta, hogy az étteremben ezt nem teszi meg, hanem inkább ki szeretne menni a parkolóba. Így hát kimentünk a parkolóba, és ott betöltekezett Szent Szellemmel! A Szent Szellem ajándék, és ha van hozzá hitünk, azonnal átvehetjük.

Látni fogjuk, hogy az Apostolok cselekedetei 10. fejezetében Kornéliusz és családja esetében nem arról volt szó, hogy „elég jók lettek”. Hallották az Igét – a Róma 10:17 szerint a hit az Ige hallásából származik –, és betöltekeztek Szent Szellemmel.

A Szent Szellem az, aki benned lakik és soha nem hagy el téged. Olyan személy, aki a vezető, segítő és pártfogó. Igazságban vezet téged. Ő az, aki olyan kijelentéseket ad neked, amelyek átsegítenek a nehézségeken, győzelemre és diadalra vezetnek. A Szent Szellem munkálkodik benned, szól hozzád, foglalkozik veled és kommunikál veled.

Maradj meg a Szent Szellem frissességében! Imádkozz mindig Szellemben! Öleld magadhoz és fogadd el a Szent Szellem személyét, elhívását, benned végzett munkáját és az ajándékait, amelyek rajtad keresztül működnek!

2. fejezet

Erő a magasból

Az 1. Korintus 12:1 azt mondja, hogy „A szellemi ajándékokra nézve pedig nem akarom, testvéreim, hogy tudatlanok legyetek.”

Ezek szellemi ajándékok.⁵ Nem az intellektusunkból és nem is a műveltségünkől származnak, hanem a Szent Szellemről. Továbbá olyan ajándékok, amelyet kifejezetten a „testvérek” kapnak, vagyis a Krisztus Teste.

Tudjátok, hogy pogányok voltatok, vitetve, amint vitettetek, a néma bálványokhoz. Azért tudotokra adom nektek, hogy senki, aki Isten Szelleme által szól, nem mondja Jézust átkozottnak; és senki sem mondhatja Úrnak Jézust, hanem csak a Szent Szellem által.

– 1. Korintus 12:2,3

Pál úgy írt a korintusiaknak, mintha mindenkinek lenne szellemi ajándéka „...semmi kegyelmi ajándék nélkül nem szükkölködtök, várva a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenését.” (1. Korintus 1:7)

Az ajándék ebben a versben görögül kharizma, ami Isten jókedvéből származó ajándékot jelent.⁶ Ez egy különleges ajándék, amelyet Isten ingyen, kegyelemből ad a népének. Az első korintusi levelet megnézve azt látjuk, hogy ezek az ajándékok gyakran olyan kijelentés ajándékok, mint a bölcsesség beszéde, a tudomány beszéde és a szellemek megítélése.

Vannak beszéd ajándékok is, mint a prófétálás, a nyelveken szólás és a nyelvek magyarázata. Mindegyiket a Szent Szellem ajándékainak nevezik. Az első korintusi levél első tizenegy fejezete kijelentést ad a Szent Szellem gyümölcseiről, amelyek kiegészítik a Szent Szellem ajándékait.

A levél 12–14. fejezete a szellemi ajándékokról szól. A 12. fejezet több részből áll: vizsgáljuk meg a szellemi ajándékokat (12:1–3); ismerjük fel ezeknek az ajándékoknak a közös forrását (12:4–11); a Szent Szellemmel betöltekezett hívőknek kapcsolatban kell lenniük a Testtel (12–20); az ajándékoknak meghatározott rendje van, azért, hogy a Test minden tagjának különböző feladata legyen (27–31).

Az 1. Korintus 12:4–12-ben felsorolt ajándékokat úgy is nevezik, hogy „szellemi ajándékok”. Ezek az ajándékok természetfölöttiek, a természetes szint fölött állnak és a Szent Szellem ingyen adja őket az Egyház tagjainak. Az emberi szellem nem tud létrehozni ilyen ajándékokat. Karizmáknak is nevezik őket a görög szó, kharizma alapján:

Némely embernek ugyanis a bölcsesség beszéde adatik a Szellem által; egy másiknak pedig a tudomány (ismeret) beszéde ugyanazon Szellem szerint; egy másiknak hit ugyanazon Szellem által; másnak pedig gyógyítás ajándékai ugyanaz a Szellem által; némely embernek csodatévő erők munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig szellemek megítélése; egy másiknak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázása.

⁵ Strong, „Greek”, p. 59, entry 4152, s.v. „pneumatica”.

⁶ Strong, „Greek”, p. 77, entry 5486, s.v. „charismata”.

Pál beszél arról, hogy többféle ajándék van és többféle szolgálat:

A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Szellem. A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr. És különbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenkin.

– 1. Korintus 12:4–6

A megnyilvánulások, hatások és erők ugyan különbözőfélék lehetnek, látható azonban, hogy a természetük ugyanaz – haszonra adatnak, építésre, mások javára, arra, hogy mindenkinek haszna származzon belőlük.

Mindenkinek azonban haszonra adatik a Szellem megnyilvánulása.

– 1. Korintus 12:7

Ezeknek az ajándékoknak fontos céljaik vannak. Isten ereje nyilvánul meg rajtuk keresztül; segítenek végrehajtani a nagy küldetést, amelyet Jézus a tanítványaira bízott; építik és tökéletesítik az egyházat; és szabadulást hoznak Isten népe számára. Könnyen csoportosítani lehet őket. Három közülük a beszéd ajándéka: a prófétálás, a nyelvek nemei és a nyelvek magyarázata; három a kijelentés ajándéka: a tudomány (ismeret) beszéde, a bölcsesség beszéde és a szellemek megítélése; három pedig az erő ajándéka: a hit, a csodatevő erők munkái és gyógyítás ajándékai. Az ajándékokat a Szent Szellem úgy adja, ahogy Ő akarja.

A Szent Szellem keresztség tűzbe hozza az Egyházat, és erővel ruházza fel, hogy tanúskodjon Jézus Krisztus feltámadásáról. Ezért jelek és csodák követik azokat a hívőket, akik betöltekeznek Szent Szellemmel.

A Szent Szellem nem ugyanúgy folyik mindenkin keresztül. Egyszer láttam egy nőt egy buszon Kínában, aki kinyújtotta a kezét az ablakon, hogy imádkozzon egy nyomorék asszonyért. Ahogy rátette a kezét, az asszony eldobta a mankóját! Ez nem egy mindennapi szituáció, de a gyógyítás ajándékai így működtek azon az asszonyon keresztül.

Néha azt látjuk, hogy az emberek olyan módon működnek a Szent Szellem ajándékaiban, amit nem mindig értünk, mert az ajándékok működése és megnyilvánulása különbözik. A kulcs a 7. vers szerint az, hogy az ajándékok megnyilvánulásai mások hasznát szolgálják: „Mindenkinek azonban haszonra adatik a Szellem megnyilvánulása.”

Az egyik összejövetelünkön volt egy harmincas éveinek végén járó nő, aki a jobb fülére süket volt gyerekkora óta. Isten tökéletesen meggyógyította a hallását az összejövetel alatt. Nem gondolod, hogy ez számára igen hasznos volt?

Amikor az ajándékok működnek, az emberek hasznát húznak belőle; épülnek, áldást vesznek, megváltoznak és átalakulnak a Szent Szellem mozgásának hatására.

Nézzük most meg az ajándékokat közelebbről!

A Szent Szellemlnek kilenc ajándéka van, amelyeket szeretek úgy három csoportra osztani, hogy az egyes csoportok nevei angolul mind d betűvel kezdődjenek – a megkülönböztetés ajándékai, az erő ajándékai és a kijelentés ajándékai⁷.

Az első csoport a megkülönböztetés ajándékai: a tudomány (ismeret) beszéde, a bölcsesség beszéde és a szellemek megítélése. Ezek az ajándékok az elmében működnek és kijelentéseket adnak.

⁷ Az angolban: discerning gifts, dynamic gifts, declaring gifts. – A fordító megjegyzése.

Rajtuk keresztül a Szent Szellem kijelenti magát a Megkülönböztetés Szellemeként. Nehémiás és azok az izraeliták, akik segítettek neki Jeruzsálem falainak felépítésében kemény ellenállásba ütköztek. Amikor Szanballat és Tóbiás rájöttek, hogy nem sikerül megfélemlíteniük az izraelitákat, és azok nem hagyják abba a fal építését, és a királyt sem sikerül rávegyék arra, hogy leállítsa Isten munkáját, összeszövetkeztek, hogy megölik Nehémiást. Szanballat és Tóbiás azonban nem tudták, hogy Izrael Istene mindent tud. Tudott a Nehémiás ellen szőtt összeesküvésről is, a Szent Szellem pedig megnyitotta Nehémiás szellemi felfogóképességét, hogy megítélhesse a hamis próféta, Semája szívének szándékait:

Én pedig azt mondtam: „Avagy ilyen férfinak, mint én vagyok, illik-e futni? Hát ilyen valaki, mint én, beléphet-e a templomba, hogy mentse az életét? Nem megyek!” És felismertem, hogy nem az Isten küldötte őt, hanem azt a próféciaát azért mondta nekem, mert Tóbiás és Szanballat felbérelték őt.

– Nehémiás 6:11–12

Nem csak arról van szó, hogy az újszövetségi hívőkben benne lakik a Szent Szellem, de az ajándékai is működnek bennünk, és teljesen fel vagyunk szerelve arra, hogy szembenézzünk a Sátán kihívásaival vagy azokkal az emberekkel, akik az utunkba állnak. (1. Korintus 12:7–11)

Azután következik a három erő ajándék: a gyógyítás ajándéka, csodatevő erők munkái és a hit. Ezek inkább a fizikai testben működnek. A három utolsó pedig a kijelentés ajándék: a prófétálás, a nyelvek nemei és a nyelvek magyarázása. Ezeken keresztül valamit közölni lehet Krisztus Testével.

Az ajándékok valami különlegeset végeznek el: egységet hoznak a Testbe a 13. vers szerint.

Mert hiszen egy Szellem által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Szellemmel itattattunk meg.

Amikor megkeresztelkedünk, vagyis alámerülünk Szent Szellembe, akkor ugyanabból az „italból” kapunk inni. Vannak, akik többet isznak másoknál, és vannak, akik jobban lerészegednek, mint mások – de mi mindnyájan ugyanabból a Szellemből iszunk. Tehát az ajándékok működése egységet hoz Krisztus Testébe.

A Szellem ajándékai működés közben

Az Apostolok cselekedeteinek könyve számos példát ad a Szellem ajándékainak működésére. A 6. fejezetben az apostoloknak egy problémával kellett szembenéznük. Voltak emberek a gyülekezetben, akik nem kaptak rendes ellátást. Úgy nézett ki, hogy viszály vagy versengés támad a gyülekezetben azon, hogy ki hagyja ott a szolgálatot azért, hogy az emberek igényeit ki tudja elégíteni.

Ez lehet, hogy nem tűnik nagy dolognak, de egy gyülekezetben semmi nem tud olyan gyorsan szakadást létrehozni, mint a tagok közötti viszály. A probléma gyökere a diaszpóra görögül beszélő zsidói és az Izraelből származó héber anyanyelvű zsidók közötti feszültség volt. A görög zsidók úgy érezték, hogy az özvegyasszonyaik nem részesülnek egyenlő elbánásban a javak elosztásánál a gyülekezetben.

Nekem nagyon tetszik, ahogy Isten megoldotta ezt a gyülekezet szakadásával fenyegető kérdést. Hiszem, hogy a bölcsesség beszédén keresztül mutatta meg, mit kell tenni ebben a helyzetben.

Azért a tizenkettő egybegyűjtve a tanítványok sokaságát, ezt mondta: Nem helyes, hogy mi az Isten Igéjét elhagyjuk és az asztalok körül szolgáljunk. Válasszatok azért, testvéreim, közületek hét férfit...

– *Apostolok cselekedetei 6:2–3*

A tanítványoknak azt mondták, hogy keressenek olyan embereket, akiknek megvannak a képességei a helyzet kezelésére:

...akiknek jó bizonyosságuk van, akik Szent Szellemmel és bölcsességgel teljesek.

– *Apostolok cselekedetei 6:3*

Az apostolok döntése az volt, hogy az asztalok körüli szolgálatot átadják másoknak, és a tanítványok sokaságának kellett megkeresni a megfelelő embereket erre a feladatra. Miután megtalálták a megfelelő embereket, az apostolok kézzel és lábakkal szolgálatba állították őket:

És tetszett ez a beszéd az egész sokaságnak: és kiválasztották Istvánt, aki hittel és Szent Szellemmel teljes férfi volt, Fülöpöt, Prokhoroszt, Nikanórt, Timónt, Parmenászt és Nikolaoszt, ki Antióchiából való prozelita volt; akiket az apostolok elé állítottak; és miután imádkoztak, kezüket rájuk helyezték.

– *Apostolok cselekedetei 6:5–6*

Ezek az emberek voltak az Egyház első diakónusai. Ez a szó a görög diakonia szóból származik, amelynek jelentése „szolgálat” vagy „segítés”.⁸ A diakónus tehát olyan valaki, aki segítséget nyújt ott, ahol kell.

A kulcs az apostolok számára a bölcsesség beszéde volt, ami tökéletesen ráillett a szituációra, a Szent Szellem pedig segített az Egyháznak, hogy megmeneküljön egy olyan támadástól, amely ki akarta oltani bizonyágtételének fényét. Az eredmény az volt, hogy ez a fény csak még ragyogóbb lett:

És az Isten Igéje növekedett; és sokasodott nagyon a tanítványok száma Jeruzsálemben... István pedig, aki teljes volt hittel és erővel, nagy csodákat és jeleket cselekedett a nép között.

– *Apostolok cselekedetei 6:7–8*

Az ellenállástól csak erősebb lesz az Egyház! Isten, az emberekben lakozó Szent Szellem által le tud győzni minden akadályt és nehézséget, amelyet a Sátán épít; az Úr égő csipkebokrának fényét nem lehet kioltani, az evangélium tüze örökkévaló! Figyeljük meg, hogy eddigre már a papokat is magával ragadta a Szent Szellem és az ébredés:

...és a papok közül is nagyon sokan követték a hitet.

– *Apostolok cselekedetei 6:7*

Ennek az volt az oka, hogy a Szent Szellem ajándékai működtek a tanítványokon keresztül. Hadd mondjam el, hogy az ajándékok nem csak az egyház számára adattak, hanem a személyes életünk, otthonunk és családjunk számára is! Előfordulhat, hogy van egy olyan gyereked, akivel nem tudsz mit kezdeni. A Szent Szellem a bölcsesség beszédével segíteni tud abban, hogy a jó irányba tudd fordítani a gyerek életét.

Az Apostolok cselekedetei 7. fejezete beszámol egy másik olyan történetről, ahol a Szent Szellem ajándékai működtek. István diakónus a tudomány beszédét kapta a zsidó vezetők

⁸ Strong, „Greek”, p. 22, entry 1248, s.v. „deacon”.

számára. „Ellenálltok a Szent Szellemnek”, mondta, miután hirdette nekik a Krisztust. (51. vsz.)

Honnan tudjuk, hogy amit mondott a tudomány beszéde volt? A Biblia szerint István Szellemben volt:

Mivel pedig teljes volt Szent Szellemmel, a mennybe függesztve szemeit, látta Isten dicsőségét, és Jézust állani az Isten jobbjára felől.

– Apostolok cselekedetei 7:55

Miközben köveket kezdtek dobálni rá, István felkiáltott: „Uram, ne tulajdonítsd nekik a bűnt!” (60. vsz.)

Amit István mondott egyértelműen a tudomány beszéde volt, mert leleplezte, mi van a zsidó vezetők szívében, és nagyon feldühítette őket, de a szava erővel behatolt egy olyan embernek a szívébe, aki ott állt és nézte az eseményeket. Saulnak hívták, és később Pál apostol néven vált ismertté.

Amikor a hívőkben működnek a Szent Szellem ajándékai, az valóban rengeteg gyümölcsöt terem. Mind a két fenti esetben a bölcsesség beszéde és a tudomány beszéde működött. Az Apostolok cselekedetei 5. fejezetében a szellemek megítélésére találunk példát.

Egy ember azonban, név szerint Ananiász, Szafirával, az ő feleségével, eladta birtokát, félretett az árából felesége tudtával, és egy részét elvitte és letette az apostolok lábai elé.

– Apostolok cselekedetei 5:1–2

Ahhoz, hogy megértsük Ananiász és Szafira bűnét, egy kicsit vissza kell mennünk az Apostolok cselekedetei 4:34–35-höz, amely a korai egyházban élő hívekről ezt mondja:

Mert szűkölködő sem volt közöttük senki; mert akik földek vagy házak birtokosai voltak, eladták, és elhozták az eladottak árát, és letették az apostolok lábainál: azután elosztották azt az egyes emberek közt, amint kinek-kinek szüksége volt.

Azok, akik eladták a földjüket vagy a házukat, elhozták az árát (több vagy kevesebb pénzt, aszerint, ahogy érezték, hogy a Szent Szellem vezeti őket) szabad akaratból való adományként az apostoloknak, hogy azok szétosztsák a rászorulóknak között.

Tehát amikor Ananiász és Szafira átnyújtották a birtokuk eladásából származó pénzt, Péter azt mondta nekik: „Hazudtatok a Szent Szellemnek. Eladtátok a birtokotokat, és megtartottátok az ár egy részét.” (Apostolok cselekedetei 5:3) Amikor Ananiász ezt meghallotta, rögtön holtan esett össze.

Később, amikor a felesége is Péter elé járult, megkérdezte tőle, annyiért adták-e el a birtokot. Az asszony nem tudta, mi történt a férjével, és azt mondta: „Igen, ennyiért.” (8. vsz.)

Péter erre így válaszolt: „Nem, nem ennyiért. A férjed hazudott a Szent Szellemnek, és éppen most vitték ki a holttestét. Hazudtál, és a te testedet is ugyanúgy kiviszi mindjárt.” (9. vsz.) Amint Péter kimondta ezt, Szafira holtan esett össze. Péterben itt a szellemek megítélésének az ajándéka működött.

Ez volt az Egyház első bűne. Sok ember azt gondolja, hogy a pénz minden rossz gyökere, és itt a pénzzel kapcsolatos bűnről volt szó. A Biblia azonban nem ezt mondja! A rossz gyökere a pénz szeretete. (1. Timóteus 6:10) A pénz csak akkor teszi érzéketlenné a lelkiismeretünket és csak akkor tompítja el a szellemi életünket, ha elvesztjük a józanságunkat vele kapcsolatban.

Nem az volt Ananiász és Szafira bűne, hogy birtokuk volt, és nem is az, hogy eladták, vagy hogy megtartották a pénzt vagy egy részét maguknak. Igaz, hogy amikor Isten megérinti a szívünket, akkor gyakran a pénztárcánkat is megérinti. Ananiász és Szafira ezzel ellentétben kapzsiságból adtak – nem pénzre, hanem dicsőségre vágyakoztak. Hazudtak az összeggel kapcsolatban azért, hogy nagylelkűbbnek tűnjenek, mint amilyenek valójában voltak. Ez a képmutatás bűne volt.

Az Újszövetség öt bűnt sorol fel a Szent Szellem elleni bűnként.

1. Ellenállás a Szent Szellemnek:

Kemény nyakú és körülmetéletlen szívű és fülű emberek, ti mindenkor a Szent Szellem ellen igyekeztetek, mint atyáitok, ti is ugyanúgy.

– Apostolok cselekedetei 7:51

2. A Szent Szellem káromlása:

Azt mondom azért nektek: Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek; de a Szent Szellem káromlása nem bocsáttatik meg az embereknek.

– Máté 12:31

3. A Szent Szellem megszeméltetése:

És meg ne személtessétek Isten Szent Szellemét, aki által meg vagytok pecsételve a teljes váltság napjára.

– Efézus 4:30

4. A Szent Szellem megoltása:

A Szellemet meg ne oltssátok!

– 1. Thesszalonika 5:19

5. Hazudni a Szent Szellemnek:

Mondta pedig Péter: Ananiász, miért foglalta el a Sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szent Szellemet, és a mezőnek árából félretégy?

– Apostolok cselekedetei 5:3

Ennek az egyetlen hazugságnak az eredménye a halál volt. Nem Péter büntette meg Ananiászt és Szafirát, hanem a Szent Szellem jelentette ki az igazságot Péternek, a büntetés pedig Istentől jött:

...nem embereknek hazudtál, hanem Istennek. Hallva pedig Ananiász e szavakat, lerogyott és meghalt; és mindenkiben nagy félelem támadt, aki ezeket hallotta...

– Apostolok cselekedetei 5:4–5

Isten kegyelmes, ezért nem ítél meg mindenkit azonnal a bűneiért. Ananiász és Szafira esete figyelmeztetésül szolgált másoknak a korai Egyházban. Lukács kétszer is elmondja, milyen hatása volt Isten büntetésének:

...mindenkiben nagy félelem támadt, akik ezeket hallották.

– Apostolok cselekedetei 5:5

...és támadt nagy félelem az egész gyülekezetben és mindazokban, akik ezeket hallották.

– Apostolok cselekedetei 5:11

Noha Isten volt az, aki ítéletet hozott a bűn fölött, Péter a Szent Szellem, a Segítő által meg tudta ítélni ezt a bűnt.

Eddig azokat az ajándékokat néztük meg, amelyek Isten nagy emberein keresztül működtek. Az ajándékok azonban közönséges embereken keresztül is működnek. Nem kell, hogy Oral Robertsnek vagy Kathryn Kuhlmannak hívjanak ahhoz, hogy az ajándékok működjenek rajtad keresztül is. Az Apostolok cselekedeteinek 8. fejezete beszél egy közönséges emberről, Fülöp diakónusról, aki az asztaloknál szolgált.*

Fülöp a szívéen viselte Szamáriát, ezért elment oda és prédikált nekik, és bár nem prédikátor volt, Szamaria egészen különleges csodákat élt át. Ő volt az, akit Isten Szellemé később megragadott és elvitt egy másik helyre, hogy ott prédikáljon. (39. vsz.)

A csodatevő erők ajándéka egy közönséges emberen, Fülöpön keresztül működött, és Isten azt akarja, hogy ez ma ugyanígy megtörténjen rajtunk keresztül is.

Pál életében is ez az ajándék működött, amikor fogolyként a hajó fedélzetén volt és viharba kerültek. (Apostolok cselekedetei 27) Úgy nézett ki, hogy a hajó el fog süllyedni, de Pál bejelentette a legénység előtt:

Mindazáltal mostanra nézve is intelek benneteket, hogy jó reménységben legyetek; mert egy lélek sem vész el közületek, hanem csak a hajó. Mert ez éjjel mellém állt egy angyala Istennek, akié vagyok, akinek szolgálók is, és ezt mondta: Ne félj Pál! A császár elé kell neked állnod. És íme az Isten ajándékba adta neked mindazokat, akik veled hajóznak. Azért jó reménységben legyetek, férfiak! Mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, amint nekem megmondatott.

– Apostolok cselekedetei 27:22–25

Pálnál működött a hit ajándéka, és ahogy Isten megígérte, mindenki megmenekült.

Erre azt mondhatod: „De én mély válságban vagyok, rettenetes dolgok történnek velem.” A hit ajándéka át tud segíteni a válságon. Lehet, hogy minden darabokra hullik szét az életedben, és azt gondolod: Hát nem csodálatos? Isten most akkora csodát fog tenni, amilyent még soha nem tapasztaltam!

A gyógyítás ajándékában is ugyanilyen erő van. Gondolj csak a koldusra az Apostolok cselekedeteinek 3. fejezetében, aki születésétől fogva nyomorék volt és soha nem volt egészséges! Meg volt győződve, hogy a fogyatékosságára nincs gyógyszer, ezért egész életében azt tette, ami „logikus” volt; pénzt koldult. Amikor Péter és János arra ment, nem azt kérte, hogy gyógyulhasson meg; hanem pénzt kért. Nem tudta, hogy a gyógyítás ajándéka rendelkezésre áll, hogy megváltoztassa az életét.

Péter és János azonban tudta. Ahogy az ember ott koldult, ránéztek – egyenesen a dolog lényegére. Mivel be voltak töltekezve Szent Szellemmel, az ember valós szükségével tudtak foglalkozni.

Péter pedig mondta: Nézz ránk!... Ezüstöm és aranyam nincsen nekem; hanem amim van, azt adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!... És azonnal megerősödtek a lábai és bokái. És felugrott, megállt és járt... És látta őt az egész nép... és megismerték őt, hogy ő volt az, aki alamizsnáért [koldulva] ült... és megteltek csodálkozással és azon való álmélkodással... Mikor pedig ezt látta Péter, mondta a népnek... Mit csodálkoztatok ezen, vagy mit néztek ránk?... az ő nevében való hit által erősítette meg az ő neve ezt, akit láttok és ismertek; és a hit, mely Általa [Jézus által] van, adta neki [a testének] ezt az épséget mindnyájan a ti szemetek láttára.

– Apostolok cselekedetei 3:4.6–10.12.16

Akármilyen súlyos is egy fizikai betegség, Isten gyógyító erejének nem állhat ellene!

Látjuk, hogy a prófétálás ajándéka működött egy Agabusz nevű ember életében. Az Apostolok cselekedetei 11: 28–30 elmondja, hogy megprófétált egy éhséget. Azt mondta: „Éhség lesz, úgyhogy gondoskodnunk kell róla, hogy a szenteknek legyen mit enniük.”

Amikor az éhség valóban eljött, a keresztényeknek nem kellett szenvedniük, mert Isten Szelleme megmutatta egy próféción keresztül, hogy mi fog következni, és fel tudtak készülni rá. A Szent Szellem meg tudja mutatni a prófétálás ajándékán keresztül – és a nyelvek és a nyelvek magyarázásának ajándékán keresztül is – hogy mi fog történni, és amikor a dolog valóban bekövetkezik, akkor győztes lehetsz abban a bizonyos helyzetben.

Isten azt akarja, hogy a Szent Szellem ajándékainak működésén keresztül belépj a természetfeletti szintre. A következő fejezetben megnézzük majd, hogy a Szellem ajándékai hogyan működnek együtt a Szellem gyümölcseivel, azért, hogy Isten terve megvalósulhasson az életedben.

A Szent Szellem ajándékainak az a célja, hogy Isten erejéről tegyenek hatékony bizonyosságot a hitetlenek számára. Nem kell, hogy „nagy neved” legyen ahhoz, hogy működjenek az életedben; Isten közönséges embereket használ arra, hogy csodákat és jeleket tegyen.

Kívánd a Szent Szellem ajándékait! Legyél engedelmes edény Isten ajándékai számára, és Ő használni fog téged!

3. fejezet

A Szent Szellem gyümölcse

Jártál már gyümölcsösben tavasszal? Minden olyan békésnek látszik. Friss, jó illat tölti be a levegőt, mindenfelé méhecskék zümmögnek, érezni a reménységet, hogy már csak néhány hónap, és jobb dolgok következnek. A „színfalak mögött” azonban a gazda szorgosan készülődik a betakarításra; tudja, hogyha csak ül ölbe tett kézzel, és nem tesz semmit, akkor nem sokat fog betakarítani. Ezért megműveli, megrágyázza a földet, hogy tápanyagot adjon a fának, rendszeresen megmetszi az ágakat, és azonnal kiirtja a kártevőket is, amint megjelennek.

Végül aztán eljön az aratás ideje. Leszedi a gyümölcsöket, amelyek az erőfeszítéseinek eredményeként teremték – érett, lédús gyümölcsöket – és biztos vagyok benne, hogy ő lesz az első, aki megköstolja őket. Kemény munkájának, türelmének, szorgalmának és kitartásának eredményeként gyönyörű, ízletes gyümölcsök teremték, amelyeket azután el tud adni másoknak, akik szintén élvezhetik a gyümölcsöket.

Ehhez nagyon hasonló az, ahogyan a Szent Szellem is szeretné látni kemény munkájának kézzelfogható bizonyítékát a keresztények életében. Ez a bizonyíték mutatja azután azt is, hogy azok vagyunk, akiknek mondjuk magunkat – Krisztus követői – és gyakran úgy is nevezzük, hogy a „Szellem gyümölcse”. Ez helyes elnevezés, mert csak a Szent Szellem gondoskodása alatt tudnak a keresztények gyümölcsöt teremni.

Jézus azt is mondta nekünk, hogy ő a szőlőtő (a fa), amelynek az ágaiként mi gyümölcsöt tudunk teremni. Ha Jézus a szőlőtő, akkor a Szent Szellem az a éltető nedv a szőlőtőben, ami keresztülfolyik az ágakon, táplálja őket és végül gyümölcsöt terem:

Én [Jézus] vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki bennem marad, én pedig benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.

– János 15:5

A gyümölcs természete

Amint azt már korábban láttuk, a Szent Szellem minden élet forrása. Az Ő életet adó ereje teremtett minden dolgot, amiben élet van. Ami még ennél is döbbenetesebb az az, hogy minden élő dolog, amit teremtett, magában hordozza a képességet, hogy a saját fajtájához hasonló életet hozzon létre - a legalacsonyabb rendű amőbától és protoplazmától kezdve egészen a növény- és életvilág legmagasabb rendű és legösszetettebb formáig. Az élet legtöbb formája „gyümölcsterméken” keresztül reprodukálódik; ez a gyümölcs egy miniatűr hasonmása a szülőnek, amely azután felnövekszik és megéri, míg végül maga is képes lesz reprodukálni magát.

Mégis, amikor gyümölcsre gondolunk, általában annak az ehető formájára gondolunk, ami fákon vagy bokrokon terem. Érdekes, hogy bár a levelek és a gyümölcs igen vonzó megjelenést kölcsönöznek a fának, a saját gyümölcse semmi hasznót nem hajt neki. A levelek fontos szerepet játszanak a fa életének fenntartásában, a gyümölcs azonban nem. Persze, a gyümölcsben levő mag egy másik fát hoz létre, a fa maga azonban nem tudja használni a gyümölcsét. Ellenkezőleg, a gyümölcs azoknak az életét táplálja, akik elfogyasztják. A fa értéke ebben rejlik.

Jézus, a Szellem fizikai gyümölcse, egyben az élő Ige is, és nekünk be kell fogadnunk Isten Igéjét a szellemünkbe ahhoz, hogy az Ő életéből részesedjünk. Isten Igéje táplálékot nyújt a szellemünknek, és folyamatosan táplálja a szellemi életünket. Jézus azt mondta, hogy ha nem esszük a testét, és nem isszuk a véré, nincs közünk Hozzá; az új, Szent Szellemmel betöltött élet csak Jézus véréen keresztül érhető el:

Mondta azért nekik Jézus: Bizony, bizony mondom nektek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem isszátok az ő véré, nincs élet bennetek. Aki eszi az én testemet és issza az én vére, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon.

– János 6:53–54

Egy másik nagyon érdekes párhuzam is felfedezhető aközött, hogy a fa értéke a gyümölcsében rejlik, Isten pedig azáltal nyer dicsőséget, hogy mi gyümölcsöt termünk:

Kiválasztott minket Ő benne a világ teremtetése előtt..., szeretet által, eleve elhatározva, hogy minket a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratának jó kedve szerint, kegyelme dicsőségének magasztalására... az ő akaratának tanácsából... hogy legyünk mi magasztalására az Ő dicsőségének”.

– Efézus 1:4–6.11–12

Csak a szellemi újjászületés után tudjuk megteremni Jézus Krisztus tulajdonságait, aki most már a szellemünkben él, és aki mindig az Atya akaratát akarta megtenni, hogy dicsőséget szerezzen az Atyának. Hasonlóan, az, hogy mennyire értékes keresztények vagyunk, abból látszik, hogy mennyi gyümölcsöt termünk. „Az igaz gyümölcse, életnek fája...” (Példabeszédek 11:30) Amikor valakit az Úrhoz vezetünk, akkor nemcsak gyümölcsöt termünk, hanem az igazság fáit ültetjük el, amelyek szintén szaporodni fognak.

A Szent Szellem teremtette meg Jézust

Ahogy az várható is, a Teremtő, aki minden élet forrása, szintén terem gyümölcsöt. A Szent Szellem első fizikai gyümölcse Jézus Krisztus volt. Isten Fia eljött testben a földre. Jézus a láthatatlan Atya pontos képmása volt. Ő volt az „első zsenge”, az első gyümölcs abból a termésből, amely a keresztényekből áll.

Jézus meghalt a bűneinkért és Isten magjaként, azután „el lett ültetve” a földbe, hogy „elsőszülöttként” támadjon fel a halottak közül:

Bizony, bizony mondom nektek: Ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem.

– János 12:24

A Golgota hegyéről származó mag valóban rengeteg gyümölcsöt termett.

A test gyümölcse

Amikor Ádám „eladta magát” a Sátánnak, azért, hogy beleharaphasson egy gyümölcsbe, az a gyümölcs olyan magot tartalmazott, amely halált hozott létre benne és a leszármazottaiban. Ádám és Éva elszakadtak Istentől, megszakadt a kapcsolatuk a Teremtővel. Helyette a Sátán lett az, aki inspirációt adott (az atyja lett) a bukott természetüknek. Ők és a testük gyümölcsei is a bűn természete szerint tudtak csak létrehozni utódokat:

A test cselekedetei pedig nyilvánvalók, ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás; bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések, harag, patvarkodások, visszavonások, pártütések, irigységek, gyilkosságok, részegségek, dobzódások és ezekhez hasonlóak... akik ilyeneket cselekszenek, Isten országának örökösei nem lesznek.

– Galata 5:19–21

Amíg az ember testben van, foglalkoznia kell a testi természetével, amely a saját fajtája szerint igyekszik gyümölcsöt teremni. De Isten az Ő végtelen kegyelmében és szeretetében készített egy utat Ádámnak és a leszármazottainak, hogy megszabaduljanak a testi természet uralma alól és helyreállíthassák a kapcsolatot Vele az Ő Magján, Jézuson keresztül:

Kicsoda szabadít meg engem a halálnak e testéből? Hálát adok Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által. Azért jóllehet én az elmémmel az Isten törvényének, de testemmel a bűn törvényének szolgállok. Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, akik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint, mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.

– Róma 7:24–25; 8:1–2

Kérlek azért titeket testvéreim az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket.

És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elmétek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.

– Róma 12:1–2

Mondom pedig, Szellem szerint járjatok, és a test kívánságát véghez ne vigyétek. Mert a test a szellem ellen törekszik, a szellem pedig a test ellen; ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat cselekedjétek, amiket akartok. Ha azonban a Szellem vezet titeket, nem vagytok a törvény alatt.

– Galata 5:16–18

Amikor „esszük” Jézust, a Mag új természetet hoz létre a belső emberünkben. Amikor közösségben vagyunk Istennel a Szent Szellemmel történő kommunikáción keresztül – aki megelevenítette a szellemi természetünket Isten számára –, legyőzzük a testi természetünket. Ahelyett, hogy a test gyümölcseit teremnének meg, a Szent Szellem gyümölcseit fogjuk megteremni.

A Szellem gyümölcse

A Szent Szellem, aki benne él minden újjászületett keresztyényben, Isten szerinti gyümölcsöt terem az életükben – saját magának és Jézusnak a miniatűr hasonmásait. Ezért a Szent Szellem gyümölcse egy hívő életében szellemi gyümölcs, nem fizikai gyümölcs. A Szellem gyümölcse ugyan nem látható formában van bennünk, viszont nagyon valóságosan lehet élvezni. Mi is ez a gyümölcs? A Galata 5:22–23 szerint:

De a Szellem gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés (türelem), szívesség (kedvesség), jóság, hűség, szelídség, mértékletesség (önuralom). Az ilyenek ellen nincs törvény.

Szeretnék itt egy pillanatra megállni, hogy hangsúlyozzak valami nagyon fontosat. Isten nem azért hívott el bennünket, hogy mások életében keressük a gyümölcsök bizonyítékait, hanem azért, hogy a saját életünkben gyümölcsöt teremjünk.

Azt is szeretném leszögezni, hogy természetesen a Szent Szellem ajándékai együtt tudnak működni bármelyik gyümölccsel. De ha egy ajándékot összekapcsolunk egy gyümölccsel abban a sorrendben, ahogy a Bibliában fel vannak sorolva, akkor láthatjuk, hogyan működnek együtt a hívők életében. Azt is láthatjuk, hogy egy személynek szeretetben kell járnia, miközben a Szent Szellem erejének is működnie kell az életében.

Az 1. Korintus 12:8–10 felsorolja a Szellem ajándékait, a Galata levél pedig felsorolja az újjászületett keresztyének gyümölcseit. Nézzük meg, melyikhez melyik párosítható, hogy láthassuk, hogyan működnek!

A Szellem gyümölcse:	A Szellem ajándékai:
Szeretet	A bölcsesség beszéde
Öröm	A tudomány beszéde
Békesség	Hit
Türelem	A gyógyítás ajándékai
Kedvesség	Csodatevő erők
Jóság	Prófétálás
Hűség	Szellemek megítélése
Szelídség	Nyelvek
Önuralom	Nyelvek magyarázata

Szeretném megvizsgálni a Szellem gyümölcsét a Szellem kilenc ajándékának a fényében. Miután Pál felsorolta a Szellem ajándékait az 1. Korintus 12-ben, a 13. fejezetben azt hangsúlyozza, hogy ezeket az ajándékokat mindig szeretetben kell használni. A 14. fejezetben aztán elmagyarázza, hogy ezek az ajándékok hogyan működnek. Ezt figyelembe véve nézzük most meg sorban a Szellem gyümölcseit párhuzamosan a Szellem ajándékaival!

Szeretet – a bölcsesség beszéde

A szeretet, amelyet a Szent Szellem hoz létre, Isten természetének a lényege, amely minden cselekedetét motiválja. A görög szó erre az Isten szerint való szeretetre az agapé, amelynek a jelentése „szeretet, mások javának elősegítése, szeretetvendégség”. Ez a szeretet nem keresi a saját hasznát, hanem másokat mindig maga elé helyez. Az igazi szeretet összhangban van azzal a felmérhetetlenül nagy értékkel, amit Isten minden egyes személynek tulajdonít, és ez az alapja és forrása a Szent Szellem összes többi ajándékának.

Isten szeretete először is döntés és nem érzelem dolga. A szeretet gyümölcse mások javára végzett cselekedetekben nyilvánul meg. A szeretet bőkezű, de soha nem hivalkodó. Az őszinte szeretet mindig adni akar, de mindig gazdag termést is takarít be. Ha lelkesek vagyunk Isten felé, és szeretjük Őt teljes szívünkkel, akkor a Szent Szellem megteremti a szeretet gyümölcsét az életünkben:

Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat.

– Lukács 10:27

A szeretet hosszúútúró, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt, nem örül a hamisságnak, de együtt örül az

igazsággal; mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem fogy.

– 1. Korintus 13:4–8

Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk!

Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is ő benne. Mi szeressük őt; mert ő előbb szeretett minket!

– 1. János 3:1; 4:16.19

Amikor valakin keresztül a bölcsesség beszéde működik, akkor nem természetes bölcsességről van szó, hanem Isten bölcsességéből részesedik egy bizonyos helyzetre vonatkozóan. Ha valóban Istentől származik a kijelentés, akkor a szeretet is mindig kiárad vele együtt.

Ha az agapé szeretetnek ezt a gyümölcsét összehasonlítjuk a bölcsesség beszédével, akkor világos lesz előttünk, amiről az Efézus 4:15 beszél; ha valaki a bölcsesség beszédét anélkül szólja, „az igazságot követné (szólná) szeretetben”, akkor ezzel sérti Krisztus Testét. Ha a bölcsesség beszédét bántó vagy szeretetlen módon szólják, akkor ez úgy hangzik, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom (1. Korintus 13:1) A bölcsesség beszéde akkor tiszta, ha a szeretet gyümölcse társul hozzá.

A 2. Királyok 5:10–14-ben egy jó példáját látjuk annak, amikor a bölcsesség beszéde szeretetben hangzik el és cselekedetekkel is párosul. Elizeus azt mondta a leprás Námánnak, hogy mártózzon meg a Jordánban hétszer, azért hogy megtisztuljon a leprától. Námán engedelmeskedett és meg is gyógyult.

Öröm – a tudomány beszéde

Az öröm hatalmas erő, amely a Szellemtől származik. Az örömet az hozza létre, amikor a Szent Szellem érzelve megjelenik az emberi szellemen. Nem függ a körülményektől, csak Istentől. Az Úr öröme a mi erősségünk, és megtart minket minden helyzetben:

Teljes örömmel tartsátok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, mert tudjátok, hogy a ti hitetek megpróbáltatása kitartást szerez. A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek minden fogyatkozás nélkül.

– Jakab 1:2–4

Az öröm jele az, ha örvendezünk és hálás szívvel dicsérjük Istent. Pál azt mondja nekünk, hogy mindig örüljünk az Úrban! (Filippi 4:4) A thesszalonikai keresztényekről pedig így ír: „örömünk és dicsekedésünk koronája”. (1. Thesszalonika 2:19) Salamon is azt mondja, hogy „az igazak reménysége öröm”. (Példabeszédek 10:28) Az öröm teljesen átszövi Jézus életét, aki sokat beszélt az örvendezésről:

Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amint én megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon bennetek az én örömöm és a ti örömetök beteljesedjen.

– János 15:10–11

A keresztényeknek mindig örvendezniük kellene, mert Jézus ismerete már önmagában hatalmas örömet jelent:

Akit, noha nem láttatok, szerettek; akiben, noha most nem látjátok, de hisztek benne, kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek.

– 1. Péter 1:8

A második ajándék a tudomány beszéde. Ez olyan tényekről ad kijelentést, amelyek az ember természetes értelme számára ismeretlenek. Bizonyára nem véletlen, hogy az örömhöz tudás is kapcsolódik. Ha valaki a tudomány beszédét szólja neked, akkor ez örömmel tölti be a szellemedet. Ha egy istentiszteleten hangzik el, akkor Krisztus Testének hoz örömet.

A 2. Királyok 6:8–23-ban Elizeus próféta a tudomány beszédét kapta a szíriai hadsereg tartózkodási helyéről, és figyelmeztette erről Izrael királyát. A szíriai király azt gondolta, hogy kém van közöttük, de azután az egyik embere beszélt neki Elizeusról. A király erre parancsot adott, hogy az emberei vegyék körül Dótán városát, ahol Elizeus tartózkodott.

Amikor eljött az este, Elizeus szolgálja megrémült a szíriai sereg láttán, amely körülvette a várost. Elizeus kérte Istent, hogy nyissa meg a szolgálja szemét, hogy belelásson a szellemvilágba. Az Úr megengedte neki, hogy lássa az angyalok seregét, amely a szíriai sereg körül táborozott, és a szolgálja ennek nagyon megörült! A tudomány beszéde örömet hoz és egyben elűzi a félelmet.

Békesség – hit

A békesség gyümölcse a hit ajándékával együtt mindig győzelmet arat. Emlékszel arra, amikor Jézus azt parancsolta a szélnek és a hullámoknak: „Csönd, nyugodjatok le”? A vihar azonnal lecsendesedett, és békesség töltötte be a helyet. Ugyanígy, amikor látod a hit mozgását, a szellemedbe békesség költözik.

A reménység Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hívésben, hogy bővüljétek a reménységben a Szent Szellem ereje által.

– Róma 15:13

A békesség, amely a Szellem gyümölcse, az elme és a szív nyugalmi állapotát jelenti, amelyből a körülmények nem tudják kimozdítani. A Szellem békessége megvédi a szívünket és az elménket, elűzi a félelmet és a szorongást; elégedett szívet és tiszta elmét eredményez:

Akinek szíve rád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel Benned bízok.

– Ézsaiás 26:3

Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéseitekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Isten békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.

– Filippi 4:6–7

A felülről való bölcsesség pedig először is tiszta, azután békeszerető...Az igazság gyümölcse pedig békességben vettetik azoknak, akik békességesen munkálkodnak.

– Jakab 3:17–18

Amikor azonban nem hitből cselekszel, akkor a félelem erőt vehet rajtad, mert a félelem a hit ellentéte. Amikor félünk, akkor nehéz gyakorolni a hitünket. Isten, aki hit által cselekszik, nem tud munkálkodni az érdeünkben. Nem csoda, hogy annyi ember szereti hallani a hitről szóló tanításokat, mert azok békességet hoznak a szívükbe:

Békességet hagyok nektek; az én békességemet adom nektek: nem úgy adom én nektek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!

– János 14:27

Alapvetően három fajta hit van. A Róma 12:3 beszél az első fajtáról: mindenki úgy születik, hogy van egy bizonyos mértékű Istentől származó hite az üdvösséghez. Másodszor, Isten Igéjének hallgatása növeli a hitet. Harmadszor pedig van a hit ajándéka is különleges helyzetekre. Ha valaha voltál már krízis helyzetben, amikor használtad a hited arra, hogy választ kapj, akkor már megtapasztaltad ezt a fajta hitet. Nem készültél rá; úgy tűnt, hogy egyszerűen csak belepottyant a szívedbe.

Ha hitben élsz, akkor békességben élsz. Az Isten Igéjébe vetett hit békességet hoz az adott helyzetben. A békesség betölti az életed és kiárad a körülötted levő emberekre is.

Türelem – a gyógyítás ajándékai

A türelem itt ugyanarra utal, mint az angol King James fordításban szereplő szó: „longsuffering” (hosszútűrés) (vagy akár a Károli fordításban szereplő „béketűrés”). Szó szerint az eredeti görög szó azt jelenti „hosszú-indulatú”. Vine An Expository Dictionary of New Testament Words című szótára a következőket írja a hosszútűrésről: „Az önmegtartóztatásnak az a képessége, amely ha megtámadják, nem vág vissza elhamarkodottan és nem büntet azonnal; a harag ellentéte, a kegyelemhez kapcsolódik és Isten tulajdonságának leírására használják. A türelem⁹ az a tulajdonság, amely nem adja meg magát a körülményeknek, és nem roppan össze a megpróbáltatások súlya alatt; a reménytelen levertség ellentéte és a reménységhez kapcsolódik; Isten tulajdonságainak leírására nem használják.”

Vannak emberek, akik „eltűrik” az olyan dolgokat, mint a betegség vagy a szegénység, ez azonban nincs összhangban Isten Igéjével: „Szeretett barátom, kívánom, hogy mindenben jól legyen dolgod, és légy egészséges, amint jó dolga van a lelkednek.” (3. János 2)

Ezért van az, hogy a türelem gyümölcse a gyógyítás ajándékaihoz kapcsolódik, ugyanis nem minden gyógyulás megy végbe azonnal. Sőt a gyógyulás egy „örökölt” ígéret lehet: „Hogy ne legyetek restek, hanem követői azoknak, akik hit és békességes tűrés által öröklük az ígéreteket... félretéve minden akadályt és a megkörményező bünt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdőtér.” (Zsidó 6:12; 12:1)

A gyógyulás nem csak a betegségekre korlátozódik. Az Ószövetségben a gyógyulás azt is jelentette, hogy „helyreállítani, vetni vagy megjavítani”. Tehát amikor az Úr Szellem meggyógyítja valakinek a testét, akkor helyreállítja azt. A Szent Szellem helyre tud állítani, meg tud javítani kapcsolatokat, szokásokat, emlékeket, sőt egész nemzeteket is.

A kapcsolatok megjavításának az alapja a türelem, mivel az előkészíti a megbocsátást. „Az embernek értelme (bölcsessége) hosszútűrővé (türelmessé) teszi őt; és ékességére van neki elhallgatni a vétket.” (Példabeszédek 19:11) Ez az alapja az alázatosságnak (Prédikátor 7:8), a jó személyes kapcsolatoknak (Példabeszédek 25:15), az igaz bölcsességnek (Példabeszédek 14:29) és az igazi erőnek (Példabeszédek 16:32); valamint erre épül az örökkévaló

⁹ A szöveg itt akkor válik érthetővé, ha figyelembe vesszük, hogy a szótár ebben a mondatban türelemnek egy másik görög szót (hüpomené, a Károliban főleg „békességes tűrés, kitartás”) fordít, nem a hosszútűrést (makrothümia, a Károliban főleg „hosszútűrés, béketűrés”), amelyről eddig és a továbbiakban a szerző beszél, türelemnek nevezve azt, és amely a Galata 5:22-ben és a lentebb idézett Jakab 5:7-8-ban is szerepel. – A fordító megjegyzése.

közösségünk az Úrral: „Legyetek... béketűrők (türelmesek) az Úr eljöveteleig. Íme a szántóvető várja a föld drága gyümölcsét, béketűrőssel (türelmesen) várja, míg reggeli és esti esőt kap. Legyetek ti is béketűrők (türelmesek), és erősítsétek meg szíveteiket, mert az Úrnak eljövetele közel van.” (Jakab 5:7–8)

Kedvesség – csodatévő erők

Kedvességnek számít minden olyan cselekedet, amely valaki másnak a hasznára van. A Szent Szellem létrehoz egy vágyat a szívünkben, hogy kedvesek legyünk egymáshoz. A kedvesség soha nem akarna megbántani senkit sem, hanem inkább erényesen viselkedik mások irányában.

A legkedvesebb cselekedet az egész világtörténelemben az volt, amikor Isten elküldte egyetlen fiát, Jézust, a bűnben élő és elveszett világba. Isten életet adott nekünk a Szent Szellemen keresztül és irántunk való jóindulatából kitöltötte ránk a kegyelmét a Szent Szellem által: „...örök irgalmassággal könyörülök rajtad; ezt mondja megváltó Urad”. (Ézsaiás 54:8)

És együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban, hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából (kedvességéből) a Krisztus Jézusban.

– *Efézus 2:6–7*

A Szellem megteremti a kedvesség gyümölcsét az életünkben, ezért képesek vagyunk az Ő kedvességével közelíteni mások felé. A Szentírás számos okot sorol fel arra, hogy kedvesek legyünk. Például egy kedves szó felvidámíthat valakit (Példabeszédek 12:24); ha kedvesek vagyunk a szűkölködőkhez, akkor az áldást hoz (Uo. 14:21), és dicsőséget szerez Istennek (Uo. 14:31). Továbbá egy kedves ember magával is jót tesz. (Uo. 11:17)

A kedvesség gyümölcsével a csodatevő erők ajándéka állítható párhuzamba. Az „erők” szó Isten erejének kirobbanó megnyilvánulásaira utal. Ennek egy jó példáját látjuk az Apostolok cselekedetei 8:5–24-ben, ahol Fülöp olyan hatalmas csodákat cselekedett, hogy egy Simon nevű ember meg akarta vásárolni tőle a Szent Szellem keresztséget, azért hogy ugyanazzal a kirobbanó erővel rendelkezzen, mint ami Fülöpön keresztül működött.¹⁰

Azt látjuk, hogy Jézust a földi szolgálata során a kedvesség és a szelídség motiválta. Jézus megszánta azokat, akik nyomorúságban voltak és fantasztikus, erőteljes csodákat tett, amelyeknek ma, évezredek elteltével is üzenete van hozzánk. Amikor Jézus Lázárt, az özvegyasszony fiát, Jairus lányát és másokat feltámasztott a halálból, amikor a vizet borrá változtatta, meggyógyította a betegeket, a bénákat, a vakokat, a süketeket és a némákat és megbocsátotta a bűneiket, a kedvessége megmutatkozott a csodákon keresztül.

Bizony, bizony mondom nektek: Aki hisz bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.

– *János 14:12*

Öltözzetek föl azért, mint Isten választottai, szentek és szeretettek, könyörületes szívvel, jóságosságot (kedvességet).

– *Kolosse 3:12*

¹⁰ Az ajánlatot valójában Péternek és Jánosnak tette. – A fordító megjegyzése.

Jóság – prófétálás

Ami jó, az hasznos, erényes, értékes, kiváló, helyénvaló vagy termékeny. A jóság jó cselekedetekben nyilvánul meg. A jóság gyümölcse, amelyet a Szent Szellem által terem a hívőkben, olyan életet hoz létre, amelyet kiválóság és jóság jellemez, és amely méltó a Szent Szellem természetéhez. A jó cselekedeteken keresztül hasznosakká és értékesekké tesszük magunkat mások számára. Amit „szívünk jóságából teszünk”, vagy amit csak a Szellemnek vetünk, abból mind aratni fogunk:

...aki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet; aki pedig vet a szellemnek, a szellemből arat örök életet. A jótéteményben pedig meg ne restüljünk, mert a maga idejében aratunk, ha el nem lankadunk. Azért, amíg időnk van, cselekedjünk jót mindenkivel, kiváltképpen pedig a mi hitünk cselédeivel.

– Galata 6:8–10

Nem meglepő, hogy a jóság a próféciaival állítható párhuzamba, mert a Biblia azt mondja, hogy a prófécia építi, buzdítja és vigasztalja az embereket:

Aki pedig prófétál, embereknek beszél épülésre, intésre (bátorításra) és vigasztalásra....aki prófétál, a gyülekezetet építi.

– 1. Korintus 14:3–4

Amikor a prófécia úgy hangzik el, ahogy kell, akkor az jóságot eredményez. A Biblia utal rá, hogy az utolsó napokban a jóság gazdagon fog teremni mert a próféciaik bőségesen teremnek majd. „És lesz az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Szellememből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok...” (Apostolok cselekedetei 2:17)

Aki prófétál, az az Ige hallgatója is kell legyen. A próféciaának soha nem lenne szabad olyan személytől származnia, aki nem tanulmányozza az Igét. A Példabeszédek 21:28 arra figyelmeztet, hogy a hazug tanú el fog veszni. Isten megeleveníti az Igét, ha folyamatosan táplálkozol vele. Amikor elhívta Ezékielt prófétának, akkor megetette vele az Igét. (Ezékiel 3:1–2)

Azért is fontos, hogy táplálkozzunk Isten Igéjével, mert különben nem fogjuk tudni megítélni, hogy vajon egy prófécia igei-e. Ha nincs összhangban az Igével, akkor nem Istentől van.

A próféciaák megítélésének kilenc alapelve van:

1. A prófécia vigasztal, épít vagy buzdít. (1. Korintus 14:3)
2. Az igazi prófécia mindig összhangban van az Igével. (5. Mózes 4:2; Példabeszédek 30:5–6; Ézsaiás 8:19–20; és 2. Timóteus 3:16)
3. Az igazi prófécia mindig Jézust magasztatja fel. (János 16:13–15)
4. Az igazi prófécia mindig gyümölcsöt terem a hívők jellemében. (Róma 14:17)
5. Ha a prófécia előre jelez eseményeket, azoknak be kell teljesedniük. (5. Mózes 18:22)
6. Az a prófécia, amely engedetlenségre buzdít Isten Igéjével szemben, nem Istentől van. (5. Mózes 13:1–5)
7. A Szent Szellemtől származó igazi prófécia szabadságot eredményez, nem pedig köteleket vagy szellemi rabságot. (Róma 8:15)
8. Az igazi prófécia friss életet ad. (2. Korintus 3:6)
9. A Szent Szellemtől származó igazi próféciát minden hívő megítéli a Szent Szellem által. (1. Korintus 14:32)

Jeremiás rengeteg megpróbáltatás után is tovább dicsérte Istent a hűségéért. Istentől soha nem származik olyan prófécia, amely a vereséget hirdeti, mert Isten nem a vereség, hanem a győzelem Istene!

Hűség – a szellemek megítélése

Hűséges Barátunk és Vigasztalónk, a Szent Szellem teremti meg a hűség gyümölcsét bennünk. Ez a hűség Isten hűségének természete szerinti, ami mindig kitartó, rendíthetetlen, mozdíthatatlan és változhatatlan. Mivel Isten hűséges, a szeretete is mindig biztos. Ha hűségesek vagyunk, a szeretetünk, akárcsak az Ő szeretete, állandó és rendületlen marad.

Isten mindig bízhat abban, hogy a hűséges hívők hűségesek maradnak Hozzá és az Igéjéhez; és fontos, hogy mások is mindig számíthassanak arra, hogy a keresztyények hűségesek maradnak, akármilyen körülmények között vagy akármilyen helyzetben is találják magukat. Azok a hívők, akik hűségben járnak, mindig megbízhatóak és kiszámíthatóak maradnak, a szavaikat és a tetteiket illetően is.

A hűség gyümölcse segít a keresztyényeknek a szellemek megkülönböztetésében. A hűség a Biblia napi olvasásán, a jó imaéleten és a gyülekezetünkhöz, házasságunkhoz, barátainkhoz és munkáltatóinkhoz való hűségen keresztül nyilvánul meg. Ha hűséges vagy, akkor olyan vagy, mint Jézus: „Hű az, aki elhívott titeket.” (1. Thesszalonika 5:24)

A keresztyények négyféle szellemet különböztethetnek meg: (1) a Szent Szellemet (János 1:32–34); (2) jó angyalokat (Apostolok cselekedetei 12:1–11); (3) gonosz szellemeket (Apostolok cselekedetei 16:16–18) és (4) az emberi szellemet (Lukács 9: 53–55).

A Zsidó 5:14 elmondja, hogyan lehet szert tenni gyakorlatra a szellemek megkülönböztetése terén: „Az érett korúaknak pedig kemény eledel való, mint akiknek mivoltuknál fogva gyakorlottak az érzékeik a jó és rossz között való különbségtételre.”

A gyakorlat alapvető fontossága a keresztyén életben, mert ha a szellemünk és az érzékeink gyakorlattá válnak a jó és a rossz megkülönböztetésében, akkor ez nemcsak nekünk magunknak segít, hanem ezáltal mások felé is tudunk szolgálni, és védelmet kapunk a hamis tanításokkal szemben is. Ez az ajándék gyakran látomásokon (Jelenések 16:13–14) és álmonkon (Máté 1:20–21) keresztül jön.

Ha éretté válsz, és meg tudod különböztetni a jót a rossztól, akkor a Szent Szellem használni tud a szellemek megkülönböztetésében. Ez az ajándék segíthet (1) a nyomorúságban levő és gonosz szellemek által elnyomott emberek megszabadításában (Apostolok cselekedetei 16:16–18); (2) az ördög szolgálóinak a felismerésében (Apostolok cselekedetei 13:9–11); (3) az ördög cselvetéseinek leleplezésében, azért hogy a munkáját meg lehessen kötözni (Máté 18:18–20); (4) a hibák leleplezésében (János 16:16, 1. Timóteus 4:12, 2. Péter 2:1); és (5) azoknak az ördögi csodatevőknek a leleplezésében, akik nem Jézus nevét magasztalják fel (1. Korintus 12:3, 1. János 4:1–3).

A világban annyi gonoszság van, hogy nem nehéz megérteni, hogy a hűség miért olyan alapvető a szellemek megkülönböztetésének működésében. A hűség elengedhetetlen a démonok kiűzéséhez. Lehet, hogy kiűzöd a démont valakiből, és azután hét másik szellemmel jön vissza, hogy megtámadja azt a személyt. Ha nem vagy hűséges és nem maradsz mellette, amíg teljesen helyre nem áll, akkor bajba fog kerülni.

A közmondás szerint a gyakorlat teszi a mestert. Nagy gyakorlatra van szükség ahhoz, hogy meg tudjuk különböztetni a jót a rossztól; és a hűség alapvető a gyakorlat megszerzése során. Nem elég azonban gyakorlatra szert tenni; táplálkoznunk kell az Igével is. Figyeld meg, hogy Jézus a szavával, az igéjével űzte ki a gonosz szellemeket, nem pedig kézrátétellel. (Márk 1:27) A kézrátételről csak a betegekkel kapcsolatban van szó. (Márk 16:18)

Szelídség – nyelvek

Önuralom – nyelvek magyarázata

A két utolsó ajándékot azért kapcsoltam össze, mert gyakran együtt működnek. A Szent Szellem mindig úriember, és a gyümölcs, amit terem Isten gyermekeinek az életében mindig tapintatos, együttérző, gyengéd és vonzó. A Szent Szellem szelídségében soha nincs durvaság vagy tapintatlanság. Egy szelíd szellemhez nem kapcsolódnak indulatkitörések vagy önző cselekedetek. Egy szelíd ember önuralmat tud gyakorolni. A szelídség tekintettel van mások érzéseire és a körülményekre, és igyekszik begyógyítani, nem pedig felfedni mások sebeit. A szelíd szellem vonzó mások számára, és finoman bizonyosságot tesz a bennünk élő Szent Szellemről.

Ha egy nyelveken kapott üzenetet szelíden adnak át, akkor az az üzenetre irányítja a figyelmet és nem az üzenet átadójára. Amikor Mózes átadta Isten üzenetét a Fáraónak, akkor ezt szelídséggel tette, és nagy önuralmat gyakorolt.

Az önuralom gyümölcsének fontos helye van a Szent Szellemmel betöltött hívők életében. Ha a Szent Szellem ereje uralja az életünket, akkor ez segít szellemben élni, ahelyett, hogy testben élnénk és a test bűnös gyümölcseit teremnének. Azoknak a hívőknek a beszédében és a cselekedeteiben, akik a Szellem szerint uralmat gyakorolnak az elméjük, érzelmeik és a magatartásuk fölött, önmérséklet és Isten szerinti érettség jelenik meg.

Minden Szent Szellemmel betöltött hívő használhatja a Szellemnek ezeket a beszéd ajándékait – a nyelveket és a nyelvek magyarázatát. A hívők imanyelve az egyes keresztények imaéletének és közbenjárásának a segítésére van. (1. Korintus 14:2–5) A nyelvek nemei viszont nyilvános szolgálatra adatnak, és a nyelvek magyarázatának ajándéka kell kísérje őket, azért, hogy ne okozzanak zavart, amikor a gyülekezetben használják őket. (1. Korintus 14:5–40)

Amikor valaki a gyülekezetben a nyelvek ajándékát használja, a szelídség gyümölcsének kell azt kísérnie. Az üzenetnek nem úgy kell elhangoznia, mintha kontrollálatlanul jönne, hanem irányítottan, úgy, hogy a hívők épülhessenek általa.

Egy Szent Szellemmel betöltött keresztény, aki nyelveken imádkozik, erősíti az újjászületett szellemét. Ezért olyan fontos, hogy minden hívőnek legyen saját imanyelve, és használja azt: „...a Szellem is segítségére van a mi erőtlenségünknek. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Szellem esedezik értünk kimondhatatlan fohászzkodásokkal. Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Szellem gondolata, mert Isten szerint esedezik a szentekért.” (Róma 8:26–27)

A nyelvek magyarázata az önuralomhoz kapcsolódik. Az önuralom tudja, mikor kell valamit abbahagyni. Pál azt mondta, hogy aki nyelveken szól, imádkozzon, hogy meg is tudja magyarázni, amit mond. (1. Korintus 14:13) Ennek az a célja, hogy építse a hívőket és meggyőzze a bűneikről a hitetleneket: „Mert jóllehet, te szépen mondasz áldást, de más nem épül abból.” (1. Korintus 14:17)

A gyümölcs betakarítása

A Szellem gyümölcsének az a célja az életedben, hogy gazdag termést hozzon. Jézus erre a termésre gondolt, amikor azt mondta: „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelvelek titeket, hogy ti elmenjete és gyümölcsöt teremjete, és a ti gyümölcsötök megmaradjon”. (János 15:16)

A Szent Szellem kilenc gyümölcsét három csoportra lehet osztani, amelyek háromféle termést képviselnek. Az elsőbe tartozik a szeretet, az öröm és a békesség. Ezek általában már röviddel

az újjászületés után láthatók és tapasztalhatók, mert ebben az időben lehet a legtöbbet profitálni belőlük.

A termés második csoportjába a türelem, a kedvesség és a jóság tartozik, amelyeket azért kapsz, hogy segíthess másoknak. Isten termést akar létrehozni benned és körülötted. Megvan a képességed arra, hogy türelmes, kedves és jó legyél másokhoz, mert ezeket a gyümölcsöket megkaptad, amikor Jézust befogadtad. Ahogy megvallod és kimondod azt, amit már megkaptál, és aszerint cselekszel, meglátod, hogy ennek a második termésnek a gyümölcsei ugyanolyan nagyra nőnek, mint a szeretet, öröm és békeség gyümölcsei az első csoportban.

A termés harmadik csoportjába az utolsó három gyümölcs tartozik: hűség, szelídség és önuralom. Ezek segítségével Istennek tetsző módon élhetsz és sikeres kereszténnyé válhatsz. Mi az, ami Istennek a legjobban tetszik? A hit: „Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.” (Zsidó 11:6)

A hit önmagában azonban nem elég. Miután megtanultál hitben járni és engedelmeskedni az Igének akkor is, amikor nincs kedved hozzá. Isten azt akarja, hogy tanuld meg a szelídséget és az önuralmat. Az olyan emberek, akik fegyelmeztettek a szellemi életükben sikeres keresztények lesznek, és ez tetszik Istennek.

4. fejezet

Az eljövendő dicsőség szimbólumai

Isten már az Ószövetségben bepillantást ad nekünk az eljövendő Vigasztalóról és Segítőről. A Szent Szellem jelenléte az egész Ószövetségen keresztül, végigkövethető egészen a pünkösd dicsőséges napjáig, amikor is kitöltetett a hívőkre és betöltötte őket Isten jelenlétével.

Több helyen is látni fogjuk, ahogy mozgott az embereken vagy rájuk szállt – de csak bizonyos alkalmakkor. Nem lakott bennük. Erről fontos megemlékezni, azért hogy értékelni tudjuk azt, hogy most a Szent Szellem kenete és ereje bennünk lakik.

Dávid király példája jól mutatja a Szent Szellem jelenlétét az ember életében. Miután vétkezett és házasságtörést követett el, azt kérte Istentől: „Ne vess el engem a te arcod elől, és a te Szent Szellemed ne vedd el tőlem.” (Zsoltárok 51:11) Dávid azt mondta, hogy nem tudna meglenni anélkül, hogy Isten jelenléte meg ne nyugodjon rajta úgy, mint azelőtt, mielőtt a bűnét elkövette volna.

A Szent Szellem nem vezette és irányította az Ószövetségben a hívőket olyan módon, ahogy ma teszi. Mielőtt a Szent Szellem kitöltetett a hívőkre és lakozást vett bennük, más módon segített nekik megtalálni Isten vezetését. Az Apostolok cselekedeteiben olvassunk arról, hogy még pünkösd napja előtt az apostoloknak választaniuk kellett valakit, hogy Júdás helyét elfoglalja. Sorsot vetettek és így választották ki Mátyást.

Ne felejtjük el, hogy a Szent Szellem még nem költözött be a tanítványok életébe, ezért kellett a sorsvetés Istentől rendelt módszerére támaszkodniuk! Az Ószövetségben a főpap rendelkezett urimnak és tummimnak nevezett tárgyakkal, amelyekkel sorsot vetettek, azért, hogy igen vagy nem választ kapjanak Isten akaratával kapcsolatban egy bizonyos helyzetben. Az urim és tummim szavak azt jelentik: „fények és tökéletesség”.¹¹

A pünkösd napja után a hívők azonban már a Szent Szellem bennük lakó jelenlétén át ismerhetik meg Isten világosságát és tökéletes akaratát minden helyzetben.

Az Evangéliumok elmondják nekünk, hogy Jézus nem tett semmilyen nagy csodát addig, amíg meg nem keresztkedett. Azután viszont mérték nélkül kapta a Szellemet.

Mielőtt rátérnénk a hit ószövetségi hőseinek nagy, Szent Szellemtől ihletett tetteire, nézzük meg, hol említi a Biblia először a Szent Szellemet! Minden, amit a Szent Szellem az Ószövetségben tett és minden, amit az Újszövetségben tett, számadra is elérhető. Tehát mindazt, amit azoknak az embereknek az életében vagy az életén keresztül tesz, akiket az alábbiakban megnézzünk, benned is meg fogja tenni. Nem személyválogató, tehát várhatjuk mindazokat a dolgokat, amiket az Ószövetségben látunk – sőt még többet is.

Elkezdtem végignézni a Bibliát, hogy mit mond a Szent Szellemről. Azt találtam, hogy nyolcvannyolcszor kerül említésre, és több különböző módon jelenik meg. Az 1. Mózes 1:2-ben található az első utalás, amiből megtudjuk, hogy a Szent Szellem mozgott, „lebegett” a teremtés során.

A föld pedig kietlen és pusztá volt, és sötétség volt a mélység színén, és Isten Szelleme lebegett a vizek felett.

¹¹ Strong, „Hebrew”, p. 10, entry 224, s.v. „urim”, p. 125, entry 8550, s.v. „thummim”.

Figyeljük meg, hogy minden formátlan volt – üres, kietlen és sötét – azonban amikor a Szent Szellem eljött, Ő életet hozott erre a földre!

Előfordulhat, hogy néha úgy érzed, mintha te is üres lennél, vagy sötétség venne körül. Ahogy a teremtkor is történt, a Szent Szellem jelenléte most is meg tud jelenni, be tudja tölteni az űrt az életedben, útmutatást tud adni a számodra és életet és világosságot tud hozni a sötétségbe.

Mózes 1. könyvében láthatjuk, hogy a Szent Szellem mozgott embereken. Ne felejtsd el, hogy Ő arra van elhívva, hogy velünk legyen, és mozgassa az embereket és a dolgokat azért, hogy sikeresek lehessünk az élet minden területén!

A Bírák könyvében azt látjuk, hogy a Szent Szellem rászállt Gedeonra, hogy segítsen neki. (Bírák 6:34) Az Úr angyala megjelent Gedeonnak és bejelentette: „Az Úr veled, erős férfiú!” (Bírák 6:12)

Gedeon döbbsen motyogta: „Kivel, velem? De hát én nem is vagyok elég okos! A családom szegény, és halmozottan hátrányos helyzetűek vagyunk. Én nem hiszem, hogy rám gondolsz!”

Az Úr angyala azonban tudta, hogy Gedeonra rá fog szállni Isten Szelleme, és át fogja formálni őt.

És valóban, miután a Szent Szellem rászállt, Gedeon megszabadította az izraelitákat az ellenség kezéből összesen háromszáz emberrel, miközben a midianiták hetvenkétezer fős seregével álltak szemben! Nagy uralkodója lett Izraelnek mert a Szent Szellem rászállt, átalakította, és csodákat cselekedett általa.

Az eljövendő dolgok képei

A Biblia egy képeskönyv, és az Ószövetség „képeket” ad az eljövendő dolgokról. A Bibliában végig azt látjuk, hogy Isten kijelenti azt a Személyt, akinek az az elhívása, hogy segítsen nekünk. Az Ószövetségben számos olyan, a Szent Szellemre vonatkozó utalás van, amely az eljövendő valóságot szimbolizálja. Ezékiel könyvében a próféta száraz csontokat látott, amelyekre Isten rálehel Szent Szelleme, „szelével”:

A négy szelek felől jöjj elő szellem és lehelj ezekbe a megöltebe, hogy megéledjenek!

– Ezékiel 37:9

Istennek ez a lehelete életet hozott, úgy ahogyan a Szent Szellem is életet hoz neked az Újszövetségben.

Az Újszövetség úgy is említi a Szent Szellemet, mint Isten leheletét. Feltámadása után Jézus hangsúlyozni akarta a tanítványoknak a Szent Szellem fontosságát, és a Biblia azt mondja, hogy „rájuk lehel, és mondta nekik: Vegyetek Szent Szellemet”. (János 20:22)

A Szent Szellemről a János 3:5–8-ban megint csak úgy beszél a Biblia mint szélről. Bár ez a történet az Újszövetségben szerepel, az emberek még az Ószövetség alatt éltek. Jézus az újjászülésről beszél egy Nikodémosz nevű embernek:

Ha valaki nem születik víztől és Szellemtől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az; és ami Szellemtől született, szellem az. Ne csodáld, hogy azt mondtam neked: Szükséges nektek újonnan születnetek.

A szél fúj, ahova akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod, honnan jön és hova megy: így van mindenki, aki Szellemtől született.

Nikodémosz nehezen értette ezt meg, és azt mondta: „Hogyan? Vissza kell mennem anyám méhébe? Ez nem lehetséges!” Jézus viszont arra gondolt, hogy amikor Isten Szelleme elkezd mozogni az életünkben, akkor úgy „fúj”, ahogy akar.

Még fiatalabb koromban, újjászületésem után, a Szent Szellem „szele” azonnal elkezdett „fújni” rám. Először észre se vettem. Nem szélviharként jött, ami feldöntött volna, hanem csak szelíden fűjt, és éhséget keltett bennem az imádkozás és a Biblia olvasása iránt, és a megfelelő embereket odahozta az életembe.

Egy alkalommal egy összejövetelen voltam, álltam és dicsértem az Urat, amikor egy szokatlan találkozásom volt a Szent Szellemmel. Elkezdtem, szinte önkéntelenül, előre-hátra hintázni. A Szent Szellem jelenléte szelíd és kedves volt. Általában elég konzervatív vagyok, ezért azt mondtam magamban: Istenem, mi ez? Ez olyan furcsa nekem!

Isten azt válaszolta: Ez a Szent Szellem, én pedig azt akarom megmutatni neked, hogy én oda fűjlek téged, ahová akarlak. Te csak maradj meg szép csendesen Bennem!

A Szent Szellem be tud jönni az életedbe úgy, mint egy kedves, szelíd szellő. Máskor pedig úgy érkezik meg, mint egy sebesen zúgó szélvihar, akár csak az Apostolok cselekedeteinek 2. fejezetében, amikor az apostolok mind betöltek Szent Szellemmel.

A víz is lehet a Szent Szellem képe a Bibliában. Amikor újjászületél, akkor egy forrás fakadt a bensődben, és ez a forrás maga a Szent Szellem. Időnként előfordulhat, hogy egy jó nagyot kell innod ahhoz, hogy felfrissülj. Máskor a Szent Szellem az a víz, amely kiárad belőled, hogy másokat megmosson és felfrissítse őket. A 72. zsoltár 6. verse arról szól, hogy a Szent Szellem mint eső száll alá. Talán veled is megtörtént már néha, hogy úgy mentél el a gyülekezetbe, hogy kiszáradtnak érezted magad, és akkor a Szent Szellem esője rád hullt. A Szent Szellem olyan is tud lenni, mint egy kút, olyan is, mint az eső és olyan is, mint egy folyó.

A Hóseás 14:5 arról beszél, hogy a Szent Szellem úgy jön el, mint a hajnali harmat. Szeretek felkelni és imádkozni korán reggel. Olyankor még látom a harmatot, amikor minden csendes. De miután felkel a nap, a napi élet zajai elkezdődnek és a nap felszárítja a harmatot. Azt vettem észre, hogy ha korán felkelek imádkozni, akkor a Szent Szellem csendesen és szelíden jön hozzám, mint a harmat.

A Szent Szellem tűzként is kijelentette Magát a Bibliában. Amikor Mózes beszélgetett a Sínai-hegyen Istennel, akkor mindig egy felhőn keresztül lépett be Isten dicsőségének jelenlétébe. A természetes látás számára azonban Isten dicsősége úgy jelent meg, mint emésztő tűz:

Az egész Sínai-hegy pedig füstölgött, mivel leszállt arra az Úr tűzben és felment annak füstje, mint a kemence füstje; és az egész hegy nagyon rengett. És a kürt szava mindinkább erősödött; Mózes beszélt és az Isten felelt neki hangosan.

Az Úr dicsőségének jelensége pedig olyan volt az Izrael fiainak szeme előtt, mint emésztő tűz, a hegy tetején. És bement Mózes a felhő közepébe, és felment a hegyre, és negyven nap és negyven éjjel volt Mózes a hegyen.

– 2. Mózes 19:18–19; 24:17–18

A természetes szinten még fel lehet tartóztatnia tüzet, a Szent Szellem tüztét azonban nem. „Tűzoszlopként” megvilágította az izraeliták útját és védelmet nyújtott nekik; „emésztő” tűzként azonban Isten szuverenitását, haragját és mindenhatóságát hirdette. Az izraeliták féltek a Szent Szellem ilyen megnyilvánulásától, mert nem „ismerték” Istent, az Atyát, Istent, a Fiút és Istent, a Szent Szellemet.

A 103. zsoltár 7. verse azt mondja, hogy „megismertette az Ő útjait Mózessel, Izrael fiaival az Ő cselekedeteit”. Újjászületett hívőként személyes kapcsolatunk van Istennel, a Fián, Jézus

Krisztuson keresztül, és a Szent Szellem tüze lakik bennünk. Az izraelitáktól eltérően bensőséges módon ismerhetjük meg Istent: a Szent Szellem közvetlenül a trónteremből közvetíti nekünk, amit Ő mond. A Szent Szellem bennünk él, a tüze teljesen átjár, elégeti a szemetet, a terheket és a bűnöket, amelyek akadályoznák Isten terveinek és céljainak megvalósulását az életünkben.

Amikor Mózes felavatta az első sátort, amelyben Isten dicsősége lakott, gondosan elrendezte a berendezését Isten utasításai szerint. Akkor Isten dicsőségének felhője borította be a sátort. A Bibliában azt olvassuk, hogy „az Úr felhője volt a hajlékon nappal, éjjel pedig tűz volt azon”. (2. Mózes 40:38)

Illés próféta is találkozott a Szent Szellem tüzevel. Szembeszállt Baálnak, egy pogány istennek a prófétáival. (1. Királyok 18:21–28) Illés megegyezett velük, hogy ő is és Baál prófétái is segítségül hívják Istenük nevét, és az az isten, amelyik úgy válaszol, hogy tüzet küld le az égből, hogy megeméssze az áldozatot, az az igaz, élő Isten.

Baál prófétái reggeltől estig kiáltozták az istenük nevét, de természetesen hiába. Akkor Illés is elkezdett imádkozni – ám előtte háromszor leöntötte az áldozatot vízzel. Miután segítségül hívta az Úr nevét, azt olvassuk, hogy „alászállt az Úr tüze, és megemésztette az égőáldozatot”. (38. vsz.)

Az Ószövetségben kétszer jött le tűz az áldozatra. A templom Isten jelenlétét jelentette. A felszentelésekor a Szent Szellem leszállt rá tüsszel és betöltötte jelenlétével.

Az Újszövetségben Keresztelő János beszél Jézusról, aki „Szent Szellemmel és tüsszel” keresztel. (Máté 3:11) A tűz egy új templomra száll le. Mi ez az új templom? Mi vagyunk az új templom! Az 1. Korintus 6:19 azt mondja:

Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Szellem temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok?

Az Újszövetségben az újjászületett hívők Isten jelenlétének adnak otthont, és amikor megkeresztelkedünk Szent Szellemben, Ő tüsszel száll le ránk és megemészt a „templomunk” áldozatát – a testünket. (Róma 12:1)

A templom szó itt a szentek szentjére utal. Az ószövetségi templom három részből állt: a pitvarból, a szenthelyből és a szentek szentjéből. Az 1. Korintusban a Biblia azonban a naosz szót használja, ami azt jelenti: „templom”.¹² Te egy templom vagy, a szellemed pedig a szentek szentje. Van lelked: az a szenthely, és van tested: az a pitvar.

Isten nem a pitvarban és nem is a szenthelyen találkozik veled, hanem a szentek szentjében, azon a megszentelt helyen, ahol az Ő Szelleme lakik.

A pünkösöd szimbóluma

Az Ószövetségben a pünkösöd a zsidó nemzet megszületését jelentette – azt a napot, amikor Isten a Törvényt és a Tízparancsolatot adta Mózesnek, hogy a zsidók aszerint éljenek. (2. Mózes 20)

Ezeröttszáz év múlva Isten egy újabb pünkösödöt küldött el a földre – ami az Egyház születését jelentette. A két esemény között érdekes párhuzamokat és ellentéteket figyelhetünk meg.

Először nézzük meg egy kicsit közelebbről az ószövetségi pünkösödöt! Ezeröttszáz éven át, tizenöt nappal azt követően, hogy az árpakévé felajánlották a kovásztalan kenyerek ünnepén

¹² Strong, „Greek”, p. 49, entry 3485, s.v. „naos”.

(ami a páska ünnepköréhez tartozott), az izraeliták a hetek ünnepét vagy más néven az aratás ünnepét ünnepelték. (Az ünnep angol neve, a Pentecost, a görög *ötven* szóból származik.¹³)

A zsidók az első pünkösdöt a Sínai-hegyen történt törvényadásra vezetik vissza, a judaizmus szülőhelyére és megszületésének a napjára. Az újszövetségi pünkösd pedig a kereszténység megszületésének a napja volt. Pál párhuzamba és ellentétbe állítja ezt a két pünkösdöt a 2. Korintus 3-ban.

Az ószövetségi pünkösd

- Az ötvenedik nap
- A Tízparancsolat felírása két kőtáblára
- A parancsolatokat Isten ujja írta
- Háromezer ember halt meg
- A halál szolgálata
- A betű
- Dicsőség Mózes arcán
- Az arcát eltakarták, hogy az emberek ne láthassák a dicsőséget
- Elmúló dicsőség
- Az Ószövetség szolgálói
- A Sínai-hegy

Az újszövetségi pünkösd

- Az ötvenedik nap
- A szeretet parancsolatainak felírása a szívünk és az elménk tábláira
- A parancsolatokat Isten Szelleme írta
- Háromezer ember nyert életet
- Az élet szolgálata
- A Szellem
- Dicsőség Jézus arcán
- Az arca fedetlen, hogy mi is elváltozhassunk ugyanarra a dicsőségre
- Maradandó dicsőség
- Az Újszövetség szolgálói
- A Sion hegye

Az ószövetségi és az újszövetségi pünkösd is az ötvenedik napon jött el. Az eljövételüket tűz és szél jelezte; a 2. Mózes 19:18-ban arról olvasunk, hogy a Sínai-hegy – az a hegy, amelyre Mózes felment, hogy Istennel találkozzon – remegni kezdett, tűz világította meg és szél söpört rajta keresztül.

Az egész Sínai-hegy pedig füstölgött, mivel szállt arra az Úr tűzben, és felment annak füstje, mint a kemence füstje; és az egész hegy nagyon rengett.

Az Ószövetség és az Újszövetség is tűzzel jött el:

És lett nagy hirtelenséggel az égből, mint sebesen zúgó szélnek zendülése, és betöltötte az egész házat, ahol ültek. És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és ültek mindegyikre azok közül.

– *Apostolok cselekedetei 2:2–3*

Az Ószövetségben Isten a Tízparancsolatot kőtáblákra írta fel, az Újszövetségben azonban azt mondta, hogy a parancsolatait, az Igéjét, nem kőtáblákra fogja felírni; hanem a szívünkre.

¹³ Strong, „Greek”, p. 56, entry 4005, s.v. „Pentecost”.

Akik felől nyilvánvaló, hogy Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, nem tintával, hanem az élő Isten Szellemével írva; nem kőtáblákra, hanem a szívnek hústábláira.

– 2. Korintus 3:3

A 2. Mózes 31:18-ból megtudjuk, hogy a Tízparancsolatot Isten ujja írta fel kőtáblákra, az Újszövetségben azonban a Isten parancsolatait a Szent Szellem írja fel a szívünkre.

Háromezer embert öltek meg azon a pünkösdőn, amikor Isten a Törvényt adta, az újszövetségi pünkösdkor azonban háromezren nyertek üdvösséget. Az Újszövetség jobb szövetség!

Az Ószövetség a halál szolgálata volt a Törvény betűje által. Az emberek azt mondták: „Jaj, nekem! Bűnös vagyok; a Törvény ezt bizonyítja, de nem tudom, hogyan szabadulhatnék meg a bűnös állapotomból.”

Ezzel ellentétben az Újszövetség a Szellem szolgálata. Azt mondhatod, hogy „nem tudom, hogyan tegyem ezt meg testben, de „a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényéből” (Róma 8:2). A Szent Szellem, a Segítő, hatalmad ad neked a bűn fölött az Újszövetség által.

A dicsőség jelen volt mind a két alkalommal; akkor is, amikor Isten az Ószövetséget, és akkor is, amikor az Újszövetséget adta. Az Ószövetség adásakor olyan dicsőség volt Mózes arcán, hogy egy leplet kellett raknia rá, az emberek ugyanis nem tudták elviselni Isten dicsőségének ragyogását.

A 2. Korintus 3:18 azt mondja, hogy az Újszövetségben:

Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélve, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Szellemétől.

Ezt hozta el a Szent Szellem kitöltése az újszövetségi pünkösöd napján. A dicsőség nem múlik el! A dicsőségre leplet kellett borítani a Sínai-hegyen, de a mi pünkösdünk a Sion hegyére érkezett meg:

Mert nem járultatok megtapintható hegyhez, és lángoló tűzhöz, és sűrű homályhoz, és sötétséghez, és szélvészhez, és trombita harsogásához, és a mondások szavához, melyet akik hallottak, kérték, hogy ne intéztessék hozzájuk szó; mert nem bírták ki, ami parancsolva volt: Még ha okatlan állat ér is a hegyhez, kövezzék meg, vagy nyíllal löjék le, és olyan rettenetes volt a látvány, hogy Mózes is mondta: Megijedtem és remegek.

Hanem járultatok Sion hegyéhez, és az élő Isten városához, a mennyei Jeruzsálemhez, és az angyalok ezreihez, az elsőszülöttek seregéhez és egyházához, akik be vannak írva a mennyekben, és mindenek bírójához, Istenhez, és a tökéletes igazak lelkeihez, és az újszövetség közbenjárójához, Jézushoz.

– Zsidó 12:18–24

Mivel az Ószövetség képet ad nekünk arról, hogy mi jön majd el az Újszövetségben, ezért csak akkor kapunk teljes képet arról, hogy Isten mit szeretne nekünk adni az Újszövetségben, ha összehasonlítjuk az Ószövetséggel. Azok a párhuzamok és ellentétek, amelyeket megnéztünk, mind a Szent Szellemre mutatnak, aki kitöltetett a hívókra az újszövetségi pünkösöd napján.

Az Ószövetség egy új és jobb szövetség irányába mutat, amelyben a Szent Szellem a hívókba, Isten új templomaiba költözik be. Nem csak rászáll a hívókra, hanem betölti, és erővel ruházza fel őket, és ez az időszak a „második” pünkösddel és az Egyház születésével kezdődik el.

5. fejezet

A Szent Szellem cselekedetei

Hanem vesztek erőt, miután a Szent Szellem eljön rátok: és lesztek nekem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Szamariában és a föld végső határáig.

– Apostolok cselekedetei 1:8

Van olyan, hogy egyszerűen csak együtt akarsz lenni Jézussal? Amikor az Apostolok cselekedeteinek könyvét olvassuk, akkor azt a könyvet olvassuk, amelyben Jézus „együtt van” a hívőkkel a Szent Szellem személyén keresztül, és ez a normális állapot. Mondhatnánk azt is, hogy a hívőknek így kellene működniük. Így indult útjára az Egyház.

És azt is tudjuk, hogy nem vereséggel fogja befejezni ezt az utat. A Biblia szerint ahogy Jézus van, úgy vagyunk mi is. Jézus maga mondta, hogy „aki hisz bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem”. (János 14:12) A Szent Szellem meg eleveníti az Egyházat, hogy meglátszódjon, kik vagyunk igazából Krisztusban – és hogy ki Krisztus bennünk. Minél jobban megértjük ezt, annál inkább tudunk működni a természetfölötti szinten.

Az Apostolok cselekedeteinek könyve arról szól, hogy a hívők felismerik, kik ők Krisztusban és hogyan működhetnek a természetfölötti szinten a Szent Szellem által. A mi időnkben a hívőknek ez a normális „működési módja”, vagyis azoknak a dolgoknak, amelyek az Apostolok cselekedeteiben vannak feljegyezve ma is meg kellene történniük a mi életünkben, mivel bennünk is ugyanaz a Szent Szellem lakik.

Nézzük meg először Jézus mennybemenetelét az Apostolok cselekedetei 1:9–10-ben:

És mikor ezeket mondta, az ő láttukra felemelkedett, és felhő fogta el őt szemek elől.

Képzeli el milyen megrázkódtatást jelentett az apostoloknak, amikor látták, hogy Jézus fizikai teste eltűnik a szemük elől! Három és fél éven át Isten jelen volt Jézus Krisztus hús-vér testében. Istenségének bizonyítékai meggyőző erejűek voltak: emberek támadtak fel a halálból, vak szemek és süket fülek nyíltak meg, a bénák jártak, a leprások megtisztultak, ötezer ember kapott enni, és emellett még a vízen is sétát tett – mindezt a Szent Szellem ereje által. Most egyszer csak ez a test, amelyben „elkezdett cselekedni és tanítani” (Apostolok cselekedetei 1:1) eltűnt a felhők között!

Jézus nem szűnt meg létezni; de a mi kedvünkért a fizikai teste eltűnt a szemünk elől azért, hogy utat készítsen annak az új, sok hívőből álló testnek, amelyben majd tovább fog „cselekedni és tanítani”. A teste az Egyház – egy természetfölötti jelenség, ami hasonlóan az ószövetségi égő csipkebokorhoz ég, de nem ég el. (2. Mózes 3) Isten az égő csipkebokorból szólt Mózeshez, és most, ezeröttszáz év elteltével, az egész világhoz akart szólni az Egyházának „égő csipkebokrán” keresztül.

Az Egyház célja, hogy cselekedjen és tanítson a Szent Szellem kitöltése által. Jézus csodáinak és tanításainak folytatódni kell egészen ennek a világkorszaknak a végéig, amikor majd Jézus visszatér. Az Egyháznak jelek és csodák égő, fénylő lámpásának kell lennie.

Pünkösdi napján Isten lángra lobbantotta a tüzet. A Szent Szellem pünkösdi kitöltésének a célja az Apostolok cselekedetei 1:8 szerint az volt, hogy erővel ruházza fel azokat, akik a felházban tartózkodtak, azért, hogy Jézus tanúbizonyságai legyenek:

Hanem vesztek erőt, miután a Szent Szellem eljön rátok: és lesztek nekem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Szamariában és a föld végső határáig.

Ez nemcsak annyit jelent, hogy beszélünk Jézusról; hanem egyúttal tanúbizonyságot, bizonyítékot is.¹⁴ Bár Jézus, aki Isten létezésének fizikai bizonyítéka volt, elment, a bizonyosság, a bizonyíték ott maradt mindenkinek az életében, akiben a Szent Szellem lakott. Jézus feltámadásának és a Szent Szellem kitöltetésének tanúbizonysága vagy bizonyítéka ma is nyilvánvaló. A világnak ma Jézust a sok tagból álló Testén keresztül kell meglátnia.

Krisztus igazi Teste mindig természetfölötti jelenségeket fog bemutatni a világnak, ahogy azt Jézus is tette. Amikor Péter felállt, hogy prédikáljon, miután vette a Szent Szellemet, akkor egy olyan emberből, aki néhány nappal korábban még félt és lapított, hirtelen próféta, apostol és evangélista lett, akinek a szívében Isten tüze égett. Péter kétség nélkül tanúja, bizonyosága volt annak, hogy amit Jézus még akkor kezdett el, amikor fizikai testben volt jelen, folytatódott – ez esetben egy galileai halászsamberen keresztül.

A Szent Szellem cselekedetei, amelyeket az Egyházon keresztül hajt végre, ma benned és bennem folytatódnak. Isten égő csipkebokrai vagyunk – tűzben égünk, de nem égünk el. A külső és belső nyomások megpróbálhatják kioltani ezt a lángot, Isten szelleme azonban örökre ott ég azoknak az embereknek a szívében, akik újjászülettek. Az Apostolok cselekedeteinek könyve azt mondja el, hogyan gyúlt lángra ez a tűz, hogyan győzött minden olyan kísérlet fölött, amely igyekezett volna kioltani, és hogyan terjedt tovább győztesen az egész világon.

A szerző

A nevét viselő evangélium és az Apostolok cselekedetei bevezetőjéből tudjuk, hogy mindkét könyv szerzője Lukács volt:

Mivel sokan kezdték rend szerint megírni azoknak a dolgoknak az elbeszélését, amelyek nálunk beteljesedtek... tetszett nekem is, aki eleitől fogva mindennek szorgalmasan végére jártam, hogy azokról rend szerint írjak neked, jó Theofilosz.

– Lukács 1:1–3

Első könyvemet írtam, Theofilosz, mindazokról, amiket kezdett Jézus cselekedni és tanítani.

– Apostolok cselekedetei 1:1

Lukács mindkét könyvet Theofilosznak címezte. Theofilosz bizonyos értelemben te és én vagyunk. Két szóból származik – theo és phileo –, és azt jelenti: *Istentől szeretett*.¹⁵ Az Apostolok cselekedetei azoknak íródott, akiket Isten szeret, vagyis nekünk.

„Köszönt titeket Lukács, ama szeretett orvos, és Démász.” (Kolosse 4:14)

Az Apostolok cselekedeteiben Lukáccsal először abban a történetben találkozunk, ami Tróászban játszódik. Beszámolójában ezen a helyen kezd először többes szám első személyt használni:

Mihelyt pedig [Pál] a látást látta, azonnal igyekeztünk elmenni Macedóniába, megértve, hogy oda hívott minket az Úr, hogy azoknak prédikáljuk az

¹⁴ Strong, „Greek”, p. 46, entry 3144, s.v. „witness”.

¹⁵ Strong, „Greek”, p. 36, entry 2316, s.v. „Theos”, p. 75, entry 5384, „phileo”.

evangéliumot. Elhajózva azért Tróászból, egyenesen Szamothrakéba mentünk, és másnap Neapoliszba.

– Apostolok cselekedetei 16:10–11

Pál a Kolosse 4:10–14-ben három barátját említi, akik a „körülmetélekedsből valók”, amiből arra következtethetünk, hogy Lukács pogány származású volt. Feltehetőleg ő is Pál szolgálatára tért meg. Mint ilyen, ő az Újszövetség egyetlen olyan szerzője, aki nem volt zsidó.

Lukács végig Pál mellett maradt az apostol szolgálata során, még azokban a nehéz időkben is, amikor Pált börtönbe zárták. A második római fogsága idején Pál azt írta: „Egyedül Lukács van velem.” (2. Timóteus 4:11)

Lukács alapos utánajárása, szemtanúként leírt beszámolója és a Szent Szellem által inspirált leírása csodálatos bepillantást nyújt a korai Egyház születésébe, növekedésébe, megpróbáltatásaiba és győzelmeibe.

6. fejezet

Különleges születés

(Apostolok cselekedetei 1:3–2:4)

Ha már jelen voltál egy kisbaba születésénél, akkor tudod, hogy milyen lenyűgöző és csodálatos élmény egy újszülött megérkezése erre a világra. Micsoda érzelmek! Micsoda öröm!

Képzeld akkor el, mennyire örült a mennyei Atya az Egyház születésének! Ez egy olyan esemény volt, amit a Szentháromság már az idők kezdete előtt, az örökkévalóságban eltervezett, és már évszázadok óta várt. A Máté 16:18-ban Jézus arról beszél, hogy felépíti az Egyházát „és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat”.

Isten a Szent Szellem erejére építette ezt az Egyházat. Így, és csak így volt lehetséges, hogy az Egyház jelei és a csodái darabokra zúzzák a pokol birodalmát. Ahhoz azonban, hogy a Szent Szellem leszálljon és megszülessen az Egyház, annak, Aki prófétált az Egyház születéséről, fel kellett mennie a Mennybe. A Szent Szellem nem jöhetett el addig, amíg Jézus meg nem dicsőült:

Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállt Jézus és kiáltott, mondván: Ha valaki szomszúhozik, jöjjön énhozzám, és igyon! Aki hisz bennem, amint az írás mondta, élő víz folyamai ömlenek annak belsejéből. Ezt pedig mondta a Szellemről, amelyet vesznek majd a benne hívők: mert még nem volt Szent Szellem; mivel Jézus még nem dicsőített meg.

– János 7:37–39

A halála és a feltámadása előtti nagy ünnepen Jézus prófétált a Szent Szellem kitöltetéséről, amire pünkösd napján, ötven nappal a páska után került sor.

Felkészülés a Szent Szellem érkezésére

Feltámadása után negyven napon át Jézus többször is meglátogatta a tanítványait. Felkészítette őket arra az időre, amikor a fizikai jelenléte már nem lesz köztük, arra, hogy hamarosan egészen más módon fogják Őt megismerni:

És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad nektek, hogy veletek maradjon mindörökké. Az igazságnak a Szellemét: akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt és nem ismeri őt; de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad. Nem hagylak titeket árvákul; eljövök ti hozzátok... Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy én az én Atyámban vagyok, és ti bennem, és én bennetek.

– János 14:16–18.20

Azért mi ezen túl senkit sem ismerünk test szerint; sőt ha ismertük is Krisztust test szerint, de már többé nem ismerjük.

– 2. Korintus 5:16

A Szent Szellem keresztség egyike volt „az Isten országára tartozó dolgok”-nak, amelyekről Jézus beszélt mielőtt fölemelkedett a felhőkbe. (Apostolok cselekedetei 1:3) Nem ez volt az első alkalom, hogy utasításokat adott a tanítványainak a megígért Szent Szellemről:

És velük egybegyűlve, meghagyta nekik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atya ígését, melyet, azt mondta, „hallottatok tőlem”.

– Apostolok cselekedetei 1:4

Keresztelő János már előre beszélt a Szent Szellem keresztségéről:

Én ugyan vízzel keresztelek titeket megtérésre, de aki utánam jön, erősebb nálam, akinek saruját hordozni sem vagyok méltó; ő Szent Szellemmel és tűzzel keresztel majd titeket.

– Máté 3:11

És ismét:

És [János] prédikált, mondván: Utánam jön, aki erősebb nálam, akinek nem vagyok méltó, hogy lehajolván, sarujának szíját megoldjam. Én vízzel keresztelek titeket, de ő Szent Szellemmel keresztel titeket.

– Márk 1:7–8

Amikor csak olvasom az Apostolok cselekedeteinek ezt az első fejezetét, mindig bátorságot merítek belőle. Amiatt, amit a tanítványok kérdeztek a 6. versben tudom, hogy Istennél nincsenek buta kérdések! Jézus már negyven napon át beszélt nekik a királyságára tartozó dolgokról, és még mindig nem volt előttük világos Isten programja a zsidók és pogányok számára:

Mikor azért azok egybegyűltek, megkérdezték őt, mondván: Uram, nem ebben az időben állítod-e helyre a királyságot Izraelnek? Mondta pedig nekik: Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyezett.

– Apostolok cselekedetei 1:6–7

Jézus igazán türelmes volt velük. Nem az történt, hogy a homlokára csapott és felnyögött: „Ez nem igaz! Hát miről beszéltem nektek már negyven napig? A fületeken ültök?” Nem ezt mondta, hanem szelíden elmagyarázta nekik, hogy ne aggódjanak amiatt, hogy mikor jön el az Ő királysága. A figyelmüket inkább valami olyanra fordította, ami időszerűbb volt:

Hanem vesztek erőt, miután a Szent Szellem eljön rátok: és lesztek nekem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Szamariában és a föld végső határáig.

– Apostolok cselekedetei 1:8

Az, hogy a királyság mikor kezdődik el, az Atya dolga volt, az viszont, hogy erővel tanúskodjanak a föld végső határáig, a tanítványok dolga volt. Az erő görögül dűnamisz, ami csodatevő erőt jelent¹⁶. A dinamit szó is a dűnamiszból származik. Ilyen erőre volt szükség ahhoz, hogy a jó hír eljusson a föld minden részére.

Ezek voltak Jézus utolsó szavai földi tartózkodása során, amelyek rögzítésre kerültek. Tudjuk, hogy az utolsó szavak általában a legfontosabbak. Ha elmegyek a boltba, vagy egy barátomhoz, akkor azt akarom, hogy a férjem az utolsó szavaimra emlékezzen a legjobban: „Ne felejtse el elzárni a tüzhelyet!” vagy „Ne felejtse el kiengedni a kutyát!”

A legfontosabb dolog, amire Jézus gondolt, mielőtt felment a Mennybe, a Szent Szellem csodatevő ereje volt, amelyről megígérte, hogy el fogja küldeni a tanítványoknak.

¹⁶ Strong, „Greek”, p. 24, entry 1411, s.v. „dunamis”.

A mennybemenetel

Miután ezeket az utolsó szavakat elmondta, Jézus visszatért a dicsőségbe, amelyet harmincegynéhány évvel azelőtt otthagyt:

És mikor ezeket mondta, a láttukra felemelkedett, és felhő fogta el őt szemeik előtt.

– *Apostolok cselekedetei 1:9*

Képzeld el, milyen érzelmeket keltett a tanítványokban, amikor ott álltak, és figyelték amint Jézus eltűnik a szemük előtt! Az, aki úgy beszélt és cselekedett, mint még soha senki a történelem során, nem lesz már jelen fizikailag velük. A tanítványok a Szent Szellem ígérete ellenére ezt olyan veszteségként, az üresség olyan érzéseként élték meg, amin ha nem uralkodnak, teljesen elborította volna őket. A mennyei Atya kegyelméből a bátorítás és a vigasztalás szavait szolta nekik a közelben álló két angyalon keresztül:

És amint szemeiket az égre függesztették, mikor ő elment, íme két férfi állt meg mellettük fehér ruhában, akik szóltak is: Galileai férfiak, mit álltok nézve a mennybe? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, akként jön el, amint láttátok őt felmenni a mennybe.

– *Apostolok cselekedetei 1:10–11*

Júdás helyettesítése

A mennybemenetelt követően a tanítványok visszatértek Jeruzsálembe, a felházba. Ezzel engedelmeskedtek az Úr parancsának:

És velük egybegyűlve, [Jézus] meghagyta nekik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atya ígéretét, melyet, azt mondta, „hallottatok tőlem”.

– *Apostolok cselekedetei 1:4*

Az engedelmesség mindig áldást eredményez! A Szent Szellem nem érkezett volna meg Rómába, Szamáriába, vagy bárhova máshova, csak Jeruzsálembe. Aki figyelmen kívül hagyta az Úr szavait, elszellemiesítette őket, az kimaradt az ígért Vigasztaló első kitöltetéséből, és abból a dünamisz erőből, ami felforgatta a világot.

Végül a tanítványok átmenetileg a felső szobába költöztek; a 13. versből megtudjuk, hogy ott szálltak meg. Jézus mondta nekik, hogy várjanak az Atya ígéretére. Ez a várakozás körülbelül tíz napig tartott, és az imádkozás időszaka volt:

Ezek mindnyájan egy szívvel-lélekkel foglalatosak voltak (kitartottak) az imádkozásban és a könyörgésben, az asszonyokkal és Máriával, Jézusnak anyjával, és az ő testvéreivel együtt.

– *Apostolok cselekedetei 1:14*

A „foglalatosak voltak”-nak fordított görög szó azt jelenti *kitartottak*¹⁷. Egy közös céllal tartottak ki az imádkozásban. Nem gondolod, hogy azok a hívők értékesek voltak az Úr szemében? Ők voltak az a maréknyi mag, amit Isten használni akart arra, hogy elvesse az evangéliumot az egész világon. Az aratás már kétezer éve tart, és te meg én is ennek vagyunk a részei!

¹⁷ Strong, „Greek”, p. 61, entry 4342, s.v. „continued”.

Figyeld meg azt is, hogy ez a vers azt mondja, hogy mindnyájan egy szívvel-lélekkel imádkoztak! Azért nem látunk többet a Szent Szellem kitöltetéséből, mert nem mindig egy szívvel-lélekkel jövünk össze. Nem vagyunk megelégedve ezzel vagy azzal, bosszankodunk erre vagy arra. A Szent Szellem erővel ruház fel bennünket azért, hogy olyanok legyünk, mint Jézus. Jézus nem bosszankodik senkire!

Gyakran a gyülekezetekben azért nincs jelen a Szent Szellem ereje, mert összhang helyett széthúzás van köreikben. Ne felejtsük el, hogy az Atyához úgy kell közelednünk, ahogy ez a vers tanít bennünket: összhangban, egy szívvel-lélekkel!

A felső szobában várakozó tanítványok között Jézus anyja és testvérei is ott voltak. Az itt szereplő görög szó azt jelenti: *ugyanabból a méhből*¹⁸. Ezek a testvérek valójában Jézus féltestvérei voltak. Ők voltak azok, akik korábban nem hittek benne, hogy Jézus a Messiás: „Mert az ő testvérei sem hittek benne”. (János 7:5)

Láthatóan a családban nagy fordulat állt be! Mindnyájan ott várakoztak kitartóan arra, hogy megkapják a Szent Szellem keresztséget.

¹⁸ Strong, „Greek”, p. 8, entry 80, s.v. „brethren”.

7. fejezet

Erő egy másik Segítőtől

(Apostolok cselekedetei 2:5–4:31)

Az Ószövetség megértése fontos szerepet játszik az Újszövetség megértésében is. Például az Apostolok cselekedetei 2:5-ből megtudjuk, hogy a pünkösd napján Jeruzsálemben lakoztak (bizonyára átmenetileg tartózkodtak) zsidók „minden nép közül, melyek az ég alatt vannak”. Miért voltak itt zsidók a föld minden népe közül? Miért nem Izraelben éltek egész életükben? Miért jöttek el Jeruzsálembe az évnek ebben az időszakában?

Ahhoz, hogy választ kapjunk ezekre a kérdésekre, vissza kell mennünk Mózes 2. és 3. könyvéhez. Amikor Isten megszabadította az izraelitákat Egyiptomból, azt parancsolta nekik, hogy tartsanak meg három ünnepet:

Háromszor szentelj nekem ünnepet esztendőnként. A kovásztalan kenyér ünnepét (a pását) tartsd meg... és az aratás ünnepét (a pünkösdöt), munkád zsengejét, amelyet elvetettél a mezőn; és a betakarítás ünnepét (a sátorok ünnepét) az esztendő végén, amikor termésedet betakarítod a mezőről.

– 2. Mózes 23:14–16

A zsidók nem ünnepelhették meg ezeket az ünnepeket akárhol; Isten Jeruzsálemet jelölte ki ezek színhelyéül:

Minden esztendőben háromszor jelenjen meg közüled minden férfi az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt.

– 5. Mózes 16:16

A pünkösd az aratás ünnepe volt; arról volt nevezetes, hogy a pap meglóbálta a két kenyeret:

Számláljatok azután a szombatra következő naptól, attól a naptól, amelyen beviszitek a meglóbálni való kévét, hét hetet, egészek legyenek azok. A hetedik hétre következő napig számláljatok ötven napot, és akkor járuljatok új ételáldozattal az Úrhoz.

A ti lakóhelyeitekből hozzatok fel két meglóbálni való kenyeret; két tized efa lisztlámból legyenek azok, kovással sütve, zsengekül az Úrnak.

– 3. Mózes 23:15–17

A két kenyér bizonyára a két nemzetséget jelenti – a zsidókat és a pogányokat – akik együtt alkotják az Úr Testét. A pünkösd azt mutatja be nekünk, hogy részei vagyunk az aratásnak és a Szent Szellem kitöltetésének az utolsó időkben.

Az Apostolok cselekedetei 2:1–4-ben található verseket sokan ismerik. Nézzük meg ezt a négy verset egyenként:

És mikor a pünkösd napja eljött, mindnyájan egy akarattal együtt voltak.

– Apostolok cselekedetei 2:1

Jézusnak először tizenkét tanítványa volt; most pedig már százhuszan voltak a felső szobábanban. Ennek a csoportnak az imái és egysége előkészítette a terepet a Szent Szellem megérkezéséhez. A Szent Szellem kitöltetésének két külső jele volt:

És lett nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szél zendülése, és eltöltötte az egész házat, ahol ültek. És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és ült mindegyikre azok közül.

– *Apostolok cselekedetei 2:2–3*

Hallható és látható jelenségek is kísérték ezt az eseményt. A Szent Szellem érkezéséről valójában három jel tett bizonyosságot: a sebesen zúgó szél, a kettős tüzes nyelvek és a nyelveken szólás.

Az Egyházat egy „mennyei hang” indította el, és a pályafutásának végét is mennyei hang fogja jelezni:

Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és feltámadnak először, akik meghaltak a Krisztusban.

– *1. Thesszalonika 4:16*

Az első mennyei hang pünkösdi napján a Szent Szellemmel való betöltekezést jelezte:

És megteltek mindnyájan Szent Szellemmel, és kezdtek szólni más nyelveken, amint a Szellem adta nekik szólniuk.

– *Apostolok cselekedetei 2:4*

A zsidók több nyelven beszélő sokasága azért jött Jeruzsálembe, hogy megünnepelje a pászkát, és ahelyett, hogy hazautaztak volna és visszatértek volna, inkább ottmaradtak még ötven napot pünkösdig. Az Apostolok cselekedetei 2: 9–11 szól arról, hogy milyen helyekről érkezett ez a sokaság:

Párthusok és médek és elámiak, és akik lakoznak Mezopotámiában, Júdeában és Kappadókiában, Pontoszban és Ázsiában, Frügiában és Pamfiliában, Egyiptomban és Lübiának tartományaiban, amely Kúrené mellett van, és a római jövevények, mind zsidók, mind prozeliták, krétaiak és arabok.

A mi Istenünk igazán takarékos! Kiválasztotta a tökéletes alkalmat az Egyház megszületésére, és arra, hogy terjessze a Fia halálának és feltámadásának hírét, és ehhez a nyelvek ajándékát használta fel, amelyet egy csoport „tudatlan” galileainak adott (Uo. 4.6–8. vsz.):

És megteltek mindnyájan Szent Szellemmel, és kezdtek szólni más nyelveken, amint a Szellem adta nekik szólniuk.

Miután pedig ez a zúgás lett, egybegyűlt a sokaság és megzavarodott, mivel mindegyik a maga nyelvén hallotta őket szólni.

Álmélkodtak pedig mindnyájan és csodálkoztak, mondván egymásnak: Nem galileaiak-e ezek mindnyájan, akik szólnak? Hogyan halljuk hát őket, ki-ki közülünk a saját nyelvén, amelyben születtünk?

A 11. versből megtudjuk, hogy miről beszéltek nyelveken:

...halljuk, amint szólják a mi nyelvünkön az Isten nagyságos dolgait.

Az a kifejezés, amit itt „nagyságos dolgok”-nak fordítottak, csak egyetlen más helyen szerepel az Újszövetségben.¹⁹ Mária használta, amikor Isten jóságáról énekelt, aki kiválasztotta őt, hogy Jézus földi anyja legyen:

Mert nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas; és szent az ő neve!

¹⁹ Strong, „Greek”, p. 46, entry 3167, s.v. „wonderful works”.

A tanítványok nagy dolgokat tapasztaltak meg a Szent Szellem által az Úr Jézus életéről, haláláról és feltámadásáról. A nyelveken szólásnak ez a természetfölötti jelensége háromféle reakciót váltott ki: voltak, akik csodálkoztak és elismerték Isten jelenlétének természetfölötti megnyilvánulását, mások kételkedtek és kérdéseket tettek fel és voltak, akik gúnyolódtak, és azzal vádolták a tanítványokat, hogy részegek.

Ez ma is így van! Vannak, akik eljönnek az összejöveletekre, és azt mondják: „Ez természetfölötti, Isten szól hozzám.” Mások azt mondják: „Én nem értem ezt az egész nyelveken szólás dolgot.” És vannak olyanok is, akik nyíltan gúnyolódnak és azt állítják: „Nyelveken szólás ma már nincsen!”

Péter első prédikációja

Most, hogy mindenki Istenre figyelt, Ő kész volt arra, hogy betöltse Jézus ígését, hogy a tanítványok „vesznek erőt”, miután a Szent Szellem eljött rájuk. Péter, az a tanítvány, aki Jézust háromszor megtagadta, és aki visszament halászni Jézus feltámadása után, volt az első eszköz Isten kezében, akit használt a frissen kitöltött Szent Szellem kenete alatt:

Péter azonban előállt a tizeneggyel, felemelte a szavát, és szólt nekik: Zsidó férfiak és mindnyájan, akik lakotok Jeruzsálemben, legyen ez nektek tudotokra, és vegyétek fületekbe az én beszédemet!

– Apostolok cselekedetei 2:14

Figyeljük meg, hogy Péter a többi tizeneggyel – köztük Mátyással – állt ott. Nem voltak részegek, sőt Péter nagyon józanul Jóel prófécijára terelte a tömeg figyelmét, amit azok jól ismertek:

Mert nem részegek ezek, amint ti állítjátok; hiszen a napnak harmadik órája van; hanem ez az, amit Jóel próféta megmondott: És lesz az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Szellememből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak. És még az én szolgálóimra és az én szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban az én Szellememből, és prófétálnak. És teszek csodákat az égben odafenn, és jeleket a földön idelelni, vért, tüzet és füstnek gőzölgését. A nap sötétséggé változik, és a hold vérré, mielőtt eljön az Úr ama nagy és fényes napja. És lesz, hogy mindaz, aki az Úr nevét segítségül hívja, megmenekül.

– Apostolok cselekedetei 2:16–21

Hogyan tudott ez a halászember fejből idézni egy ilyen hosszú szakaszt egy olyan kisebb prófétától, mint Jóel? Jézus megígérte a tanítványoknak, hogy ez így lesz:

És helytartók és királyok elé visznek titeket érettem, bizonyágul maguknak és a pogányoknak. De mikor átadnak titeket, ne aggodalmaskodjatok, milyen módon vagy mit szóljatok; mert megadatik nektek abban az órában, mit mondjatok. Mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a ti Atyátok Szelleme az, aki szól bennetek.

– Máté 10:18–20

A Szent Szellem szólt Péteren keresztül. Miután az emberek figyelmét Jóel prófécijára fordította, Péter rátért az üzenet lényegére (ami az Apostolok cselekedetei 2:22–24-ben szerepel):

- Isten bizonyosságot tett Jézusról.
- Ők keresztre feszítették Jézust, ez azonban Isten terve szerint történt.
- Isten feltámasztotta Jézust a halálból.

Péter ismét a Bibliát idézte – ez alkalommal Dávid messiási zsoltárának, a 16. zsoltárnak 8–11. verseit:

Mert Dávid ezt mondja róla: Magam előtt láttam az Urat mindenkor, mert ő nekem jobb kezem felől van, hogy meg ne tántorodjam. Azért örvendezett az én szívem, és vigadott az én nyelvem; még az én testem is reménységben nyugszik. Mert nem hagyod az én lelkemet a sírban, és nem engedted, hogy a te szented rothadást lásson. Megjelentetted nekem az élet útjait; betöltesz engem örömmel a te arcod előtt.

– Apostolok cselekedetei 2:25–28

Péter az ószövetségi írásokra támaszkodva ellenállhatatlan érveléssel bizonyította be, hogy Jézus a régen várt Messiás, Dávid fia – de Dávid Ura is. Jézus nem csak feltámadt, meg is dicsőítettetett, és a Szent Szellemet is megkapta, hogy kitöltse minden testre, amint azt éppen láthatták is:

Azért az Isten jobbjá által felmagasztalva, és a megígért Szent Szellemet megnyerve az Atyától, kitöltötte ezt, amit ti most láttok és hallotok.

– Apostolok cselekedetei 2:33

Hallelúja! Jézus feltámadása és felmagasztalása garantálja a te feltámadásodat is!

Az egyház első evangélizációja

Péter Szent Szellem által inspirált szavai pontosan azzal az eredménnyel jártak, amit Jézus megígért:

És amikor ő [a Szent Szellem] eljön, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében: Bűn tekintetében, hogy nem hisznek bennem; és igazság tekintetében, hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem; ítélet tekintetében pedig, hogy e világ fejedelme megítéltetett.

– János 16:8–11

A tömeg, aki előtt Péter állt, ugyanaz a tömeg volt, amelyik ötven nappal azelőtt azt kiáltotta Jézusról: „Feszítsd meg, feszítsd meg!” Most bizonyára eszükbe jutott, hogy mit tettek; bűntudat és az ítélettől való félelem szállt rájuk. A bűntudat és a lelkiismeret-furdalás azt eredményezte, hogy feltették a legfontosabb kérdést, amit csak kérdezni lehet:

Ezeket pedig mikor hallották, szívükben megkeseredtek, és mondták Péternek és a többi apostolnak: Mit cselekedjünk, testvéreim, férfiak?

– Apostolok cselekedetei 2:37

Ma is ugyanazt lehet válaszolni azoknak a bűnösöknek, akik Istennel rendezni akarják a kapcsolatukat, amit Péter mondott:

Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében a bűnök bocsánatára; és veszitek a Szent Szellem ajándékát.

– Apostolok cselekedetei 2:38

A tömegben sokan hallották Keresztelő Jánost prédikálni a pusztában és látták, hogy megkeresztelte azokat, akik el akarták készteni a szívüket a Messiás eljövetelére. Most viszont a keresztség már Jézus nevében történt, és nyilvános beismerését jelentette annak, hogy a Názáreti Jézus Messiás és Úr. Péter prédikációján kenet volt:

Akik azért örömet vettek az ő beszédét, megkeresztelkedtek; és hozzájuk csatlakozott azon a napon mintegy háromezer lélek.

Mennyire jellemző Istenre, hogy visszafordította az átkot, ami azokra várt, akik megfeszítették a Fiát! Jézus úgy imádkozott: „Atyám, bocsáss meg nekik!” Péter prédikációja szolgált eszközül ahhoz, hogy a megbocsátás elérje azokat, akik örök kárhozatot érdemeltek volna. Isten mindig felajánlja a kegyelmét, mielőtt kimondaná az ítéletet. Az Úr kihívta az igazi, szellemi Izraelt a fizikai Izraelből mielőtt a 3. Mózes 26-ban leírt fenytések utolsó szakasza véget vetett volna a judaizmus halott, vallásos képmutatásának, amely hátat fordított Izrael Megváltójának. Ez negyven évvel az előtt történt, hogy Jeruzsálemet és a templomot a római katonák porig égették volna 70-ben. Addigra azonban már Isten igazi Temploma azoknak az embereknek szívében volt, akiket az Ő Szent Szellemé betöltött.

Isten először a zsidóknak kínálta fel az üdvösség üzenetét, és a hívő maradék Jézus Krisztus egyházának alapító tagjává vált. Az Apostolok cselekedetei 2:42 szerint négy dolog jellemezte az embereknek ezt az új csoportját:

1. Állhatatosan ragaszkodtak az apostolok tanításához („foglalatosak voltak”) benne.
2. Állhatatosan ragaszkodtak a közösséghez.
3. Állhatatosan ragaszkodtak a kenyér megtöréséhez.
4. Állhatatosan ragaszkodtak az imádkozásokhoz (könyörgésekhez).

Ha Szent Szellemmel betöltekezett emberek csoportja odaszánja magát az Ige tanítására, a közösségre, az egymással és az Úrral való közösségre és az imára, akkor annak mindig érezhető hatása van a körülöttük levőkre:

Támadt pedig minden lélekben félelem, és az apostolok sok csodát és jelet tettek.

– Apostolok cselekedetei 2:43

Kommunizmus vagy kereszténység?

A Biblia nem a kommunizmust tanítja. Az Apostolok cselekedetei 2:44–45 azt mondja:

Mindnyájan pedig, akik hittek, együtt voltak, és mindenük közös volt; és jószágukat és marháikat eladták, és szétosztották azokat mindenkinek, amint kinek-kinek szüksége volt.

Az, ha a hívőknek „mindenük közös”, a Szent Szellem munkája kell legyen, és nem az államé. Az Újszövetségben a hívőknek sehol nincs megparancsolva, hogy leutánozzák a Szent Szellemmel azt a munkáját, amelyet az egyháztörténelemnek ebben a különleges szakaszában végzett. Ne felejtse el, hogy az új megtérők közül sokan nem jeruzsálemiek voltak, és emiatt valós szükség jelentkezett arra, hogy megosszák egymás között az ennivalót és a szállást!

Ezek az első hívők zsidók voltak, ezért naponta találkoztak a templom területén. Micsoda öröm és boldogság volt ott – Isten valami újat cselekedett! Az egységük, a szívük egyenlősége és a spontán imádasuk eredményeként „az egész nép előtt kedvességet találtak”. (Apostolok cselekedetei 2:47) Nagy csodák, nagy szeretet, nagy egység, nagy öröm és nagy

növekedés volt közöttük: „Az Úr pedig minden napon szaporította a gyülekezetet az üdvözülőkkel.” (Uo.)

Ha ezekben a dolgokban gyakoroljuk magunkat naponta – egység az Egyházban, a szív egyenessége és imádás – akkor ugyanezeket az eredményeket fogjuk megtapasztalni!

Az első csodálatos gyógyulás az Egyházban

A Szent Szellem cselekedetei, amelyeket az apostolokon keresztül hajtott végre, ahogy azt látni fogjuk, olyan csodák voltak, amelyek előkészítették a terepet az evangélium hirdetéséhez. Az Apostolok cselekedeteinek 3. fejezete a Szent Szellem első gyógyító csodájáról szól.

A nap kilencedik órája volt, vagyis a mi időszámításunk szerint délután három óra; Péter és János továbbra is megtartották azt a zsidó szokást, hogy naponta háromszor a templom felé leborulva vagy a templomnál imádkoztak.

Péter és János gyerekkoruk óta már bizonyára több ezerszer mentek a templomba imádkozni, ez a mostani alkalom azonban másként alakult, mint a többi! Ez alkalommal be voltak töltekezve Szent Szellemmel és erőt kaptak ahhoz, hogy folytassák Jézus csodatevő szolgálatát, és most volt egy másik Segítőjük, Akinek az ajándékai munkálkodtak rajtuk keresztül.

A történet sokak számára ismerős: egy születésétől fogva nyomorék ember alamizsnáért könyörgött hozzájuk, és Péter, aki anyagiakban ugyan nem bővölködött, de szellemi erőben gazdag volt, így szólt hozzá:

Ezüstöm és aranyam nincsen nekem; hanem amim van, azt adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj! És őt jobb kezénél fogva felemelte, és azonnal megerősödtek a lábai és bokái.

– Apostolok cselekedetei 3:6–7

Az első gyógyító csoda az Egyházban többet eredményezett egy nyomorék ember meggyógyításánál. Jeruzsálemben már mindenki látta ezt az embert valamikor, és a gyógyulásának híre gyorsan elterjedt a városban. Isten újra kivetette a hálót, és elkészítette az utat ahhoz, hogy Péter a Szent Szellem segítségével újra hirdesse az evangéliumot:

Mikor pedig ragaszkodott Péterhez és Jánoshoz az a sánta, aki meggyógyult, az egész nép álmélkodva összefutott hozzájuk a tornácba, mely Salamonénak neveznek. Mikor pedig ezt látta Péter, mondta a népnek: Izrael férfiai, mit csodálkoztok ezen, vagy mit néztek mi reánk, mintha tulajdon erőnkkel vagy jámborságunkkal műveltük volna azt, hogy az járjon?

– Apostolok cselekedetei 3:11–12

Péter üzenete egy csoda eredményeként hangzott el. Nézzük most meg, miről szólt ez a második prédikáció az Apostolok cselekedetei 3:12–26-ban!

1. Isten megdicsőítette Jézust ezen a csodán keresztül. (12–13. vsz.)
2. Megöltétek Isten Fiát, de Isten feltámasztotta Őt a halálból. (14–15. vsz.)
3. Jézus nevében való hit gyógyította meg a sántát. (16. vsz.)
4. A tudatlanságotok miatt cselekedtetek így, ezáltal azonban betöltöttétek a próféciát. (17–18. vsz.)

5. Térjete meg és bűnbocsánatot nyertek. (19. vsz.)
6. Jézus vissza fog térni, miután Isten helyreállított mindent, amiről a próféták szóltak. (20–21. vsz.)
7. Mózes és a próféták mindnyájan Jézusról és ezekről a napokról beszéltek (22–25. vsz.)
8. Isten először a zsidókhoz küldte el Jézust, hogy a bűnbocsánat áldásában részesüljenek. (26. vsz.)

Az első üldözés az Egyházban

Az evangéliumra az emberek mindig két módon válaszolnak: vagy elfogadják, vagy elutasítják. Péter és János mind a két reakciót megtapasztalta; a szadduceusok elutasították az üzenetet, mert „nehezteltek” amiatt, hogy Péter és János „hirdetik Jézusban a halálból való feltámadást” (Apostolok cselekedetei 4:2). Tudjuk, hogy ez miért bosszantotta őket:

Mert a szadduceusok azt mondják, hogy nincs feltámadás, sem angyal, sem szellem.

– Apostolok cselekedetei 23:8

Péter üzenete ellentmondott a vallásos meggyőződésüknek. Ezek a zsidó vallásos vezetők nem voltak hajlandók változtatni a meggyőződésükön, hanem úgy döntöttek, inkább megpróbálják elhallgattatni azokat, akik ezt az üzenetet hirdetik:

És rájuk vetették kezüket, és vetették őket [Pétert és Jánost] őrizet alá másnapig, mert már este volt.

– Apostolok cselekedetei 4:3

A Szent Szellem azonban Lukácson keresztül rámutat arra, hogy mások nem így fogadták az üzenetet:

Sokan pedig azok közül, akik hallgatták az igét, hittek; és a férfiak száma mintegy ötezer volt.

– Apostolok cselekedetei 4:4

Tárgyalás és védekezés: Péter harmadik prédikációja

A zsidó vezetők nem tudták elvitatni a csoda tényét. Túl sokan látták korábban a nyomorék embert a kapunál, aki most már tudott járni. Ezért nem a gyógyulást tagadták, hanem azzal akarták vádolni Pétert és Jánost, hogy démoni erőt használtak:

És mikor őket középre állították, tudakozták: Micsoda hatalommal, vagy micsoda név által cselekedtétek ti ezt?

– Apostolok cselekedetei 4:7

Ezzel a kérdéssel aztán tényleg feladták a labdát! Péternek (és a benne lakó Szent Szellemnek) csak ez kellett ahhoz, hogy egy újabb prédikációban hirdesse az evangéliumot! Ez alkalommal az üzenet rövid volt, de erőteljes, és nagy kenet volt rajta:

Ha e mai napon minket egy nyomorék emberrel való jótétemény felől hallgattok ki, hogy mi által gyógyult meg, akkor legyen tudotokra mindnyájatoknak és az Izrael egész népének, hogy a názáreti Jézus Krisztus neve által, akit ti meg-

feszítettetek, akit Isten feltámasztott halottaiból, az által áll ez ti előttetek épségben.

Ez ama kő, melyet ti építők megvetettetek, mely lett a szeglet fejévé. És nincsen senki másban üdvösség: mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, amely által kellene nekünk üdvösséget nyernünk.

– Apostolok cselekedetei 4:9–12

Ki hinné, hogy ezt ugyanaz a Péter mondja, aki gyáván megtagadta Jézust, amikor egy fiatal lány kérdezte Róla? Micsoda bátorság a Szent Szellemben! Péter felhasználta az ismeretüket a Szentírásról azért, hogy a szívükig hatoljon a szavaival. Jézusról úgy beszélt, mint a körül, amit ők megvetettek:

És Ő néktek szenthely lesz; de megütközés köve és botránkozás sziklája Izrael két házának, és tör és háló Jeruzsálem lakosainak.

– Ézsaiás 8:14

Micsoda bátorság a Szent Szellemben!

Jézus korábban maga is úgy beszélt Magáról, mint körül:

Ezt az írást sem olvastátok? Amely követ az építők megvetettek, az lett a szeglet fejévé.

– Márk 12:10

Péter nem hagy nekik reményt az utolsó állításával:

És nincsen senki másban üdvösség: mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, amely által kellene nekünk üdvösséget nyernünk.

– Apostolok cselekedetei 4:12

„Sajnálom, fiúk – mondja ezzel Péter –, elutasítottátok az egyetlen reménységeket az üdvösségre. Most döntenetek kell! Az, hogy ez a sánta meggyógyult Jézus nevében és az Ő ereje által, azt bizonyítja, hogy Isten feltámasztotta Jézust a halálból, és Isten rátette jóváhagyásának pecsétjét Jézus életére és üzenetére.”

A zsidó vezetők döntöttek: elutasították Péter prédikációját, és megpróbálták eloltani a Szent Szellemmel betöltött Egyház égő csipkebokrának tüzeit, amely azzal fenyegetett, hogy teljesen áttör minden korlátot, ha nem fékezik meg.

Azért beszólítva őket, megparancsolták nekik, hogy egyáltalán ne szóljanak és ne tanítsanak Jézus nevében.

– Apostolok cselekedetei 4:18

Ezt a két halászbembert egyáltalán nem tudták megfélemlíteni a zsidó vezetők. Csak azt válaszolták: „Vajon igaz dolog-e Isten előtt rátok hallgatnunk inkább, mint Istenre, ítéljétek meg!” (19. vsz.) Bár tisztelettel és nem lázadóan viselkedtek a vezetőikkel szemben, legfőbb vezetőjüknek, Istennek, engedelmeskedtek.

Amikor a tanítványokat szabadon bocsátották, visszatértek a hívők folyamatosan növekvő csoportjához, és beszámoltak arról, ami történt és elhangzott, utána pedig együtt imádkoztak bátorságért és csodákért. Azonnal választ is kaptak az imájukra:

És miután könyörögtek, megmozdult a hely, ahol egybegyűltek; és beteltek mindnyájan Szent Szellemmel, és az Isten beszédét bátorsággal szólták.

– Apostolok cselekedetei 4:31

Figyeljük meg, hogy az üldözés milyen hatással volt Isten Egyházára! Ahelyett, hogy korlátozta volna a szenteket, felszabadította őket arra, hogy bátorsággal szólják az Igét. A Sátán kísérlete, hogy kívülről kioltsa az égő csipkebokor – az Egyház – tűzét, kudarcot vallott. Az ellenség azonban nem hagyta annyiban. Ha a külső üldözés nem működött, még ott volt a lehetőség arra, hogy belülről hozzon romlást az Egyházba, Isten Egyháza azonban, ahogy azt látni fogjuk, ezzel a kihívással is szembenézett a Szent Szellem ereje által, és csak még erősebb lett utána!

8. fejezet

Börtön, dicséret és üldözés

(Apostolok cselekedetei 4:32–8:1)

A zsidó vezetők fenyegetései nem voltak hatással a növekedésben lévő Egyházra. A megfélemlítés fegyvere hatástalan ott, ahol a Szent Szellem valódi munkát végez a hívők szívében. Olvastam egy beszámolót arról, hogy keresztények tartottak összejövetelt egy kommunista országban. Az istentiszteletüket katonák szakították félbe, akik bejelentették: „Aki meg akarja tagadni Jézust, elmehet; a többieket öt percen belül agyon fogjuk lőni!”

Miután egy pár ember távozott, és nyilvánvaló volt, hogy a többiek nem hajlandók megtagadni Jézus nevét, a támadók bezárták az ajtókat, és azt mondták: „Mi is hiszünk Jézusban, de nem akartuk együtt imádni az Urat olyanokkal, akik nem kötelezték el teljesen magukat Neki. Csatlakozhatunk hozzátok?”

Halleluja! A Szent Szellem jelenléte bátorságot eredményez a hívők életében még a halálos fenyegetések árnyékában is!

Az első századi hívők a Szent Szellem jelenlétében éltek, aminek két bizonyítéka is volt:

1. A cselekedeteik:

A hívők sokaságának pedig szíve-lelke egy volt; és senki semmi javát nem mondta magáénak, hanem mindenük közös volt.

– Apostolok cselekedetei 4:32

2. A szavaik:

És az apostolok nagy erővel tettek bizonyosságot az Úr Jézus feltámadásáról; és nagy kegyelem volt mindnyájukon.

– Apostolok cselekedetei 4:33

Lukács beszámol az Egyház erejéről is:

Az apostolok kezei által pedig sok jel és csoda történt a nép között... annyira, hogy az utcákra hozták ki a betegeket, és letették ágyakon és nyoszolyákon, hogy az arra menő Péternek csak árnyéka is érje valamelyiket közülük.

És a szomszéd városok sokasága is Jeruzsálembe gyűlt, hozva betegeket és tisztátalan szellemektől gyötörteket, akik mind meggyógyultak.

– Apostolok cselekedetei 5:12.15–16

Itt arról olvasunk leírást, hogy az Egyház folytatta azt a munkát, amit Jézus elkezdett. (Apostolok cselekedetei 1:1) Lukács hasonló szavakkal írta le Jézus szolgálatát is:

És lement velük, megállt a síkságon, és tanítványainak serege és a nép nagy sokasága egész Júdeából és Jeruzsálemből és Türosz és Szidón tengerparti határából, akik jöttek, hogy hallgassák őt és meggyógyuljanak betegségeikből. És akiket tisztátalan szellemek gyötörtek, meggyógyultak. És az egész sokaság igyekezett őt megérinteni, mert erő származott belőle, és mindenkit meggyógyított.

– Lukács 6:17–19

A Lukács 6-ban említett gyógyulások csak a kezdetét jelentették annak, ami Jézus eljövételének célja volt, és most már az Egyház volt az a Test, amelyen keresztül folytatta ezt a munkát a Szent Szellem szolgálatának segítségével.

Az Egyház most ugyanazokat a cselekedeteket végezte a Szent Szellem által, és ezeken keresztül hitelesítette az evangélium üzenetét Jézus életéről, haláláról és feltámadásáról. Pál apostol a későbbiekben ezt írta: „a zsidók jelt kívánnak” (1. Korintus 1:22). Isten adott nekik „jeleket és csodákat” azért, hogy a szívüket a bűnbocsánat és az új élet felé fordítsa, amelyet mindegyiküknek felajánlott. Tömegek látták a jeleket és hittek az üzenetben, de nem mindenki hitt. Ahol nagy csodák vannak, ott, úgy tűnik, mindig nagy üldözés is van.

A növekvő üldözés ellenére az Egyház tovább növekedett. A külső és a belső nyomások nem tántorították el az apostolokat. Sőt „szünet nélkül tanították és hirdették Jézust, a Krisztust”. (Apostolok cselekedetei 5:42)

Valóban erővel lettek felruházva, miután a Szent Szellem betöltötte őket! (Lukács 24:49) A Segítő eljött, úgy, ahogy Jézus megígérte.

Az Egyház első mártírja: István

Most a hitetleneken volt a sor, hogy zúgolódjanak! Ahogy arról már beszéltünk, István életében hatalmasan működtek a Szent Szellem ajándékai, de a jelek és a csodák, amelyeket a Szent Szellem cselekedett rajta keresztül, erős ellenállásba ütköztek számos csoport részéről.

Előálltak azonban némelyek ahhoz a zsinagógához tartozók közül, amelyet a felszabadítottakénak neveztek, valamint a küréneiek, az alexandriaiak, a kilikiaiak és az ázsiaiak zsinagógájából, akik Istvánnal vitába szálltak.

– *Apostolok cselekedetei 6:9*

Itt arról olvasunk, hogy a zsidók öt csoportja támadt neki egy Szent Szellemmel betöltött hívőnek. Akár meg is sajnálhatnánk ezeket a zsidókat, mert nem sok esélyük volt!

Minden Szent Szellemmel betöltött hívőnek ugyanilyen lehetőségei vannak. Akármilyen akadállyal vagy üldözéssel kell szembenéznünk, ezeknek nincs esélyük a Szent Szellem bennünk lakó erejével szemben, amely győztessé tesz minket!

Az első csoport, akik üldözték Istvánt, a felszabadítottak zsinagógájából való volt. Ők vagy felszabadított zsidók voltak, akik Rómából jöttek, amikor Tibériusz elűzött minden zsidót a városból i. sz. 20 körül, vagy esetleg onnan kapták a nevüket, hogy az afrikai Libertina városából származtak.

De nem állhattak ellene a bölcsességnek és a Szellemnek, amely által szólt.

– *Apostolok cselekedetei 6:10*

Amikor ezek az emberek nem tudtak a vitában szabályos eszközökkel győzni, törvénytelen eszközökhöz folyamodtak, és olyan embereket hoztak oda, akik hazudtak Istvánról:

Akkor felbujtottak embereket, akik azt mondták: Hallottuk őt káromló beszédeket szólni Mózes ellen és az Isten ellen.

– *Apostolok cselekedetei 6:11*

Megint az történt, hogy az Isten munkájával szembeni ellenállás tökéletes helyzetet teremtett ahhoz, hogy prédikálni lehessen a Szanhedrinnek, a zsidók főtanácsának. Figyeljük meg Isten jóságát, hogy a megtérés és a bűnbocsánat üzenetét ennyiszer megosztotta ezekkel a vallásos vezetőkkel! A Szent Szellem tovább dolgozott a szívükön, és megpróbálta őket a megtérés irányába vezetni.

István védekezése

Amikor a főpap megkérdezte Istvánt, hogy „Valóban így van ez?”, akkor ez pontosan az a lehetőség volt, amire István várt, hogy belekezdjen egy prédikációba a Szent Szellem segítségével, amelyben Izrael történetének csodálatos áttekintését nyújtotta onnantól kezdve, hogy Isten megjelent Ábrahámnak. István tényleg ismerte Isten Igéjét! Hozzá hasonlóan te és én is ismerhetjük annyira az Igét, hogy a Szent Szellem használni tudjon bennünket, amikor lehetőség nyílik arra, hogy szóljunk.

István elmondta Izrael történetét egészen Salamon templomának idejéig. És akkor levonta a következtetést azoknak a papoknak, akik annyira büszkék voltak a csodálatos templomukra: „Isten nem lakik emberi kéz alkotta templomokban.” (Apostolok cselekedetei 7:48) Az érvelést még egy Ézsaiás prófétától származó idézettel is megerősítette:

A menny nékem üléshelyem, a föld pedig az én lábaim zsámolya; micsoda házat építhettek nekem, azt mondja az Úr, vagy mi az én nyugodalmam helye? Nem az én kezem csinálta-e mindezeket?

Ha ez még nem lett volna elég ahhoz, hogy a vallásos vezetőket egy kissé kizökkentse a magabiztosságukból, István még személyesebbé tette az üzenetet azzal, hogy vette a bátorságot ahhoz, hogy lázadással és gyilkossággal vádolja a Szanhedrint:

Kemény nyakú és körülmételetlen szívű és fülű emberek, ti mindenkor a Szent Szellem ellen igyekeztetek, mint atyáitok, ti is ugyanúgy. A próféták közül kit nem üldöztek atyáitok? És megölték azokat, akik eleve hirdették annak az Igaznak eljövetelét, akinek ti most árulóivá és gyilkosaivá lettetek, ti akik a törvényt angyalok rendelkezéseire vettétek, és nem tartottátok meg.

– Apostolok cselekedetei 7:51–53

Mennyire fontos engedni a Szent Szellem erejének, amikor meg akar bennünket győzni! A zsidóknak most megint lehetőségük volt elfogadni vagy elutasítani az igazságot, és ők azt választották, hogy elutasítják:

Amikor pedig ezeket hallották, szívükben dühösködtek, és fogaikat csikorgatták ellene.

– Apostolok cselekedetei 7:54

Isten a legcsodálatosabb utat választotta arra, hogy Istvánnak segítsen nyugodtnak, higgadtnak és összeszedettnek maradni. Elhúzta a Menny függönyét és bepillantást adott neki a Menny dicsőégébe:

Mivel pedig [István] teljes volt Szent Szellemmel, a mennybe függesztve szemeit, látta Isten dicsőségét, és Jézust állni Isten jobbjára felől, és azt mondta: Íme látom az egeket megnyílni, és az ember Fiát az Isten jobbjára felől állni.

– Apostolok cselekedetei 7:55–56

Mellesleg mit gondolsz, Jézus miért állt az Atya jobbján? Az Újszövetségben mindenhol azt olvassuk, hogy Jézus ül Isten jobbján. Én azt hiszem, Jézus azért állt fel, hogy üdvözölje az első keresztény mártírt:

Felkiáltottak pedig hangosan, fülüket bedugták, és egy akarattal rárohantak, és kiűzve a városon kívülre, megkövezték.

– Apostolok cselekedetei 7:57–58

Mielőtt felvették a köveket, hogy Istvánra dobják azokat, a Szanhedrin tagjai a köpenyeiket egy Saul nevű ember lábához tették le. István védekezése és higgadtsága a megkövezésekor (én nem hiszem hogy egyáltalán érzett fájdalmat) igen nagy hatást gyakorolt Saulra. Isten megválaszolta István imáját, amit közvetlenül a halála előtt mondott; a kereszténygyűlölő Sault a hit hatalmas apostolává, Pállá változtatta át:

Megkövezték azért Istvánt, aki imádkozott és ezt mondta: Uram Jézus, vedd magadhoz az én szellememet! Térdre esve pedig, hangosan kiáltott: Uram, ne tulajdonítsd nekik e bűnt! És amikor ezt mondta, elaludt.

– Apostolok cselekedetei 7,59–60

Nagyon fontos, hogy megbocsássunk másoknak, ha azt akarjuk, hogy ők is belépjenek Isten országába. A Sátánt annyira felmérgeztette István viselkedése, hogy az üldözést kiterjesztette az egész Egyházra. Látni fogjuk azonban, hogy amikor az Egyház szétszóródott az üldözés következtében, a következmények pont a visszájára fordultak az ördög szempontjából. A Szent Szellemmel betöltött Egyház égő csipkebokra, ami olyan fényesen világított Jeruzsálemben, szétszóródott a szélrózsa minden irányába, beteljesítve Jézus parancsát, hogy az evangéliumot vigyék el Szamariába!

9. fejezet

Isten megtalálja az Ő emberét

(Apostolok cselekedetei 8:2–9:31)

Az üldözésről a Sátán azt gondolta, hogy félreteszi majd az útból az Egyházat, Isten viszont pontosan az üldözést használta fel arra, hogy az evangéliumot új területekre is eljuttassa. Azzal egy időben, hogy Saul elkezdte üldözni a hívőket, az Egyház fejlődésének második szakasza is elkezdődött.

Idáig a szolgálatok fő részét az apostolok végezték Jeruzsálemben. Most viszont Fülöp, egy diakónus került a cselekmény középpontjába, ami azt mutatja, hogy a Szent Szellem az Egyház minden tagját használja – nem csak az apostolokat – a Nagy Küldetés végrehajtására.

Az üldözés ugyan szétszórta az Egyházat, de az Egyház továbbra is élt és virult. Tovább növekedett Jeruzsálemből Júdeába, Szamariából Ázsiába és Rómába. Üldözni egy olyan Egyházat, amelyben a Szent Szellem tüze ég, olyan, mint az izzó paraszat szétrugdalni – ettől csak tovább terjed a tűz, nem alszik ki!

Időközben az Egyház legnagyobb üldözője, Saul, ragadozó vadállatként támadt rá az Egyházra. Megtérése után Pál bevallotta, hogy a keresztényeket börtönbe zárta, és tanúskodott is ellenük, mielőtt megölték volna őket:

Amit meg is cselekedtem Jeruzsálemben, és a szentek közül én sokat börtönbe vettem, a főpapoktól való felhatalmazást nyerve. Sőt mikor megölték őket, szavazatommal hozzájárultam.

– Apostolok cselekedetei 26:10

Később azt írta, hogy tudatlanságból cselekedett:

Aki előbb istenkáromló, üldöző és erőszakoskodó voltam, de könyörült rajtam, mert tudatlanul cselekedtem hitetlenségben.

– 1. Timóteus 1:13

Szamaria meghallja az evangéliumot

Az üldözés következtében Fülöp Szamariába utazott:

És Fülöp lement Szamaria városába, és prédikálta nekik a Krisztust.

– Apostolok cselekedetei 8:5

Szamaria a zsidók által gyűlölt hely volt. Amikor az Északi Királyságot AsszírIA fogságba hurcolta, az asszír király pogányokat telepített a helyükre különböző országokból. (2. Királyok 17:24–25) Amikor a zsidók visszatértek a babiloni fogságból, sokan közülük elbocsátották a feleségüket és szamariai nőket vettek feleségül. Ennek következtében nem engedték meg neki, hogy a jeruzsálemi templomban tiszteljék Istent. Ez azonban nem zavarta őket – felépítették saját „templomukat” a Gerazim hegyén, és kialakították a saját judaizmusukat.

Néhány éve lehetőségem volt rá, hogy ellátogassak arra a helyre, amit ma a „Szamariaiak templomának” neveznek, Nablusban, egy arab városban. Hát nem nagyon emlékeztet templomra, inkább olyan, mintha csak egy kis házi gyülekezet épülete lenne. Tehát a zsidók

megvetették a szamariaiakat, Isten azonban nem vetette meg őket. Jézus szándékosan keresztülutazott Szamarián, beszélgetett ott egy asszonnyal és megjósolta, hogy nagy aratás lesz abban a városban:

Ti nem azt mondjátok-e, hogy még négy hónap és eljön az aratás? Íme, mondom nektek: Emeljétek fel szemeiteket, és lássátok meg a tájékokat, hogy már fehérek az aratásra!

– János 4:35

Az Egyház üldözése és Fülöp szamariai útja is hozzájárult ahhoz az aratáshoz, amit Jézus abban a városban látott. Fülöp „Krisztust prédikálta” az embereknek és csodákat tett. A városban ébredés köszöntött be:

A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelt azokra, amiket Fülöp mondott, hallva és látva a jeleket, melyeket cselekedett... És lett nagy öröm abban a városban.

– Apostolok cselekedetei 8:6.8

Fülöpön keresztül a Szent Szellem ereje áradt, de olvasunk egy Simon nevű varázslóról is, akinek a város lakói, úgy tűnik, nagy természetfölötti erőt tulajdonítottak. Simon és a mutatványai azonban nem tudtak versenyezni azzal, amikor Fülöp Isten országát és Jézus nevét hirdette:

De miután hittek Fülöpnek, aki az Isten országára és a Jézus Krisztus nevére tartozó öröndetes dolgokat hirdette, megkeresztelkedtek mind férfiak, mind asszonyok.

– Apostolok cselekedetei 8:12

Lukács beszámol arról, hogy maga Simon is hitt és megkeresztelkedett, én azonban kétlem, hogy valóban újjászületett volna. Amint azt majd látni is fogjuk, a motívumai, ami miatt „hitt”, teljesen önzők voltak. Egyszerűen csak magával ragadta az a csodatevő erő, amely Fülöp szolgálatán keresztül megmutatkozott:

És Simon maga is hitt, és miután megkeresztelkedett, Fülöppel tartott, és látva, hogy jelek és nagy erők lesznek, álmélkodott.

– Apostolok cselekedetei 8:13

A szamariai ébredés olyan nagy esemény volt, hogy a híre eljutott Jeruzsálembe is! Az apostolok pedig úgy döntöttek, hogy elküldik Pétert és Jánost, hogy személyesen tájékozódjanak. Ez ugyanaz a János volt, aki korábban arra kérte Jézust, hogy hozzon tüzet az égből a szamariaiakra:

Mikor pedig ezt látták az ő tanítványai, Jakab és János, mondták: Uram, akarod-e, hogy mondjuk, hogy tűz szálljon alá az égből, és eméssze meg ezeket, mint ahogy Illés is cselekedett?

– Lukács 9:34

Most viszont Isten arra használta Jánost, hogy a Szent Szellem keresztség tüzét hozza el ugyanazoknak az embereknek:

Akik, amikor lementek, könyörögtek értük, hogy vegyenek Szent Szellemet... Akkor kezeiket rájuk tették, és vettek Szent Szellemet.

– Apostolok cselekedetei 8:15.17

Azután azt látjuk, hogy összetűzésre kerül sor két Simon – Simon mágus és Simon Péter – között:

Mikor pedig látta Simon, hogy az apostolok kézrátétele által adatik a Szent Szellem, pénzt kínált fel nekik... De Péter azt mondta neki: A te pénzed veled együtt vesszen el, mivel azt gondoltad, hogy az Isten ajándéka pénzen megvehető.

– Apostolok cselekedetei 8:18.20

Péter azt mondta Simonnak, hogy térjen meg, de úgy tűnik, Simon nem tért meg szívből, igazán. Mindennél jobban foglalkoztatták azonban a cselekedeteinek a következményei.

Mikor visszatérőben voltak Jeruzsálembe, Péter és János sok szamariai faluban hirdette az evangéliumot. Az igazi megtérés csodát tesz az ember szívében. Péter és János életében megmutatkoztak a Szent Szellem gyümölcsei, és az ellenségeikkel is megbékültek:

Amikor egy ember útjai kedvesek az Úr előtt, még annak ellenségeit is jóakaróivá teszi.

– Példabeszédek 16:7

Az Apostolok cselekedeteinek ezen a pontján annak a parancsnak, amit Jézus az 1:8 versben adott, már három része beteljesedett: az evangéliumot hirdették Jeruzsálemben, Júdeában és Szamariában. A Szent Szellem most készen állt arra, hogy Isten égő csipkebokrának a tüzeit elvigye a föld legvégső határáig.

Egy pogány meghallja az evangéliumot

Fülöp prédikált a lenézett és megvetett szamariaiaknak, akik figyelték az üzenetére, mert csodák történtek és démonok mentek ki emberekből. A következő feladat viszont, amivel a Szent Szellem Fülöpöt megbízta, egészen más volt. Ezúttal egy szellemileg éhes magas rangú etióp emberhez küldte el, akinek csak arra volt szüksége, hogy Fülöp elmagyarázza neki Isten Igéjét, ahhoz, hogy higgyen a Jézusról szóló jó hírben:

Az eunuch pedig megkérdezte Fülöpöt: Kérlek téged, kiről mondja ezt a próféta? Magáról-e, vagy más valakiről? Fülöp pedig megnyitotta a száját, és elkezdve ezen az íráson, hirdette neki Jézust.

– Apostolok cselekedetei 8:34–35

A szóban forgó igehely Ézsaiás próféta könyvéből származott. Fülöp megtartotta első bibliaiskoláját, és Jézust mutatta be Ézsaiás könyvében. Nekünk keresztényeknek érzékenyeknek kell lennünk a Szent Szellem vezetésére, hogy tudjuk hirdetni Jézust a Biblia minden könyvéből. Fülöp tanításának eredményeként megtért az első pogány. Amikor az eunuch megkérdezte, hogy megkeresztelkedhetne-e, Fülöp azt válaszolta:

Ha teljes szívből hiszel, meglehet. Az pedig így felelt: Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.

– Apostolok cselekedetei 8:37

A megtérése után az eunuch megkeresztelkedett és „továbbment az ő útján örömmel”. (39. vsz.) Az evangélium és a Szent Szellem keresztség örömet hoz magával mindenhol!

Saul találkozik a feltámadott Úrral

Az üldözés, ami szétszórta a Jeruzsálemben élő keresztényeket, azt eredményezte, hogy néhányan Damaszkuszban kerestek menedéket. Saul eltökélte magában, hogy visszahozza őket Jeruzsálembe, és ott bíróság elé állítja őket:

Saul pedig még fenyegetéstől és öldökléstől lihegve az Úr tanítványai ellen, elment a főpaphoz, és kért tőle leveleket Damaszkuszba a zsinagógákhoz, hogy ha talál némelyeket, akik ennek az útnak a követői, akár férfiakat, akár asszonyokat, fogva vigye őket Jeruzsálembe.

– Apostolok cselekedetei 9:1–2

Saul másokat akart fogságba ejteni, de úton Damaszkusz felé ő maga esett fogságba. Délben magával az Úrral találkozott. Később így számolt be a történetekről:

Lett pedig, hogy amint mentünk és közeledtünk Damaszkuszhoz, déltájban nagy hirtelenséggel az égből nagy világosság sugárzott körül engem.

– Apostolok cselekedetei 22:6

Délben láttam az úton... hogy mennyből a nap fényességét meghaladó világosság sugárzott körül engem és azokat, akik velem együtt haladtak.

– Apostolok cselekedetei 26:13

Az Apostolok cselekedetei 9:4–5 elmondja, hogy Pál

...leesve a földre, hallott szót, amely ezt mondta neki: Saul, Saul, mit kergetsz engem? Ő pedig azt mondta: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr pedig mondta: Én vagyok Jézus, akit te kergetsz: nehéz neked az ösztöke ellen rúgkapálnod.

Mi volt az „ösztöke”, ami ellen Saul rúgkapált? Azok a szavak, amelyeket István mondott a halála előtt, mélyen bevésődtek Saul emlékezetébe. Azoknak a keresztényeknek a szeretetét, lelkesedését és bátorságát, akiket halálra ítélt, bizonyára nem tudta kitörölni az emlékezetéből. A Szent Szellem újra és újra foglalkozott Saullal a hívőkön keresztül, de ő folyamatosan ellenállt a Szent Szellemnek.

Akkor Saul „remegve és ámultan azt mondta: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?” (Apostolok cselekedetei 9:6) Saul Úrnak nevezte Őt, és attól kezdve Jézus volt az Úr Saul szíve, elméje, lelke és akarata fölött. Azon a napon a régi Saul Krisztussal együtt meghalt, és egy új Saul született meg, aki annyira felmagasztalta az életében Jézust, ahogy talán soha senki más, és akinek az életében ezután a Szent Szellem ereje működött. Saul fizikailag átmenetileg megvakult, a szellemében azonban mindent tisztán látott. A vele levő emberek látták őt a szemükkel, de igazából nem láttak semmit, mert Jézust nem látták.

Most érkezett el az ideje annak, hogy Saul is bemenjen a juhok közé, és tőzzel megkeresztelkedve hirdesse az evangéliumot a föld legvégső határáig. Először azonban Istennek egy közönséges embert kellett használnia Saul életében.

Jártál már valaha tengeri kikötőben, ahol meg lehet figyelni azt, ahogy a kis vontatóhajók beirányítják a hatalmas óceánjárókat a kikötőbe és kivezetik őket onnan? Lukács bemutatja nekünk Isten egyik ilyen „vontatóhajóját”, akit felhasznált arra, hogy a hitnek ezt a hatalmas apostolát elindítsa a szolgálatában. Az Úr utasítást adott Ananiásznak, egy Damaszkusz városában élő ismeretlen hívőnek, hogy tegye hívővé Sault, aki korábban az Egyház nagy üldözője volt:

Elment azért Ananiász és bement a házba, és kezét rá helyezve, mondta: Saul testvérem, az Úr küldött engem, Jézus, aki megjelent neked az úton, amelyen jöttél, hogy szemeid megnyíljanak és beteljesedj Szent Szellemmel.

– Apostolok cselekedetei 9:17

Figyeljük meg, hogy Saul már „testvér” volt azután, hogy találkozott Jézussal. Az Úr azonban egy hűséges új megtérőt, Ananiászt, használt arra, hogy a Szent Szellem keresztséget megossza Saullal.

Bár már három napja nem evett és ivott semmit, Saul első kérése az volt, hogy megkeresztelkedhessen. Korábban már hallott erről a keresztyények számára annyira fontos cselekedetről. Minden zsidó, aki nyilvánosan megkeresztelkedett, azonnal ki lett közsítve a családjából. Az új keresztyént a szülei és a rokonai úgy tekintették, mintha meghalt volna. Így Saul elvesztett egy családot, de nyert helyette egy sokkal nagyobb és örök családot.

A Szent Szellem keresztséggel az Ószövetség, amit Saul már hosszú évek óta tanulmányozott, hirtelen életre kelt a számára. A Szent Szellem segítségével kijelentést nyert a Messiás eljövetelére vonatkozó minden próféciáról: a csodáiról, az elutasításáról, a haláláról és a feltámadásáról. Nem is vesztegette az időt, hanem azonnal nekilátott, hogy megossza a friss kijelentését, amit az Írásokból kapott, a damaszkuszi zsidókkal:

És azonnal prédikálta a zsinagógákban a Krisztust, hogy ő az Isten Fia... Saul pedig annál inkább erőt vett, és zavarba hozta a Damaszkuszban lakó zsidókat, bebizonyítva, hogy ez a Krisztus.

– Apostolok cselekedetei 9:20.22

Saul prédikálását nem mindenki fogadta jól; egyesek tanácskozást tartottak, hogy megöljék! Miután Damaszkuszból elmenekült, Saul három évig imádkozott és elmélkedett az Úr jelenlétében, mielőtt Jeruzsálembe ment volna.

Az Úr ez alkalommal egy másik közvetítőt, Barnabást használt arra, hogy lökést adjon a munkának, amit Saulon keresztül akart elvégezni:

Mikor pedig Saul Jeruzsálembe ment, a tanítványokhoz próbált csatlakozni; de mindnyájan félték tőle, mert nem hitték, hogy ő tanítvány. Barnabás azonban maga mellé vette őt, elvitte az apostolokhoz, és elmondta nekik, mint látta az úton az Urat, és hogy beszélt vele, és mint tanított Damaszkuszban nagy bátorsággal Jézus nevében.

– Apostolok cselekedetei 9:26–27

Mivel Saul Jeruzsálemben is megpróbálták megölni, az ottani keresztyények elküldték szülővárosába, Tarzuszba.

Pálról nem sokat olvasunk ezután közel tíz évig, egészen az Apostolok cselekedetei 11:30-ig. A zsinagógákba ment, hogy ott tárja a zsidók elé Jézus Krisztus, a Messiás evangéliumát. Időközben a Szent Szellem Péter apostolt használta arra, hogy csodákat cselekedjen és megnyissa az üdvösség ajtaját egy istenfélő pogány, Kornéliusz előtt.

10. fejezet

A pogányok veszik az üzenetet (Apostolok cselekedetei 9:32–12:25)

Jézus sokat tanította a tanítványokat a Szent Szellemről, és beszélt nekik arról az időről is, amikor a Szellem majd rájuk száll és betölti őket hatalmas erővel. Ez Isten, az Atya ígérete volt. Az ígéret szerint a Szent Szellem olyan dinamikus természetfölötti erővel ruházza fel a hívőket, hogy a Szellem által képesek lesznek ugyanazokra a csodákra, amikre Jézus is képes volt:

Bizony, bizony [én Jézus] mondom nektek: Aki hisz bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.

– János 14:12

Manapság sokan vannak olyanok Jézus Krisztus egyházában, akik megpróbálják elhitetni velünk, hogy a csodák ideje már lejárt. „Csodák csak a korai Egyházban voltak”, mondják, de te nehogyz elhidd ezt nekik! A Szent Szellem továbbra is munkálkodik a hívőkön keresztül, hogy jeleket és csodákat tegyen. Ahogy azt látni fogjuk, az Úr csodákat használt fel az első századi Egyház növekedése során, ami felveti azt a kérdést, hogy szüksége van-e a huszonegyedik századi Egyháznak is a növekedésre. A válasz: igen! Isten igazi Egyháza mindig természetfeletti módon működik, és így tölti be a Nagy Küldetést, és teszi tanítványokká a népeket:

Menjetek azért, és tegyetek tanítványokká minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek: és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végéig. Ámen!

– Máté 28:19–20

A Szent Szellem Lukácson keresztül nemcsak arra ügyelt, hogy elmondja nekünk, mi történt az apostolok keze által, hanem az események eredményeiről is beszámolt.

Jól mutatja ezt az a történet, amikor Péter meggyógyít egy bénát. Lukács beszámol róla, hogy Péter azt mondta: „Jézus Krisztus meggyógyít téged: kelj fel, vesd be az ágyadat! (Apostolok cselekedetei 9:34) Az ember „azonnal felkelt”. Ez történt és akkor most nézzük meg az eredményt:

És látták őt mindnyájan, akik laktak Lüddában és Sáronban, akik megtértek az Úrhoz.

– Apostolok cselekedetei 9:35

Halleluja! A csoda az egész környéket átalakította! A csodák nem csak önmagukért történnek; a Szent Szellem hozza őket létre a hívőkön keresztül azért, hogy az embereket az Úr felé fordítsa.

Péter lüddai látogatásának híre eljutott Joppéba, ahol a Szent Szellem egy még nagyobb csodát készült véghezvinni Péteren keresztül – Dorkász feltámasztását:

Joppében pedig volt egy tanítvány, név szerint Tábita, ami azt jelenti Dorkász, azaz zerge, aki gazdag volt jó cselekedetekben és alimizsnákban, melyeket oszto-

gatott. Történt pedig azokban a napokban, hogy megbetegedett és meghalt: és miután megmosták őt, kiterítették a felső szobában.

– Apostolok cselekedetei 9:36–37

Dorkász nem sokáig feküdt ott: a joppéi tanítványok hívták Pétert. Miután Péter gyalog megtette a jó tizenöt kilométeres utat Lüddából Joppéba „térdre esve imádkozott és a holttesthez fordulva azt mondta: Tábita, kelj fel! Az pedig felnyitotta a szemét, és amikor meglátta Pétert, felült.” (Apostolok cselekedetei 9:40)

Egy újabb csoda! Lukács pedig nem mulasztja el elmondani ennek a csodának az eredményét sem:

És tudtára lett az egész Joppénak; és sokan hittek az Úrban. És történt, hogy ő [Péter] több napig maradt Joppében egy Simon nevű tímárnál.

– Apostolok cselekedetei 9:42–43

A csodák miatt hittek sokan az Úrban. Péter megragadta a lehetőséget, hogy erősítse az újonnan megtértek hitét azáltal, hogy tanította őket a Messiásról szóló ószövetségi próféciaik segítségével.

Péter Joppében egy tímárnál szállt meg. Ez a tény azt mutatja, hogy Péter kezdett felszabadulni szigorú zsidó neveltetésének hatása alól, ugyanis a zsidók lenéztek mindenkit, aki akár tiszta, akár tisztátalan állatok bőrével foglalkozott – vagyis a tímárokat. Ha egy nőt eljegyzett egy férfi, és a nő megtudta, hogy a férfi tímár, felbonthatta az eljegyzést. A Szent Szellem láthatóan már készítette Pétert a pogányok „pünkösdjére”, amire Kornéliusz házában került majd sor!

Üdvösség a pogányoknak

Jézus földi szolgálata alatt a tanítványok azt az utasítást kapták, hogy csak a zsidókhoz vigyék el az üzenetet:

Ezt a tizenkettőt küldte ki Jézus, és megparancsolta nekik: Pogányok útjára ne menjete, és samariai városokba ne menjete be, hanem menjete inkább Izrael házának eltévedt juhaihoz!

– Máté 10:5–6

Azáltal, hogy a zsidók elutasították a Messiást, megnyílt az út a pogányok előtt, hogy belépjenek Isten országába:

Azért [én Jézus] mondom nektek, hogy elvételtek tőletek [zsidóktól] az Isten országa, és olyan népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcsét.

– Máté 21:43

Az, hogy a zsidók elutasították a Messiást, nem érte Istent váratlanul. A próféciaik szerint a pogányok is fognak Isten áldásaiból részesülni:

És lesz azon a napon, hogy Isai gyökeréhez, aki a népek zászlója, eljönnek a pogányok, és az ő nyugodalma dicsőséges lesz.

– Ézsaiás 11:10

Én, az Úr, hívtalak el igazságban, és fogom kezedet, és megőrizlek és a nép szövetségévé teszek, pogányok világosságává, hogy megnyisd a vakok szemeit, hogy a foglyot a tömlöcből kihozd, és a fogházból a sötétben ülőket.

– Ézsaiás 42:6–7

Így szól: Kevés az, hogy nekem szolgálj légy, Jákób nemzetségeinek felemelésére és Izrael megszabadultjainak visszahozására. Sőt a népeknek is világosságot adtalak, hogy üdvösségem a föld végéig terjedjen!

– Ézsaiás 49:6

Mert mind jobb-, mind balkézre kiterjedsz, és magod népeket vesz örökségbe, és elhagyott városokat benépesítenek.

– Ézsaiás 54:3

És nyitva lesznek kapuid szüntelen, éjjel és nappal sem lesznek bezárva, hogy behozzák hozzád a népek gazdagságát, és királyaik is bevitetnek.

– Ézsaiás 60:11

És teszek közöttük jelet, és küldök közülük megszabadultakat a népekhez, Tárziszba, Pulba és Ludba, az ijászokhoz, Tubálhoz és Jávánhoz; a messze szigetekre, amelyek rólam nem hallottak, és nem látták dicsőségemet, és hirdetik dicsőségemet a népek között.

– Ézsaiás 66:19

Ó Uram, erősségem, bástyám és menedékem a nyomorúság idején! Hozzád jönnek majd a nemzetek a föld határaitól, és ezt mondják: Bizony hamis isteneik voltak a mi atyáinknak és hiábavalók, mert nincs köztük segíteni tudó.

– Jeremiás 16:19

Hiszen napkelettől fogva napnyugatig nagy az én nevem a pogányok között, és minden helyen tömjénnel áldoznak az én nevemnek és tiszta ételáldozattal! Bizony nagy az én nevem a pogányok között, azt mondja a Seregeknek Ura!

– Malakiás 1:11

Előre látva pedig az Írás, hogy Isten hitből fogja megigazítani a pogányokat, eleve hirdette Ábrahámnak, hogy: Benned fog megáldatni minden nép... Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígéretét elnyerjük hit által.

– Galata 3:8.14

Körülbelül tizenegy évig az Egyház szinte kizárólag csak zsidókból állt, de ebben hamarosan változás állt be. Nézzük most meg az Apostolok cselekedetei könyvének időrendjét!

Az Apostolok cselekedeteinek időrendje:

Esemény	Hely	Időpont (megközelítőleg)	A mennybemenetel után hány évvel történt
Mennybemenetel	1. fej.	i. sz. 30	0
Pünkösöd	2. fej.	i. sz. 30	0
István védőbeszéde, majd megkövezése	6., 7. fej.	i. sz. 35	5
Pál megtérése	9. fej.	i. sz. 35	5
Kornéliusz megtérése	10. fej.	i. sz. 41	11
Saul és Barnabás Antiokhiában	11. fej.	i. sz. 43	13
Jakab kivégzése	12. fej.	i. sz. 44	14
Pál első útja, talán a Galata levél megírása is	13. fej.	i. sz. 45	15
A jeruzsálemi gyűlés	15. fej.	i. sz. 50	20
Pál második útja, Korintusban megírja a két thesszalonikai levelet	15. fej.	i. sz. 50	20
Pál harmadik útja, Efézusban megírja a két korintusi levelet, Korintusban megírja a római levelet	18. fej.	i. sz. 54	24
Pál letartóztatása és tárgyalásai	21. fej.	i. sz. 58	28
Pál első fogsága, Rómába küldik, megírja a kolosse, a filemon, az efézusi és a filippi levelet	27. fej.	i. sz. 60	30
Pál kiszabadul és megírja az 1. Timóteus, a Titusz és feltehetőleg a Zsidó levelet	27. fej.	i. sz. 60	30
Pál második fogsága, megírja a 2. Timóteus levelet		i. sz. 67	37
Pál halála		i. sz. 67	37

A korai egyház zsidókból állt, de a maga idejében Isten megnyitotta a kaput a pogányoknak, hogy ők is egyenlő jogú tagjai legyenek Krisztus Egyházának. Valami látványos dologra volt ahhoz szükség, hogy a zsidók elhiggyék, Isten a pogányokat is ugyanúgy kezeli, mint őket, mert ez teljesen idegen volt a Törvénytől és a zsidó tradíciótól. A Szent Szellem volt az a csatorna, amelyen keresztül Isten kitöltötte magát a pogány hívőkre.

A megfelelő ember pedig Péter volt arra, hogy tanúja legyen, amint a Szent Szellem kitölteték a pogányokra, akik közül Isten Kornéliuszt és háza népét választotta ki, hogy megkapják ezt az ajándékot.

Kornéliusz Cézareában élt, egy pogány városban, ami a római megszállók székhelye volt Izraelben. A tengerparton található, mintegy nyolcvanöt kilométerre Jeruzsálemtől, és egy napi útra Joppától.

Isten egy angyalt küldött Kornéliuszhoz, aki éppen imádkozott az esti áldozat idején. Az Apostolok cselekedetei 10:4-ben az angyal azt mondja Kornéliusznak, hogy „a te könyörgéseid és alamizsnáid felmentek Isten elé emlékeztetőül”.

A tartós, örök emlékeztetők imára és a körülöttünk levők iránti szeretet cselekedeteire épülnek. Kornéliusz istenfélő ember volt, aki olyan helyzetbe hozta magát, hogy meghallja, amit Isten mond. Nem elég azonban csak hallani Istent – figyeljük meg, hogy Kornéliusz engedelmeskedett is annak, amit Isten mondott neki:

Most azért küldj Joppéba embereket, és hívasd magadhoz Simont, akit Péternek neveznek! Ő egy Simon nevű tímárnál van szálláson, akinek háza a tenger mellett van. Ő megmondja neked, amit kell cselekedned.

– Apostolok cselekedetei 10:5–6

Miután Isten szólt Kornéliusznak, másnap felkészítette Pétert a pogány látogatók érkezésére:

Másnap pedig, amíg azok mentek és közeledtek a városhoz, felment Péter a ház felső részére imádkozni hat óra tájban. Megéhezett azonban, és akart enni: míg azonban azok ételt készítettek, szállt rá elragadtatás.

– Apostolok cselekedetei 10:9–10

Péter látott egy lepedőt leereszkedni maga előtt, ami tele volt tisztátalan állatokkal, egy hang pedig azt mondta neki: „Öljed és egyél!” Képzeltük, Péter mennyire megrémült attól, hogy olyan állatokat egyen, amelyek megevését Mózes törvénye tiltotta! A válasza az volt: „Semmiképpen sem, Uram; mert sohasem ettem semmi közönségest, vagy tisztátalant.” (Apostolok cselekedetei 10:14) A hang azt mondta Péternek: „Amit Isten megtisztított, azt te ne mondd tisztátalannak!” (Apostolok cselekedetei 10:15)

A látomás ezután még kétszer megismétlődött, hogy jól bevésődjön Péter emlékezetébe. Emlékezz rá, hogy az Ige azt mondja, hogy „két vagy három tanú vallomása alapján megáll minden dolog”! (2. Korintus 13:1)

A pogányokat „közönségesnek vagy tisztátalannak” tekintették a zsidók, és a pogány népeket gyakran állatok szimbolizálták a Bibliában.

Az a kifejezés, amit itt közönségesnek fordítottak, az eredetiben ugyanaz, mint ami az Apostolok cselekedetei 4:32-ben szerepel, amikor arról van szó, hogy a hívőknek mindenük közös volt. A görög koinónia szóból származik, ami azt jelenti: *közösség* vagy *körben*.²⁰ A pogányokat úgy tekintették, mint akik kívül vannak a körön.

Miközben Péter azon elmélkedett, hogy mit jelent az, hogy Isten megtisztítja a közönséges vagy tisztátalan állatokat, három ember kopogtatott a kapun, akiket Kornéliusz küldött. A Szent Szellem mondta Péternek, hogy menjen el velük a pogány uruk házába, Péter pedig engedelmeskedett a Szent Szellem vezetésének.

Amikor Kornéliusz házába értek, Péter elmagyarázta az Istentől kapott látomás jelentését:

És mondta nekik: Ti tudjátok, hogy tilos zsidó embernek más nemzetbelivel barátkozni, vagy hozzámenni; de nekem az Isten megmutatta, hogy senkit se mondjak közönséges, vagy tisztátalan embernek.

– Apostolok cselekedetei 10:28

Péter ezekkel a szavakkal foglalta össze a dolgot:

Bizonynal látom, hogy nem személyválogató az Isten, hanem minden nemzetben kedves előtte az, aki őt féli és igazságot cselekszik.

– Apostolok cselekedetei 10:34–35

²⁰ Strong, „Greek”, p. 42, entry 2842, s.v. „common”.

Tovább prédikált, de a prédikálása hirtelen félbeszakadt:

Mikor még szólt Péter ezeket az igéket, leszállt a Szent Szellem mindazokra, akik hallgatták e beszédet. És elálmélkodtak a zsidóságból való hívők, mindazok, akik Péterrel együtt mentek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szent Szellem ajándéka.

– Apostolok cselekedetei 10:44–45

Mennyire megdöbbentő volt ez a zsidóknak! Kétezer éve el voltak választva a többi néptől, és ez hirtelen megváltozott azzal, hogy a Szent Szellem kitöltetett zsidókra és pogányokra egyaránt.

Péter teljes mértékben meg volt győződve róla, hogy Kornéliusznak és háza népének szívében a Szent Szellem munkálkodik:

Vajon eltilthatja-e valaki a vizet, hogy ezek meg ne keresztelkedjenek, akik vették a Szent Szellemet, amint mi is?

– Apostolok cselekedetei 10:47

Az apostol, aki megkapta „a mennyek országának kulcsait” (Máté 16:19), arra használta azokat, hogy megnyissa az üdvösség és a Szent Szellem keresztség ajtaját a pogányok előtt. Ez azonban, amint látni fogjuk, nem ment minden ellenállás nélkül a zsidó keresztények részéről, akik addig az Egyházat alkották!

Amikor szembeszálltak vele, Péter védekezésül a lehető legjobb érvet hozta fel a jeruzsálemi vezetők előtt:

Ha tehát az Isten hasonló ajándékát [a Szent Szellemnek] adta nekik, mint nekiünk is, akik hittünk az Úr Jézus Krisztusban, kicsoda voltam én, hogy az Istent eltilthattam volna?

– Apostolok cselekedetei 11:17

„Nézzétek testvérek! – folytatta Péter magabiztosan. – Ez a dolog teljesen Istentől volt az elejétől a végéig. Az Úr adta nekem a látomást a tisztátalan állatok megtisztításáról, és a Szent Szellem mondta, hogy menjek el Kornéliusz házába. A Szent Szellem szállt le rájuk, mielőtt még befejezhettem volna a mondanivalómat! Mi mást tehettem, mint hogy elfogadtam azt, amit Isten csinált?”

A tanítványok megértették, hogy Péter nem magától cselekedett, hanem a Szent Szellem vezetését követte, és ezzel megnyílt az út egy történelmi fordulat irányába az Egyházon belül:

Ezek hallatára aztán megnyugodtak, dicsőítették Istent, és ezt mondták: Eszerint hát a pogányoknak is adott Isten megtérést az életre!

– Apostolok cselekedetei 11:18

Antiokkhia: az Egyház új központja

Az üldözés, amely István megkövezésével kezdődött, szétszórta a hívőket minden irányba:

Azok tehát, akik eloszlottak az üldözés miatt, amely István miatt támadt, eljutottak Föníciáig, Ciprusig és Antiokhhiáig, senkinek nem prédikálva az igét, hanem csak a zsidóknak.

– Apostolok cselekedetei 11:19

Ezek az új keresztények „az Úr Jézust” hirdették (Apostolok cselekedetei 11:20) a zsidóknak azokban a városokban, ahol letelepedtek. Lukács elmondja nekünk a prédikálásuk eredményét

Antiokhiában, abban a városban, amely azután a keresztény evangelizáció középpontja lett Pál apostolon keresztül:

És az Úr keze volt velük, és nagy sokaság tért meg az Úrhoz, és vált hívővé.

– Apostolok cselekedetei 11:21

Idővel az Egyház jeruzsálemi vezetőihez is eljutott a hír arról, hogy a Szent Szellem működik Antiokhiában, és Barnabást jelölték ki, hogy menjen és járjon utána a dolognak. Amit Antiokhiába érkezve látott, bizonyára nagy hatással volt rá! Azt olvassuk, hogy örült és arra buzdította az ottani gyülekezetet, hogy „állhatatos szívvel maradjanak meg az Úrban”. (Apostolok cselekedetei 11:23)

Egy erős gyülekezet mindig vonzza a hitetleneket a juhok közé: a világosság, az öröm és az igazság nagy hatást gyakorol rájuk. Antiokhia sem volt kivétel: „nagy sokaság csatlakozott az Úrhoz”. (Apostolok cselekedetei 11:24)

Barnabás jól tudta buzdítani az embereket, de tanítónak nem volt igazán jó. Amikor a Test minden része elvégzi a maga feladatát, a dolgok olajozottan működnek. Barnabás bizonyára tisztában volt vele, hogy az új hívőknek Antiokhiában szükségük van arra, hogy meg legyenek alapozva az Igében, ezért elment Tarzuszba, hogy Pált, az Egyház nagyszerű tanítóját visszavigye Antiokhiába:

És amikor rátalált, elvitte őt Antiokhiába. És történt, hogy ők egy egész esztendeig forgolódtak a gyülekezetben, és tanítottak nagy sokaságot; és a tanítványokat először Antiokhiában nevezték keresztényeknek.

– Apostolok cselekedetei 11:26

„Keresztény”-nek a hitetlenek nevezték a hívőket, mondván: „Ezek mindig Jézus Krisztust hirdetik, Jézus Krisztust, Jézus Krisztust; úgy viselkednek, mintha tényleg ismernék ezt a Jézus Krisztust!”²¹ Tehát a prédikálásuk és a bizonyoságtételük miatt a városban élő zsidók és görögök azt a nevet ragasztották rájuk: „kis Krisztusok”.

Ez a mai hívőkre is igaz lehet – betölthet bennünket annyira a Szent Szellem tüze és ereje, hogy a bizonyoságtételünk nyilvánvaló lesz. Mi valóban kis Krisztusok vagyunk!

A dolgok annyira „felforrósodtak” Antiokhiában, hogy a jeruzsálemi vezetők úgy döntöttek, odaküldenek néhányat a prófétáik közül. Agabusz, az egyik próféta azt is előre megmondta, hogy nagy éhínség lesz Jeruzsálemben és Júdeában.

Agabusz prófeciájának megfelelően az éhínség be is következett. Az antiokhiai szentek gyűjtést rendeztek azért, hogy segítsenek a jeruzsálemieken. Az új gyülekezeten volt a sor, hogy az anyagyülekezetnek segítséget nyújtson. Az ajándékot Barnabással és Pállal küldték el.

Halál és szabadulás

Az Egyház történetének ebben a szakaszában I. Heródes Agrippa, Nagy Heródes unokája volt a rómaiak által kinevezett uralkodó Júdeában. Heródes nagyra tartotta a zsidókat és igyekezett a kedvükbe járni. Ehhez pedig nem is találhatott volna jobb lehetőséget, mint azt, hogy üldözze Jézus követőit! Lukács beszámol arról, hogy megölte Jakabot, János testvérét, ami a zsidóknak nagyon tetszett. Heródes azt gondolta: Ha Jakab halála ilyen örömet okozott a zsidóknak, Péter halálától egyenesen eksztázisba fognak jönni!

²¹ Az angolban, a magyarral ellentétben és a szó eredetének megfelelően, a „keresztény” szó (Christian) összecseng a „Krisztus” (Christ) szóval. – A fordító megjegyzése.

Pétert a páska idején tartóztatták le. Heródes tizenhat római katonával őriztette Pétert éjjel és nappal, akik közül az éjszaka és a nappal mind a négy szakaszában négy-négy volt egyszerre őrsgben. Két katona mindig oda volt láncolva Péterhez, a másik kettő pedig őrt állt. A menekülés lehetősége ki volt zárva – legalábbis úgy gondolták!

A hívők most a Szent Szellem erejében imádkoztak, Heródes pedig nem számított arra, hogy az Egyház ilyen gyorsan cselekedni fog:

Pétert azért őrizték a fogságban; a gyülekezet pedig szüntelen könyörgött Istennek érte.

– Apostolok cselekedetei 12:5

„Szüntelenül” imádkoztak, és az eredeti görög szövegben ez a kifejezés az ektenész szóból származik, ami azt jelenti „intenzív” vagy „buzgó”.²²

A hívők tehát éjjel-nappal imádkoztak Péterért. Az Egyház imádkozott, Isten pedig válaszolt rá:

És íme az Úr angyala eljött, és világosság fénylett a tömlöcben: és meglökte Péter oldalát, felköltötte őt, és ezt mondta: Kelj föl hamar! És leestek a láncok a kezéről.

– Apostolok cselekedetei 12:7

Istennek vannak őrző angyalai, akik érted és értem munkálkodnak:

Melyik angyalnak mondta pedig valaha: Üljetek az én jobb kezem felől, amíg ellenségeidet lábaidd számolyává teszem? Vagy nem szolgáló szellemek-e mindazok, elküldve szolgálatra azokért, akik örökölni fogják az üdvösséget?

– Zsidó 1:13–14

Péter őrző angyala nem sokat téblábolt ott tovább: elvégezte a feladatot és elment. Miután Péter elmesélte szabadulásának történetét a tanítványoknak, ő is „elment más helyre”. (Apostolok cselekedetei 12:17) Péterről többet nem is hallunk az Apostolok cselekedeteiben, csak a 15. fejezetben, a jeruzsálemi gyűlés kapcsán. Innentől kezdve a kereszténység igazi bajnoka Pál apostol lesz.

Mielőtt még Lukács Pál elhívásának és a Római Birodalom különböző részein tett utazásainak elbeszélésére fordította volna a figyelmét, szembeállította egymással Heródes beszédét, amely halált hozott, és Isten beszédét, amely pedig életet:

Egy kitűzött napon pedig Heródes királyi ruhájába felöltözve és székébe ülve nyilvánosan szólt hozzájuk... És azonnal megverte őt az Úr angyala, azért, hogy nem Istennek adta a dicsőséget; és a férgekől megemésztetve, meghalt. Az Isten igéje pedig növekedett és terjedt.

– Apostolok cselekedetei 12:21.23–24

Innentől kezdve azt látjuk, hogy Isten Igéje városról városra terjedt Antiokhiából, míg végül elért Rómába. Isten mindig jót hoz ki a dolgokból: Jakab halálából az következett, hogy buzgón imádkozni kezdtek Péterért; Heródesnek, az üldözőnek a halálából pedig az, hogy az Egyház tovább növekedett, és a missziós tevékenységnek egy olyan bázisa jött létre, amihez foghatót a világ még nem látott! A Szent Szellem tüze tovább terjedt, és segítette az Egyházat abban, hogy hirdesse Jézus Krisztus evangéliumát!

²² Strong, „Greek”, p. 27, entry 1618, s.v. „ektenes”.

11. fejezet

Botok és kövek

(Apostolok cselekedetei 13., 14.)

Milyen csodálatosan mutatja be az Apostolok cselekedeteinek a könyve az ajándékokat és a gyümölcsöket! Látjuk, hogy a Szent Szellem bizonysgot tett a jeruzsálemi gyűlésnek, a gyűlés pedig elfogadta a Szent Szellem vezetését. A bölcsesség beszédének ajándéka nyilvánult meg Péteren és Jakabon keresztül, ami a hívők között összhangot hozott létre. (Apostolok cselekedetei 15:8–9.12–29) A Szent Szellem köztük megnyilvánuló jelenléte természetesen elegendő volt minden problémára, és ők készségesen el is ismerték a Szent Szellem szerepét a megoldásban.

A 16. fejezetben láthatjuk a Szent Szellem bölcsességét és vezetését Pál életében, aki az utazásai során Galácián keresztül Troászba ment. A Szent Szellem nemcsak vezette Pált, de meg is állította, amikor rossz irányba ment. (16:6–7) Isten vezeti az Ő gyermekeit.

Van egy pár első a 13. fejezetben: Pál első missziós útja (a 13. és a 14. fejezetben), Saul névváltozásának első megemlézése (9. vsz.), Pál első feljegyzett prédikációja (16–41. vsz.) és az első alkalom, amikor Pál és Barnabás nyíltan a pogányok felé fordul az evangéliummal. (46. vsz.) Az evangélizáló körútjuk során majd találkozunk egy varázslóval, aki megvakul, egy várossal, ahol mindenki összegyűlik, hogy hallja Pált, jelekkel és csodákkal, sőt egy feltámadással is!

Ahogy arról már beszéltünk, az Apostolok cselekedetei arról ad leírást, hogyan kell működnie a mai Egyháznak. Pál utazásai, szolgálata és tanúbizonysága kitűnő példát nyújt a mai hívőknek is.

A 12. fejezet utolsó versében megtudjuk, hogy Barnabás és Pál visszatértek Antiokhiába Jeruzsálemből, ahova az éhség enyhítésére vittek segélyszállítmányt. János Márk is visszatért velük, és egy-két éven át Pál és Barnabás az antiokhiai hívek felé szolgáltak. Miután bizonyították a hűségüket, ők és a gyülekezetben mások is „szolgáltak az Úrnak és böjtöltek” (Apostolok cselekedetei 13:2), a Szent Szellem kiválasztotta Barnabást és Pált, hogy elkezdjenek egy olyan missziót, ami még ma is tart.

Az istenfélő emberek az antiokhiai gyülekezet vezetőségében ráhelyezték a kezüket Barnabásra és Pálra, és kiküldték őket. Micsoda veszteség lehetett a gyülekezet számára ennek a két embernek a távozása! A gyülekezet azonban kész volt engedelmeskedni a Szent Szellemnek és áldozatot hozni egy nagyobb jó, Isten átfogó evangélizációs terve érdekében.

Az első állomás: Ciprus

Pál második és harmadik missziós útján Antiokhiából északi irányba, Ciliciába és Galaciába ment, ezen az első úton azonban Barnabással együtt déli irányba indultak el Szeleukia kikötőjébe, és Ciprusra hajóztak.

A fejezet 5. verse bemutatja nekünk azt a mintát, amelyet Barnabás és Pál mindig követtek, amikor egy városba megérkeztek:

*És mikor Szalamiszba jutottak, hirdették az Isten beszédét a zsidók zsinagógaiban:
és János is velük volt, mint segítőtárs.*

– Apostolok cselekedetei 13:5

Szalamisz bizonyára egy nyüzsgő város volt, több zsinagógával. A szombati összejövetelen mindig szakítottak rá időt, hogy üdvözöljék a látogatókat, és lehetőséget adtak nekik arra, hogy ők is átadják üdvözlőiket és elmondják, mi újság más városokban.

Milyen tökéletes lehetőség! Lukács elmondja nekünk, hogy Barnabás és Pál hirdették Isten Igéjét a zsidóknak. Azt is megtudjuk, hogy János Márk is velük tartott, mint segítőtárs. A görögben ezt a hűpéretész szó jelöli, ami egy tengerészeti szakkifejezés, és azt jelenti *egy evezős egy hajón*²³. János Márk azért tartott velük, hogy gondoskodjon az apostolok személyes szükségleteiről.

Barnabás, Pál és János Márk végigjárták a szigetet és prédikáltak mindenhol, ahova eljutottak. Végül egy Paphosz nevű városba értek a sziget délnyugati szélén. Vénusznak, a szerelem istennőjének a temploma állt Paphoszban, vagy a város közelében, akit „Paphosz királynője” néven imádtak. Életében egyszer minden ciprusi nőnek fel kellett ajánlania magát prostituáltként a templomnál. A pénzt, ami ebből a gonosz szokásból származott, Vénusz imádására és a templomi papok szolgálatának finanszírozására fordították. Ilyen volt az a pogány társadalom, amelybe Pál és Barnabás elvitte az evangéliumot!

Róma Paphosz városából irányította Ciprus szigetét. A helytartót Szergiusz Paulusznak nevezték. Ez az ember láthatóan érdeklődött Isten dolgai iránt, mert különben nem hívatta volna magához Barnabást és Pált, és nem akarta volna hallani Isten Igéjét a szájukból.

Az ellenállás az evangéliummal szemben egy hitetlen zsidón, Bar-Jézuson keresztül jelentkezett, akinek nyilvánvalóan volt valamilyen kapcsolata a helytartóval. Bar-Jézus Elü-masz néven is ismert volt, ami azt jelenti: „varázsló”.²⁴ Ez a zsidó ember nem engedte, hogy Isten Igéje világosságot hozzon az életébe, hanem hátat fordított a világosságnak. Bar-Jézus erősen igyekezett elfordítani Szergiusz Pauluszt attól a hittől, amit Barnabás és Pál hirdetett, de Pálban emberére akadt:

De Saul (akit Pálnak is neveznek), megtelve Szent Szellemmel, szemét rászegezte, és azt mondta: Ó minden álnoksággal és minden gonosszággal teljes fia az ördögnek, minden igazság ellensége, nem hagyod abba az Úr igaz útjainak elfordítását?

– *Apostolok cselekedetei 13:9–10*

Pál nem engedte, hogy bárki is megfélemlítse, bármilyen rangú, pozíciójú vagy meggyőződésű személy is legyen. A Szent Szellem készítésére vaksággal átkozta meg egy időre ezt a „felvilágosult” embert. Ez a csoda bizonyosságot tett az evangéliumnak Pál és Barnabás által prédikált üzenete mellett, és Szergiusz Paulusznak, Ciprus „józan” római kormányzójának a megtéréshez vezetett! (Apostolok cselekedetei 13:7) Az, hogy Pál kész volt követni Segítője, a Szent Szellem vezetését, sok gyümölcsöt eredményezett az Egyházban.

Az Egyház Törökországban

Az Apostolok cselekedetei 13:13 megemlíti, hogy Pál és kísérei elhagyták Ciprust és a tengeren átkelve a mai Törökország területére érkeztek. Ettől a ponttól kezdve az elbeszélés során Pál neve kerül említésre először Barnabásé előtt. Pergében értek partot, Pamphülia

²³ Strong, „Greek”, p. 74, entry 5257, s.v. „minister”.

²⁴ Strong, „Greek”, p. 27, entry 1681, s.v. „Elymas”.

tartományának fővárosában. Itt János Márk elszakadt Páltól és Barnabástól, és hazatért Jeruzsálembe.

Távozásának okáról nem olvasunk, de akármi is volt az, később komoly feszültséget okozott Pál és Barnabás kapcsolatában, és végül szétválásukhoz vezetett.

Pergéből eltávozva Pál és Barnabás egy másik fővárosba, a piszidiai Antiokhiába mentek. Szokásukhoz híven a zsinagógába mentek, és várták, hogy beszélhessenek. Ahogy arra számítani lehetett, a zsinagóga vezetői fel is kérték őket, hogy mondjanak pár buzdító szót. (Apostolok cselekedetei 13:15) Pál nem vesztegette az időt udvariaskodással, hanem belevágott a zsidó történelem egy hosszú összefoglalásába, aminek a végén Keresztelő Jánoshoz és magához Jézushoz jutott el:

Azért legyen nektek tudtotokra, testvéreim, férfiak, hogy őáltala hirdetjük nektek a bűnök bocsánatát, és minden dologból, amiből Mózes törvénye által nem tudtatok megigazulni, őáltala mindenki, aki hisz, megigazul. Vigyázzatok azért, hogy veletek ne az történjen, amit a próféták megmondtak: Lássátok meg, ti megvetők, és csodálkozzatok és semmisüljete meg; mert én olyan dolgot cselekszem a ti időtökben, olyan dolgot, melyet nem hinnétek, ha valaki elmondaná nektek.

– Apostolok cselekedetei 13:38–41

Mint mindig, Pál igehirdetése most is kétféle reakciót váltott ki. Ebben a percben a legtöbben azok közül, akik tiszta zsidó vérből származtak, méltatlankodva távoztak a zsinagógából, míg néhány zsidó, és pogány származású, de a judaizmusra áttért prozelita még hallani akart Jézusról. Pál és az evangélium híre elterjedt a városban, és a következő szombaton „majdnem az egész város” egybegyűlt, hogy meghallgassa Pál prédikációját. (Apostolok cselekedetei 13:44)

Amikor a zsidók látták a tömeget, amely Pált és Barnabást követte, a Biblia szerint megteltek irigységgel és ellentmondtak az igazságnak, sőt káromolták Istent.

Fordulat a pogányok felé

A zsidók makacs elutasítása egy drámai fordulatot eredményezett az apostolok szolgálatában:

Akkor Pál és Barnabás nagy bátorsággal szólva azt mondták: Szükséges volt, hogy először nektek hirdessük Isten Igéjét; de mivel ti megvetitek azt, és nem tartjátok méltóknak magatokat az örök életre, íme a pogányokhoz fordulunk.

– Apostolok cselekedetei 13:46

A Szent Szellem eszébe juttatta Pálnak Ézsaiás próféta egyik mondatát, és friss irányítást és ösztönzést adott Istentől kapott küldetéséhez:

Mert így parancsolta nekünk az Úr: Rendeltelek téged világossággul a pogányoknak, hogy légy üdvösségükre a föld széléig.

– Apostolok cselekedetei 13:47

A pogányok ennek persze megörültek:

A pogányok pedig ezeket hallva, örvendeztek, és magasztalták az Úr Igéjét; és akik csak az örök életre ki voltak választva, hittek. Terjedt pedig az Úr Igéje az egész tartományban.

– Apostolok cselekedetei 13:48–49

A nehézségek és a kedvezőtlen körülmények nem tudták megzavarni azt a békességet, amit Pál és Barnabás az élő Istennel való kapcsolatukban találtak. Az Apostolok cselekedetei 13:52 azt mondja: „A tanítványok pedig beteltek örömmel és Szent Szellemmel.”

Tovább Ikonionba

Annak ellenére, hogy a pogányokhoz fordultak, Pál és Barnabás ismét csak a zsinagóga fórumát használta üzenetének hirdetésére Ikonionban, a Likaonia néven ismert tartomány fővárosában. A szolgálatuk annyira erőteljes és meggyőző volt a Szent Szellemben, hogy „mind zsidók, mind görögök nagy sokasága lett hívővé”. (Apostolok cselekedetei 14:1)

A hitetlen zsidók azonban újra ellenállást szítottak, de az Úr Pál és Barnabás keze által történt jelekkel és csodákkal erősítette meg az üzenetet és tanúskodott az üzenet közvetítői mellett.

Végül azután a város két táborra szakadt: hívőkre és hitetlenekre. Az apostolok tudomására jutott, hogy összeesküvés készül ellenük: meg akarják őket kövezni. Maradhattak volna, az Úr védelmében bízva, de inkább úgy döntöttek, hogy elviszik az üzenetüket Lüztrába is, egy olyan városba, ami nagyrészt pogány bálványimádókból állt. Nem történik említés arról, hogy Lüztrában vagy Derbében Pál és Barnabás zsinagógában hirdette volna az Igét, és szolgálatukat mindkét városban elfogadták.

Lüztrában történt az az eset, ahol először olvasunk arról, hogy Pál szolgálatán keresztül a gyógyítás ajándéka működött:

És Lüztrában ült egy lábaival tehetetlen ember, aki az ő anyja méhétől fogva szánta volt, és soha nem járt. Ez hallotta Pált beszélni: aki szemeit rá függesztve, és látva, hogy van hite, hogy meggyógyul, mondta hangosan: Állj fel lábaidra egyenesen! És az felugrott és járt.

– Apostolok cselekedetei 14:8–10

A csoda következtében Pál és Barnabás egy egészen más problémával került szembe, mint Antiokhiában és Ikonionban: a pogány tömeg imádni akarta őket és áldozatokat akart bemutatni nekik! Lüztra lakói a bolygókat imádták és volt saját Jupiter-templomuk. Pál nem engedte, hogy imádják és megragadta az alkalmat, hogy az ellen a hiábavaló szokás ellen beszéljen, hogy az emberek a teremtett dolgokat imádják a Teremtő helyett:

Férfiak, miért művelitek ezeket? Mi is hozzátok hasonló természetű emberek vagyunk, és azt az öröndetes üzenetet hirdetjük nektek, hogy e hiábavalóktól az élő Istenhez térjete, aki teremtette a mennyet, a földet, a tengert és mindent, ami azokban van.

– Apostolok cselekedetei 14:15

Az emberek még készek lettek volna tovább is hallgatni Pált és Barnabást, de az antiokhiaai és ikonioni zsidók annyira megdühödtek Pálra, hogy követték őt Lüztrába is, és ellene fordították az embereket:

Jöttek azonban Antiokhiából és Ikonionból zsidók, és a sokaságot félrevezetve, megkövezték Pált, és kivonszolták a városból, azt gondolva, hogy meghalt.

– Apostolok cselekedetei 14:19

A bibliakutatók között különböző nézetek vannak arra vonatkozóan, hogy Pál valóban meghalt-e akkor, vagy csak az eszméletét veszítette el. Én a magam részéről azt gondolom, hogy meghalt. A tanítványok egy csoportja állt Pál körül, imádkoztak érte, azt olvassuk, hogy

felkelt és visszament a városba. Azt, hogy „felkelt” a görög az anisztémi szóval fejezi ki, ami 111 alkalommal szerepel az Újszövetségben, és ebből körülbelül 35 alkalommal a testi feltámadásra utal.²⁵

Pál feltámadása mindenestre teljesen természetfeletti volt. Honnan tudom ezt? Onnan, hogy a 20. vers azt mondja, hogy a következő napon gyalog elindult Barnabással Derbébe, ami majdnem harminc kilométerre van onnan!

Pált nem tudták megfélemlíteni az üldözői, és attól sem félt, hogy ha túl bátran beszél, netán megsérti a hallgatóságát. Bátor volt Szellemben! Amint Barnabással együtt megérkeztek Derbébe, „hirdették az evangéliumot annak a városnak”. (Apostolok cselekedetei 14:21) Miután befejezték, sok embert tanítványokká tettek Derbében, visszaindultak egyenesen Lüsztába! Pálnak fontosabbak voltak a szentek annál, hogy a megkövezés veszélye visszatartsa, ezért visszament az új hívőkhöz, hogy erősítse a hitüket egy ellenséges környezetben.

A Szent Szellem bátorságot és győzelmet ad nekünk, ha mi önként alávetjük magunkat az Ő akaratának. El kell fogadnunk azokat a határokat és korlátokat, amelyek szükségesek az Ő céljainak megvalósulásához.

²⁵ Strong, „Greek”, p. 12, entry 450, s.v. „anistemi”.

12. fejezet

A döntés ideje

(Apostolok cselekedetei 15:1–35)

A 15. fejezet az egyik legfontosabb, az Apostolok cselekedeteiben található fejezetek közül. Az a kérdés, amiről a jeruzsálemi gyűlésen döntöttek, alapvető fontosságú volt az Egyház egész történetére nézve. A vita olyan heves volt, hogy könnyen azt eredményezhette volna, hogy az újszövetségi Egyház két részre, zsidó és pogány hívőkre szakad. Az 1. vers elmondja a dolog lényegét:

Némelyek pedig, akik Júdeából jöttek le, így tanították a testvéreket: Ha körül nem metélkedtek Mózes rendtartása szerint, nem üdvözülhettek.

– Apostolok cselekedetei 15:1

Pál is említi ezeket az embereket a Galata levélben (2,12):

Mert mielőtt némelyek oda jöttek Jakabtól, [Péter] a pogányokkal együtt evett; mikor pedig odajöttek, félrevonult és elkülönítette magát, mert félt a körülméltetésből valóktól.

Képzeljük csak el, milyen befolyása volt ezeknek a látogatóknak: Jeruzsálemből jöttek, az „anyaggyülekezetből”, Jakabnak, a gyülekezet egyik vezető apostolának, Jézus féltestvérének a nevében. A zsidó hívők azt tanították, hogy ha a pogányok nem metélkednek körül, akkor nincs üdvösségük.

Az antiokhiai gyülekezet egy igen szabad gyülekezet volt, amelynek voltak zsidó és pogány tagjai is. Ők együtt mozogtak, együtt követték a Szent Szellem mozgását, ugyanaz volt a látásuk Isten országáról, amikor azonban megérkeztek ezek a látogatók Jeruzsálemből, a zsidó hívők Antiokhiában nem voltak hajlandók tovább együtt étkezni a pogány származású testvéreikkel. A zsidó hívők ragaszkodtak a mózesi törvény rituális előírásaihoz, és komoly feszültség keletkezett az antiokhiai gyülekezetben, aminek az egész Egyházra kihatása volt világszerte.

Hit plusz cselekedetek

Azt az elvet támadták meg, hogy az üdvösség egyedül hit által szerezhető meg. Az ellentét a között volt, hogy hit plusz körülméletés vagy hit körülméletés nélkül. Az ellentét a rituális törvény és a szellemi törvény, a test és a szellem között feszült. Rengeteg vitát eredményezett, hogy megpróbálták a kegyelmet a Törvénnyel elegyíteni. Pál abban látta a helyzet komolyságát, hogy ezzel kétségbe vonták Isten céljainak tisztaságát arra vonatkozóan, hogy Jézust elküldte meghalni a kereszten. Heves vita volt, és úgy nézett ki, lázadás tör ki az Egyházon belül.

Figyeljük meg, hogy a Szent Szellem hogyan hoz létre egységet az Egyházon belül! A Szent Szellem kitöltetése megváltoztatta az Egyház fejlődésének irányát, és ledöntötte az előítéletek falait.

A samariaiakra, akiket a zsidók semmire sem tartottak, kitöltetett a Szent Szellem. A zsidók a pogányokat egyszerűen kutyaaknak nézték. Ha az ördög el tudja érni, hogy a keresztények egymással harcoljanak, akkor nem marad energiájuk arra, hogy elvigyék a világba Jézus

Krisztus evangéliumát. Ez az ellenség kedvenc taktikája, amit ma is használ a keresztények között.

Az antiokhiai gyülekezet végül úgy döntött, hogy a dolgot a jeruzsálemi apostoloknak és véneknek kell eldönteniük. Pál és Barnabás Jeruzsálembe ment, és elmesélte azokat a csodálatos dolgokat, amelyeket Isten cselekedett a pogányok, vagyis a körülmetéletlenek között:

Elhallgatott azért az egész sokaság; és hallgatták Barnabást és Pált, amint elbeszélték, mennyi jelet és csodát tett az Isten általuk a pogányok között.

– Apostolok cselekedetei 15:12

A pogányok a körülmetélés szertartása nélkül nyertek üdvösséget. A zsidó tanítók, akik azt tanították, hogy a pogányoknak is körül kell metélniük azért, hogy üdvösséget nyerjenek, újjászületett farizeusok voltak. Hitték, hogy Jézus a Messiás, de nagyon törvénykezők voltak. Nem értették meg a szellem Törvényét:

Mert használ ugyan a körülmetélkedés, ha a törvényt megtartod; de ha a törvényt áthágod, a te körülmetélkedésed körülmetéletlenséggé lett.

Ha tehát a körülmetéletlen pogány megtartja a törvénynek parancsolatait, az ő körülmetéletlensége nem körülmetélkedésnek számít-e? És a természettől fogva körülmetéletlen ember, ha a törvényt megtartja, megítél téged, aki a betű és körülmetélkedés mellett is a törvényt megrontója vagy.

Mert nem az a zsidó, aki külsőleg az; sem nem az a körülmetélés, a mi a testen külsőleg van: Hanem az a zsidó, aki a bensőjében az; és a szív szellemenben, nem betű szerint való körülmetélése az igazi körülmetélkedés; amelynek dicsérete nem emberektől, hanem Istentől van.

– Róma 2:25–29

Ha megnézzük azt a támadást, amit a Sátán intézett az Egyház ellen, akkor láthatjuk, hogy az Egyház története véget is érhetett volna ezen a ponton. Ha úgy döntöttek volna, hogy minden pogánynak körül kell metélniük és meg kell tartania a mózesi törvényt, akkor azzal az Egyháznak vége szakadt volna, csak a zsidó hívők egy kis csoportja maradt volna meg.

Az idő nagyon rövid volt. Erre a jeruzsálemi tanácskozásra i. sz. 50 körül került sor, és Pált nyolc éven belül letartóztatták. Nem sokkal ezután tört ki a római tűzvész, Néró a keresztényeket használta bűnbaknak, és kegyetlen üldözés kezdődött ellenük. 70-ben rombolták le Jeruzsálemet. Ha a pogány világ evangelizációja nem történt volna meg elég gyorsan, nem lett volna olyan szilárd alap, amelyből a növekedés folytatódhatott volna Jeruzsálem pusztulása után is.

Amikor Pál és Barnabás megérkeztek Jeruzsálembe, biztos vagyok benne, hogy az emberek szkeptikusan tekintettek rájuk, bár Pál már járt ott korábban (ez volt a harmadik látogatása Jeruzsálemben). Pál bizonyára jól értette a farizeusokat, mivel korábban ő is köztük tartozott. A farizeusok hittek a feltámadásban, tehát valószínűleg nem volt túl nehéz hinniük Jézus feltámadásában sem. A szadduceusok nem hittek a feltámadás semmilyen formájában sem, ezért nehezebb volt hívővé válniuk. A megtért farizeusok viszont a szívükben törvénykezők maradtak, és egy zsidó szektává kezdtek válni a keresztény Egyházon belül.

Péter megvédi a pogányokat

Péter, akinek a körülmetéltek (a zsidók) felé szólt a küldetése, mondta ki a legjobb érvet a körülmetélés ellen. Péter részletesen beszámolt a Kornéliusz házában történt látogatásáról és szolgálatáról. (Apostolok cselekedetei 10) Elmondta, hogy a pogányok hogyan részesültek a zsidókhoz hasonlóan Szent Szellem keresztségben. Isten nem tett különbséget közöttük; hit által tisztította meg a szívüket.

Az Apostolok cselekedetei 15:10-ben Péter úgy fogalmazott, hogy a Törvény a szolgaság igája volt. Jézus azt mondta: „Vegyétek föl magatokra az én igámat... Mert az én igám gyönyörűség, és az én terhem könnyű!” (Máté 11:29–30)

Pál tanította a galatabelieket a szolgaság igájáról:

Azért a szabadságban, amelyre minket Krisztus megszabadított, álljatok meg, és ne kötözzétek meg ismét magokat a szolgaság igájával!

– Galata 5:1

Amikor Jézushoz jövünk, felismerjük, hogy a körülmetélés törvénye a szolgaság igáját jelentette a test számára. Amikor azonban felvesszük az Úr igáját, akkor a kegyelem igáját vesszük magunkra. A zsidók hit által nyertek üdvösséget, és a pogányok szintén hit által nyertek üdvösséget. Ez a Szent Szellem munkája volt.

A rabbik addig rakosgattak újabb és újabb kis parancsolatokat a törvényhez, amíg végül az már annyira nagy terhet jelentett, hogy senki sem tudta elhordozni. Pál még azt is elmondja, hogy ő sem tudta megtartani a gonosz kívánságokról szóló tizedik parancsolatot. (Róma 7:15–23) Csak Jézus tudta megtartani a törvényt. Ha ezeket a terheket a pogányokra rakták volna, azok azt nem bírták volna ki.

Péter kérdése a következő volt: „Miért kellene az Egyháznak a Törvény igáját a pogány származású új hívők vállára tennie? Jézus azért jött, hogy megszabadítsa őket. A zsidók soha nem tudták megtartani a törvényt, hogyan várhatnák el akkor a pogányoktól, hogy megtartsák a törvényt?” A Törvény a terhet az emberre helyezi, a kegyelem pedig Krisztusra. A kettőt soha nem lehet összeegyeztetni.

Miután Péter befejezte a bizonyágát, Barnabás és Pál következett. Ők természetesen szemtanúi voltak annak, ami a pogányok között történt. Tudták, hogy Isten hatalmasan működött. Pál, aki korábban a legnagyobb törvénykező volt, kapta a legnagyobb kijelentést a kegyelemről. A kegyelemről szóló szavait olvashatjuk a Róma 4-ben és a Galata levélben.

Pál Ábrahámról, minden hívő atyjáról beszélt. Mielőtt Ábrahám körülmetélkedett, már megkapta Istentől az ígéretet. Hitben járt, mielőtt a körülmetélést kapta volna, sőt azután is. Ez nem az ábrahámi szövetség, hanem az új szövetség volt:

Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígéretét elnyerjük hit által.

– Galata 3:14

Pál később körülmetélte Timóteust (Apostolok cselekedetei 16:3), Tituszt azonban nem engedte körülmetélni. (Galata 2:3) Meg is magyarázta, hogy miért:

És a zsidóknak zsidóvá lettem, hogy zsidókat nyerjek meg; a törvény alatt valóknak törvény alatt valóvá, hogy a törvény alatt valókat megnyerjem; a törvény nélkül valóknak törvény nélkülivé, noha nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvényében való, hogy törvény nélkül valókat nyerjek meg.

– 1. Korintus 9:20–21

Azután Jakab beszélt, erősen hangsúlyozva Isten Igéjét. (13–21. vsz.) Ámos 9:11–12-ből idézett. Péter pünkösdkor Jóel szavait idézte, hogy megmutassa a zsidóknak a Szent Szellem kitöltéséről szóló próféciaát. Jakab pedig Ámostól idézett, hogy a zsidóknak abból azt mutassa meg, hogy a Szent Szellem kitöltése által a pogányok egy új szövetségbe kerültek. Ámos arról prófétált, hogy Isten újra fel fogja építeni Dávid sátorát, hogy a pogányok oda gyűljenek:

És ezzel egyeznek a próféták mondásai, amint meg van írva: Ezek után visszatérek és felépítem Dávid leomlott sátorát; és annak omladékait helyreállítom, és ismét felállítom azt, hogy megkeresse az embereknek többi része az Urat, és a pogányok mindnyájan, akik az én nevemről neveztetnek. Ezt mondja az Úr, aki mindezeket megcselekszi.

– Apostolok cselekedetei 15:15–17

Mózes vagy Dávid sátora

A zsidók a mózesi szövetség alatt voltak, és ismerték Mózes sátorát, a pogányoknak azonban nem Mózes sátorába kellett bemenniük (ami a Törvényt jelentette), hanem Dávid sátorába. Az újabb szövetségbe léptek be Dávid fiába, Jézus Krisztusba vetett hittel.

Dávid sátorának nagyon érdekes története van. Az 1. Krónika 15–17. fejezetekben azt látjuk, hogy Dávid az imádás új rendjét vezette be a sátorban. A sátrat Sion hegyére helyezte. Mózes sátra korábban Gibeon hegyén volt, de Dávid elhozta onnan. Tehát Mózes sátrában továbbra is szolgáltak a papok, voltak azonban olyan papok is, akiket Dávid az ő sátrában való szolgálatára rendelt. Kivette a frigyládát a Mózes sátorából és a saját sátrába helyezte el – Dávid sátorába. Tudjuk, hogy a frigyláda Isten dicsőségét szimbolizálta, tehát a dicsőség ki lett véve Mózes sátorából és Dávid sátrába került át.

Amikor a Szent Szellem kitöltetett a pogányokra, akkor ez Isten pecsétje volt arra nézve, hogy ők már hittek Krisztusban. Dávid sátoránál az imádás új rendje került bevezetésre. Éneklés, dicséret, öröm és hálaadás volt. Mózes sátrában csak a pitvar működött. A pap nem mehetett be a Szentek Szentjébe, mert nem volt ott a frigyláda. Dávid sátrában a nagy áldozatok a dicséret áldozatai voltak.

Ennek megvan az újszövetségi párhuzama is. Amikor Jézus meghalt, a templom kárpitja kettéhasadt:

És íme a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt; és a föld megindult, és a kősziklák megrepedeztek.

– Máté 27:51

Ez azt mutatta, hogy Isten jelenléte lakóhelyet változtatott – átköltözött az Egyházba, az élő Isten templomába, amely élő kövekből épül fel. Az a Segítő, akit Jézus megígért, eljött mindazoknak a hívőknek az életébe, akik befogadják.

Nekem nagyon tetszik, ahogy Jakab egy kis próféta, Ámos, könyvéből tudott idézni annak igazolására, amit Pál és Barnabás elmondott a pogányok üdvösségéről. Kornéliusz házanépének üdvössége az Apostolok cselekedetei 10-ben Ámos próféciajának beteljesedése volt, ami Dávid sátorának helyreállításáról szólt és arról, hogy a pogányok bejönnek Isten házába hit és nem törvény által.

A pogányok valóban Istenhez fordultak, de Jakab már korábban rámutatott, hogy Isten választotta ki a pogányokat, hogy beépüljenek az Egyházba:

Simeon elbeszélte, hogyan gondoskodott először az Isten, hogy a pogányok közül vegyen népet az ő nevének.

Erről szól az Egyház – Isten elhív egy népet az Ő nevéért. Az ekkleszia szó azt jelenti: „a kihívottak gyülekezete”.²⁶ Istennek megvan a maga módszere a kihívásra, az elhívásra. Ez pünkösdkor kezdődött el a zsidókkal. Majd Kornéliusz házanépét hívta el, és azután más pogányokkal folytatta. Pál és Barnabás elment a pogányok földjére, hogy kihívja az embereket Isten Egyházába. Isten tovább folytatja a zsidók és a pogányok elhívását, és ők együtt alkotják az Egyházat.

Jakab következtetése az volt, hogy a pogányok a Törvénytől függetlenül léptek be Krisztus Testébe, és ezért nincsenek a körülmetélés igája alatt. Nincsenek a mózesi szövetség alatt, hanem egy új szövetség vonatkozik rájuk – az üdvösség útja, ami a Jézus Krisztusba vetett hit.

Végül pedig a körülmetélésnek a szíven kell megtörténnie, mind a zsidók, mind a pogányok körében – és ez a Szent Szellem által valósul meg, aki elválasztja a hívőket a Mester szolgálatára. Pál azzal foglalta össze a hívők testi körülmetélése elleni érvelést, hogy azt mondta. „Ha azonban a Szellem vezet titeket, nem vagytok a törvény alatt.” (Galata 5:18) Ezzel bejelentette annak az új korszaknak az érkezését, amelyben a hívők nem a Törvény, hanem Isten Szelleme szerint fognak élni.

Most már az Egyház ismerte az igazságot: az igazi körülmetélés a szívben és nem a testen történik. Az Apostolok cselekedetei 7:8 a „körülmetélés szövetségéről” beszél, amit Isten Ábrahámval kötött. Az Újszövetségben a körülmetélés szövetsége a szív és a szellem szövetsége, nem a testé és a betűé. Isten az új teremtést keresi, azt, akinek a szíve van körülmetélve:

Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden.

– 2. Korintus 5:17

A Szent Szellem végzi el a szellemi körülmetélést a szívünkben:

Akiben körül is lettetek metélve, nem kézzel végzett körülmetéléssel, levette az érzéki bűnök testét Krisztus körülmetélésében; eltemetve vele együtt a keresztségben, akivel együtt fel is lettetek támasztva az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta Őt a halálból.

– Kolossé 2:11–12

Emberi szempontból nézve az Egyház átment egy igen fontos próbán. Isten szempontjából a kimenetel soha nem volt kétséges, mert Jézus azt mondta: „felépítem az én egyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat”. (Máté 16:18)

Figyeljük meg, hogy Pál kész volt bízni a Szent Szellemben erre a dologra nézve! Természetes szinten senki nem gondolta volna, hogy a jeruzsálemi vezetőség el fogja hagyni a szigorúan törvénykező magatartását. Isten azonban nagyobb az emberek minden tervénél. Pálhoz hasonlóan bízhatunk a Szent Szellem vezetésében, és tudhatjuk, hogy Isten Igéje győztesen kerül ki minden helyzetből.

Az Egyházban egység volt, és a Szent Szellem segítségével az evangélium hirdetése egy új kontinensen, Európában folytatódhatott. Pál második missziós útja tele volt a természetfelettil: démonüzéssel, földrengéssel és egy egész család megtérésével az éjszaka közepén!

²⁶ Strong, „Greek”, p. 26, entry 1577, s.v. „ekklesia”.

13. fejezet

Az evangélium eljut Európába

(Apostolok cselekedetei 15:36–16:40)

Pál ott maradhatott volna Antiokhiában és kiépíthetett volna ott egy sikeres szolgálatot, a szíve azonban azokkal a férfiakkal, nőkkel és gyerekekkel volt, akiknek az arcára az első missziós útvjáról emlékezett. Szerette azokat a gyülekezeteket, amelyeket alapított, az ő gondjaikról beszél a korintusiakhoz írt levelében:

Mindezen kívül van az én naponkénti törődésem az összes gyülekezet gondjával.

– 2. Korintus 11:28

Pál alapította ezeket a gyülekezeteket és azok az ő gyerekei voltak. Barnabással együtt előkészületeket tettek, hogy újra felkeressék az első evangelizációs útjuk állomásait, de éles vitába keveredtek, mert Pál nem akarta, hogy János Márk újra velük tartson. Helyette Szilászt vitte magával, aki a „főemberek” közé tartozott a jeruzsálemi gyülekezetben. (Apostolok cselekedetei 15:22)

A gyülekezet Isten kegyelmére bízva mind a négy embert – Pált, Szilászt, Barnabást és Márkot – útra bocsátotta. Isten kegyelme működött mindnyájukban. Pál és Szilász átment Szírián és Kilikián, erősítve a gyülekezeteket.

Timóteus csatlakozik a csapathoz

Amikor megérkeztek Lüsztába, Pál találkozott Timóteussal, egy igen ígéretes fiatalemberrel, aki akkor tért meg, amikor Pál és Barnabás Lüsztában jártak első missziós útjukon.

Timóteus egy zsidó anya és egy görög apa fia volt. Úgy tűnik, hogy anyja, Eunüké, és nagyanyja, Lois, nevelte fel. Mindketten istenfélő asszonyok voltak, ezért Timóteust inkább zsidóként, mint görögként nevelték.

Lüszt, Timóteus szülővárosa volt az a hely, ahol Pált megkövezték első missziós útja során. Pál István megkövezésének gyümölcse volt. Pált viszont Lüsztában kövezték meg, és úgy tűnik, Timóteus pedig Pál megkövezésének gyümölcse volt.

Timóteus hűségesnek bizonyult a helyi gyülekezetben, mielőtt Pál magával vitte, hogy tanítsa, és használja a szolgálatában. Timóteus egy prófécia és kézzel írt levél alapján kapta a szolgálatát:

*Ezt a parancsolatot adom neked, fi
am Timóteus, a rólad való korábbi jóvondölések szerint, hogy vitézkedj azokban jó
vitézséggel.*

– 1. Timóteus 1:18

*Meg ne vesd a kegyelem benned való ajándékát, amely adatott neked prófétálás
által, a presbitérium kézzel írt levélével.*

– 1. Timóteus 4:14

*Azért emlékeztetlek téged, hogy gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát, amely
benned van a kezeim rád tétele által.*

– 2. Timóteus 1:6

Körülmetelés vagy körülmetéletlenség?

A jeruzsálemi gyűlés úgy határozott, hogy a pogányoknak nem szükséges körülmetélkedniük ahhoz, hogy üdvösséget nyerjenek. Pál szilárdan azoknak az oldalán állt, akik erre a következtetésre jutottak. Sokakban felmerül a kérdés, hogy akkor Pál miért metéltette körül Timóteust? Azért, mert Timóteus bizonyos értelemben nem volt se zsidó, se görög, mivel anyja ugyan zsidó volt, ő azonban nem volt körülmetélve. Pál úgy érezte, hogy helyes dolog Timóteust körülmetélni azért, hogy szolgálhasson Pállal együtt a zsidók felé. Nem arról van szó, hogy a körülmetelés szükséges az evangélium hirdetéséhez, hanem arról, hogy a zsidók így nyitottabbak voltak Pál és Timóteus szolgálata felé:

Mert én, noha mindenkivel szemben szabad vagyok, magamat mindenkinek szolgájává tettem, hogy a többséget megnyerjem. És a zsidóknak zsidóvá lettem, hogy zsidókat nyerjek meg; a törvény alatt valóknak törvény alatt valóvá, hogy a törvény alatt valókat megnyerjem.

– 1. Korintus 9:19–20

Azt olvassuk, hogy amikor Pál, Szilász és Timóteus útnak indultak, a Szent Szellem vezetését keresték. Az Apostolok cselekedetei 16:6 szerint a Szent Szellem „eltiltotta” őket attól, hogy Ázsiába menjenek és a Szent Szellem „nem engedte” őket Bithüniába sem. (Apostolok cselekedetei 16:7) A Szent Szellemnek fel kellett készítenie az emberek szívét ahhoz, hogy az Igét hatékonyan lehessen prédikálni, és az idő ehhez még nem érkezett el. Pál nem próbálta erőltetni a dolgot, csak figyelt a Szent Szellemre. Megvan a megfelelő idő az egyes városok és az egyes emberek életében is.

Ez egy fontos dolog, amiről nem szabad elfeledkeznünk: Lehet, hogy Isten valamit a szívünkre helyezett, de ha nem figyelünk a Szent Szellem vezetésére, akkor elvéthetjük Isten tervét. Amikor viszont figyelünk a Szent Szellem útmutatására, akkor Ő bevezet minket Isten tökéletes tervébe az Ő tökéletes időzítése szerint.

Úgy tűnik, Pál folyamatosan nyugat felé vezette csapatát, közben mindig a Szent Szellem csendes hangjára figyelve. Mindig az aratás Urát kell követnünk, mert Ő tudja, hogy hol lehet aratni!

Amikor Pál megérkezett Troászba, egy fontos kikötővárosba, ami összekötötte Makedóniát, Görögországot és Európát, megállt. Ez egy stratégiai fontosságú hely volt és Pálnak szüksége volt a Szent Szellem vezetésére, hogy tudja, merre menjen tovább. A Szent Szellem egy látomásban szólt Pálhoz éjjel; egy makedóniai férfi hívta, hogy menjen át hozzá és segítsen neki. Később kiderült, hogy ez fordulóponthoz vezetett az Egyház történetében. Pál nyugati irányba utazott tovább Európába, és az evangelizáció tüze gyorsan terjedt tovább nyugat felé. Ha Pál kelet felé indult volna tovább, Indiába és Kínába jutott volna el először az evangélium. Isten volt az, aki kiválasztotta az evangélium útját.

Figyeljük meg, hogy Pál azonnal engedelmeskedett a Szent Szellem vezetésének:

Mihelyt pedig a látást látta, azonnal igyekeztünk elmenni Makedóniába, mivel megértettük, hogy oda hívott minket az Úr, hogy azoknak prédikáljuk az evangéliumot.

– Apostolok cselekedetei 16:10

Más szóval, amint megkaptad az útmutatást a Szent Szellemtől, indulhatsz!

Lukács csatlakozik a csapathoz

Az Apostolok cselekedetei 16:10-ben először szerepel a többes szám első személy („igyekeztünk”), és ez bizonyára Lukácsra, a könyv szerzőjére utal. Számos bibliakutató úgy gondolja, hogy Lukács akkor csatlakozott Pál csapatához, amikor Troászban voltak. Ezután elindultak Troászból és Szamothrakéban, az Égei-tengerből ezerötszáz méter magasságban kiemelkedő szigeten álltak meg éjszakára, félúton Troász és Neapolisz között. Neapolisz volt a tengertől mintegy tizenöt kilométerre található Filippi kikötővárosa.

Filippi birodalmi város volt, ahol a Római Birodalom helyőrsége állomásozott. Ilyen városokon keresztül uralta Róma a világot.

Az első megtérők Európában

Miután megérkeztek, az első szombaton Pál kiment a folyópartra, egy olyan helyre, ahol imádkozni szoktak. Isten megnyitotta a szívét egy asszonynak, akivel ott találkoztak, és ő lett az első európai, aki megtért, és kereszténnyé lett. Az asszony cserében megnyitotta a házát Pál evangelizációs csapata előtt. Figyeljük meg, hogy Lúdia megtérése része volt annak, hogy egész háza népe üdvösséget nyert:

Mikor pedig megkeresztelkedett egész háza népével együtt, megkért minket: Ha az Úr hívének ítéltetek engem, gyertek az én házamhoz, és maradjatok ott. És unszolt minket.

– Apostolok cselekedetei 16:15

A második európai megtérő egy démonizált lány volt. Lúdia, a kulturált üzletasszony után egy démonizált rabszolgalány következett. Az evangélium mindenkinek az életében változást tud hozni.

A lányban a jövőmondás szelleme volt, ami a görög püthon szó fordítása, ami eredetileg egy óriási kígyót jelent.²⁷ Ez a démonizált lány úgynevezett inspirált kijelentéseket tett. A tulajdonosai jövőmondásra használták. Nagyon értékes volt a számukra és teljesen az ő hatalmukban volt az élete. Igen nyomorúságos állapotban volt.

Követte Pált és társait, és kiáltott utánuk. Pál nem szolgált feléje azonnal, egy ideig csak várt, és azután kiűzte belőle a szellemeket. A lány azonnal megszabadult! Elvesztette a képességét arra, hogy gonosz próféciaikat mondjon ki, vagy jövődőt mondjon, a gazdái pedig nagyon dühösek lettek.

Az Apostolok cselekedetei könyvében csak kétszer olvasunk arról, hogy a pogányok üldözik Pált és az Egyházat, és az üldözés mind a két alkalommal a pénz miatt támadt. Ez alkalommal a rabszolgalány tulajdonosai haragudtak meg, amikor meglátták, hogy a bevételi forrásukat elvették tőlük. (Apostolok cselekedetei 15:19)

Az apostolokat nagyon megverték:

És velük együtt feltámadt a sokaság ellenük. A bírák pedig letépték a ruháikat, és megvesszőzték őket. És miután sok ütést mértek rájuk, tömlőcbe vetették őket... és lábaikat kalodába szorították.

– Apostolok cselekedetei 16:25

²⁷ Strong, „Greek”, p. 63, entry 4436, s.v. „divination”.

A filippi börtönőr megtérése

A sok ütés és a kaloda ellenére Pál és Szilász dicséreteket énekeltek Istennek éjjel. A foglyok hallották őket és mindnyájan megszabadultak! Isten nagyon intelligens földrengést küldött – senki nem halt meg, csak a hely rázkódott meg, a foglyok bilincsei estek le és az ajtók nyíltak ki. Pál és Szilász dicsérete és imádása készítette elő az atmoszférát a Szent Szellem beavatkozásához, és a Szent Szellem erősen be is avatkozott!

Három csoda történt: Pál és Szilász örvendeztek a szenvedésük közepette, a földrengés kinyitotta az ajtókat és kilazította a bilincseket, a foglyok közül pedig senki sem szökött meg. Ha a foglyok megszöktek volna, a rómaiak megölték volna az ügyeletes börtönőrt. Amikor a börtönőr felébredt és látta, hogy nyitva vannak az ajtók, arra készült, hogy végez magával.

A Szent Szellem segítségével Pál tudott a börtönőr szándékairól és közbeavatkozott. Mondta neki, hogy ne kövessen el öngyilkosságot. A börtönőr erre azonnal üdvösséget akart nyerni! Sőt, vele együtt az egész családja is megtért Jézus Krisztushoz. Az események különös fordulatoként az, aki az ütések mérte Pálra és Szilászra, most kimosta a sebeiket:

És magához vette őket az éjszakának abban az órájában, megmosta az ütésektől; és megkeresztelkedtek azonnal ő és az övéi mindnyájan.

– Apostolok cselekedetei 16:33

Nekem nagyon tetszik Pál bátorsága. Amikor kiengedték a börtönből, a római polgárként neki járó jogokra hivatkozott, ahelyett, hogy csak csendben továbbállt volna a városból:

Pál pedig monda nekik: Megvesszőztek minket nyilvánosan, ítélet nélkül, holott római emberek vagyunk, és tömlöcbe vetettek: és most alattomban akarnak bennünket kiküldeni? Nem úgy; hanem jöjjenek ők maguk és vezessenek ki minket.

– Apostolok cselekedetei 16:37

Miután kijöttek a börtönből, Pál és Szilász vigasztalták, bátorították az új helyi gyülekezetet, amely Lúdia házában jött össze. (Apostolok cselekedetei 16:40)

Pál később írt annak a gyülekezetnek, amelyet Filippiben alapított. Az ember azt gondolná, hogy negatív emlékei voltak erről a városról – a filippi gyülekezet azonban csodákból született, és a filippiekhez írt levél tele van örömmel és örvendezéssel!

Itt újra látjuk a Szent Szellem természetfeletti működését. A filippi hívőknek kellett volna vigasztalniuk Pált és Szilászt a megpróbáltatásaik után, ehelyett viszont a Szent Szellem természetfeletti módon megerősítette Pált és Szilászt, úgy, hogy ők vittek vigasztalást és bátorítást a Lúdia házában összegyűlt szenteknek.

Pál nem ült le a sebeit nyalogatni, hanem továbbment Filippiből, hogy új lelkeket nyerjen meg, akik még nem hallották az evangéliumot. A Szent Szellem tovább vezette Thesszalonikába, Béreába, Athénbe és végül Korintusba, ahol azután másfél évet töltött, és megírta az Újszövetség két igen fontos levelét a thesszalonikai gyülekezetnek.

14. fejezet

Ismeretlen istenek és nagyokos athéniak

(Apostolok cselekedetei 17.)

Az Apostolok cselekedetei 17. fejezetében azt látjuk, hogy Pál úton van, és két kisebb városon, Amfipoliszon és Appolonián keresztül halad át. Az apostol első célja Makedónia legnépesebb városa és fő kikötője volt – Thesszalonika.

Ahogy minden más helyen is, ahova ellátogatott, Pál itt is a zsinagógában prédikált először, ahol három szombaton keresztül tanított, mielőtt távoznia kellett volna. A thesszalonikai tartózkodása talán tovább tartott három hétnél; lehet, hogy magánházaiban tanított majdnem fél éven át. Tudjuk, hogy közben sátorkészítésből tartotta fenn magát.

Nagy sokaság hitt az evangéliumban:

És némelyek azok közül hittek és csatlakoztak Pálhoz és Szilászhoz; úgyszintén az istenfélő görögök közül nagy sokaság, és az előkelő asszonyok közül nem kevesen.

– Apostolok cselekedetei 17:4

Ezek az „istenfélő” görögök görögül beszélő zsidók voltak. Ők azért fogadták el az apostolok szolgálatát, mert Pál egy iskolázott rabbi volt, Szilász Jeruzsálemből származott, Timóteus pedig félig zsidó volt, akit Pál körülmetélt. Pál említette a thesszalonikaiak nyitottságát a hozzájuk írt első levelében:

Ugyanazért mi is hálát adunk Istennek szüntelenül, hogy ti befogadva az Isten általunk hirdetett beszédét, nem úgy fogadtátok, mint emberek beszédét, hanem mint Isten beszédét – ahogy valósággal az is –, amely munkálkodik is bennetek, akik hisztek.

– 1. Thesszalonika 2:13

Ébredések és zavargások

Akárhol is prédikált Pál, mindenütt ellenállásba ütközött. Úgy tűnik, két dolog mindig követte Pált – az ébredések és a zavargások. A zsidók irigységből azzal vádolták, hogy felforgatja a rendet, a zavargások oka azonban az volt, hogy a hitetlen zsidók féltékenyek voltak Pál sikeres evangelizálása miatt. Ezek a zsidók fellázították a tömeget és megostromolták a házat, ahol Pál társaival együtt megszállt.

Pál éjszaka Béreába menekült, ami majdnem száz kilométerre volt onnan. Nyilvánvalóan ez volt az utolsó alkalom, hogy Thesszalonikában járt:

Azért menni is akartunk hozzátok, különösen én Pál, egyszer is, kétszer is, de megakadályozott minket a Sátán.

– 1. Thesszalonika 2:18

Ha tanulmányozzuk a thesszalonikaiakhoz írt leveleket, azt látjuk, hogy bár üldözték ezt a gyülekezetet, mégis hűséges maradt Istenhez. Mivel Pálnak nem sikerült visszatérnie hozzájuk, két levelet írt nekik. Előfordul, hogy ami először kudarcnak látszik, végül áldássá lesz. A

Sátán megakadályozta Pált abban, hogy eljusson Thesszalonikába, ez azonban két csodálatos levelet eredményezett, ami ma is embereik millióihoz szól!

A Thesszalonikában tapasztalt bánásmód ellenére Pál, Szilász és Timóteus egyenesen a zsinagógába ment Béreában. Az ottani zsidók nagyon buzgók voltak az Ige tanulmányozásában. Nem voltak keményszívűek, zártak, előítéletesek vagy hiszékenyek. Tanulmányozták az Igét, és sokan hitre jutottak.

Amikor a thesszalonikai zsidók meghallották, hogy Pál Béreában sikeresen prédikál, legyalogolták a száz kilométeres távolságot azért, hogy ott is lázadást szítsanak. Képzeld el, mennyire gyűlölték Pált, ha képesek voltak ennyit gyalogolni! A zsidók gyűlölete úgy tűnik, elsősorban Pálra irányult, és nem Szilászra vagy Timóteusra. Pál azonnal elment Béreából, Jézus szavainak engedelmeskedve, amelyeket a Szent Szellem elevenített meg a szívében:

Mikor pedig abban a városban üldöznek titeket, szaladjatok a másikba!

– Máté 10:23

Szilász és Timóteus ott tudott maradni Béreában, miközben Pál Athénba hajózott – a világ műveltségének és tudományának központjába. Itt olyan emberekkel találkozott, akik egészen mások voltak, mint a Thesszalonikában és Béreában élő görög zsidók.

Pál Athénban

Az athéni Parthenon (Athénének, a bölcsesség és a művészet szűz istennőjének szentelt templom) az Akropoliszon, egy hegy tetején helyezkedett el, kilátással az egész városra. A világ vallási központja Jeruzsálem, a politikai központja pedig Róma volt, az építészeti, kulturális és intellektuális központ viszont Athén.

Antiokhia, Tárzus, Efézus és Alexandria szintén a filozófiai műveltség központjai voltak, de Athénnel nem versenyezhetek. Az olyan filozófusok, mint Szókratész, Platón és Arisztotelész mind athéniak voltak. Emellett Athén szó szerint a bálványimádás központja is volt. A városban állítólag közel háromezer bálvány volt!

A görögök sokat adtak nekünk – a tudás szeretetét, a szépség szeretetét és a szabadság szeretetét –, de szellemeket tekintve nagyon elhibázták a dolgot. Rengeteg igazságra találtak rá, az igazságot azonban soha nem találták meg. Pál, szokás szerint, most is a zsinagógába ment először:

Vitatkozott azért a zsinagógában a zsidókkal és az istenfélő emberekkel, és a piacon mindennap azokkal, akikkel találkozott.

– Apostolok cselekedetei 17:17

Pál nem turista volt, hanem misszionárius. A prédikálása nem korlátozódott a zsinagógára, hanem elvitte az üzenetét az Agorára, a központi piacra is.

A 18. vers némi magyarázatra szorul:

Némelyek pedig az epikureus és sztoikus filozófusok közül összeakadtak vele. És némelyek azt mondták: Mit akarhat ez a fecsegő mondani? Mások meg: Idegen istenségek hirdetőjének látszik. Mivel Jézust és a feltámadást hirdette nekik.

Az epikureusok filozófiai iskoláját Epikurosz alapította, aki i. e. 342 és 270 között élt. Abban hittek, hogy az élet lényegét az élvezetek adják.

Úgy érezték, hogy vannak ugyan istenek, de nem törődnek az emberiséggel. Ezért az ember legfőbb célja az életben az élvezetek keresése, mivel nincs feltámadás, vagy halál utáni élet.

A sztoikusok több tekintetben éppen ennek az ellenkezőjét képviselték. Egy Zénon nevű ciprusi filozófus követői voltak, aki i. e. 340-től 260-ig élt. Bár ők is tagadták a feltámadás minden formáját, abban hittek, hogy az életet szenvedélyek, öröm, szomorúság, fájdalom és élvezetek nélkül kell leélni. Az élet kulcsa számukra a közömbösség volt. Alapvetően szigorúak és szenvedélymentesek voltak.

A filozófusoknak ez a két csoportja szállt szembe Pállal és tanításaival. Egyesek Pált „fecsegőnek” nevezték. Az eredeti görögben itt a szpermologosz szó áll, ami egy kis madarat jelöl, amely magokat csipeget fel az út széléről.²⁸ Vagyis ezzel azt mondták, hogy Pál csak „összeguberált”, innen-onnan felszedegetett különböző tanításokat, ami egy intelligens ember számára teljesen értéktelen.

Mások az athéniak közül gúnyolódtak az evangéliumon, és azt mondták, hogy úgy látszik, Pál „idegen isteneket” hirdet. Az itt „istenek”-nek fordított szó az eredetiben daimonion, amit általában „ördög”-nek vagy „démon”-nak szoktak fordítani.²⁹ Mivel az evangéliummal szemben ilyen erős ellenállás jelentkezett, nem meglepő, hogy csak kétszáz évvel Pál látogatása után alakult ki komolyabb gyülekezet Athénban!

Ezek az intellektuális emberek elvitték Pált az Areioszpagoszra (az Akropolisz és az Agora között található mészkő-hegyre), amelyet Mars-hegynek is neveztek. Ezen a helyen állt Mars isten temploma, és az Areioszpagosz tanácsa itt gyűlt össze. Ez egy polgári törvényszék volt, ami jelentős hatalommal rendelkezett a Pálhoz hasonló emberek fölött.

Az athéniak mindig nyitottak voltak a különböző új filozófiák irányába. A szabadidejüket azzal töltötték, hogy mindenféle híreket hallgattak, új filozófiák és úgynevezett intellektuális érdekességek után kutatva. Azt mondhatnánk, hogy ők voltak azok, akik felcsipegették a magokat mindenhol! Pál bátran kiállt és hirdette az evangéliumot; mert a szívét mindig az mozgatta, hogy megnyerje az embereket az üdvösség számára. Nézzük meg közelebbről, mit mondott Pál ezeknek a művelt athéniaknak:

Kiállt pedig Pál az Areioszpagosz elé, és azt mondta: Athéni férfiak, minden tekintetben nagyon istenfélőknek látlak titeket.

– Apostolok cselekedetei 17:22

Az itt „nagyon istenfélő”-nek, és az angolban „túl babonás”-nak fordított kifejezést pontosabban úgy fordíthatnánk, hogy „mélyen vallásos” vagy „vallásos beállítottságú”. Pál bölcsőbb volt annál, hogy azzal kezdte volna a prédikációját, hogy megsértse a hallgatóságát, hogy babonásnak nevezi őket.

Mert amikor bejártam és megsemmisítettem a ti szentélyeiteket, találkoztam egy oltárral is, amelyre ez volt ráírva: az Ismeretlen Istennek. Akit azért ti nem ismerve tiszteltek, azt hirdetem én nektek.

– Apostolok cselekedetei 17:23

A „szentélyeik” valójában azokat a bálványokat jelentették, amelyeket imádtak. Pál felhívta a figyelmüket arra az istenre, amelyet „Agnosztósz”, vagyis az ismeretlen néven tiszteltek. Mindent tudtak, amit akkoriban emberileg tudni lehetett, Istent azonban nem ismerték.

Amikor Pál a zsidók előtt beszélt, mindig az Írásokra hivatkozott, most a pogányok előtt viszont a teremtet világot hozta fel példaként:

²⁸ Strong, „Greek”, p. 66, entry 4691, s.v. „babbler”.

²⁹ Strong, „Greek”, p. 21, entry 1140, s.v. „gods”.

Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami abban van, mivel ő mennynek és földnek ura, aki kézzel csinált templomokban nem lakik, sem emberek kezétől nem vesz tiszteletet, mintha bármiben szűkölködne, pedig ő ad mindenkinek életet, leheletet és mindent. És az egész emberi nemet egy vérből teremtette, hogy lakjanak a föld egész színén, meghatározva eleve rendelt idejüket és lakásuk határait, hogy keressék az Urat, ha talán kitapogathatnák őt és megtalálhatnák, jóllehet bizony nincs messze egyiküinktől sem.

– Apostolok cselekedetei 17:24–27

Pál üzenete arról szólt, hogy a bálványok nem egyeztethetők össze Isten természetével. Ezután Pál arra emlékezteti hallgatóit, hogy a bálványimádás az ember természetével is összeegyeztethetetlen:

Mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk; amint a költőitek közül is mondták némelyek: Mert az ő nemzetsége is vagyunk. Mivel azért az Isten nemzetsége vagyunk, nem kell azt gondolnunk, hogy aranyhoz, vagy ezüsthöz, vagy kőhöz, emberi mesterség és kitalálás faragványához hasonlatos az istenség.

– Apostolok cselekedetei 17:28–29

Itt Pál már erősebb nyomás alá helyezi ezeket a nagyokosokat, nyilvánvalóvá teszi, hogy tudatlanok Isten felől, és afelől, hogy Ő mit vár el az emberektől:

E tudatlanságnak idejét azért elnézve az Isten, most parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek: Mivel rendelt egy napot, amelyen megítéli majd a föld kerekességét igazságban egy férfi által, akit arra rendelt; bizonyosságot téve mindenkinek, azáltal, hogy feltámasztotta őt halottaiból.

– Apostolok cselekedetei 17:30–31

Pál itt átfogóan bemutatja az igaz Isten jellemvonásait – a teremtményt, aki a forrása és a fenntartója minden életnek, aki az egész emberiség Istene, mindenütt jelenvaló Isten, mindenható Isten, aki Szellem, aki világosságot ad nekünk, tudatlan embereknek, és aki megtérésre szólít fel, mert Ő a bírása mindenkinek.

Athén keménysége

A keresztény élet középpontjában természetesen a feltámadás áll. Pál ügyelt rá, hogy az üzenetét Jézus Krisztus feltámadásának tényével zárja le. Ez a feltámadás a hitünk garanciája. Az evangélium általában nem azokra gyakorolja a legnagyobb hatást, akik test szerint bölcssek. A kereszténység első kétszáz éve alatt nem volt komolyabb gyülekezet Athénban; az evangélium üzenetének először ezerháromszáz év emberi bölcsességét és bálványimádást kellett félretolnia!

Pál prédikálása azonban semmiképpen nem volt hiábavaló. Az athéni tanács egyik előkelő tagja megtért, egy Damarisz nevű asszony is „és velük együtt mások is”. (Apostolok cselekedetei 17:34)

Azt hiszem, Pált még egy ideig foglalkoztatták az athéni élményei. Később azt írta:

Mert meg van írva: Elvesztem a bölcssek bölcsességét és az értelmesekek értelmét elvetem. Hol a bölcs? Hol az írástudó? Hol e világ vitázója? Nemde bolondsággá tette-e Isten e világ bölcsességét? Mert miután Isten bölcsességében nem ismerte meg a világ a bölcsesség által Istent, tetszett Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által tartsa meg a hívőket. Mert egyfelől a zsidók jelt kívánnak,

másfelől a görögök bölcsességet keresnek. Mi pedig Krisztust prédikáljuk, mint megfeszítettet, a zsidóknak ugyan botrányozást, a görögöknek pedig bolondságot; de maguknak az elhívottaknak, úgy zsidóknak, mint görögöknek Krisztust, Isten hatalmát és Isten bölcsességét.

– 1. Korintus 1:19–24

Athén végül erős keresztény központtá vált, de Pál most továbbment egy olyan városba, amelynek már a neve is a szabadosság és a kicsapongás szinonimája volt: Korintusba. Másfél évig maradt ott, és egy virágzó, bár kissé éretlen gyülekezetet épített fel. A hallgatóit Pál Korintusban nem intellektuális alapon közelítette meg, hanem a prédikálását „szellem és erő megmutatása” jellemezte. (1. Korintus 2:4)

15. fejezet

Romlás Korintusban

(Apostolok cselekedetei 18–21:17)

Athén intellektuális sznobságát maga mögött hagyva Pál mintegy hetven kilométert utazott, hogy az evangéliumot egy erősen különböző környezetben hirdesse – egy első századi kikötővárosban, ami később a kicsapongás szinonimájává vált! Korintus volt Görögország politikai fővárosa Pál idejében. A tengeri és a szárazföldi útvonalak Korintusban találkoztak, a város így az Itália és Ázsia közötti kereskedelem központjává vált.

Korintusban volt Vénusz temploma, több mint ezer férfi és női prostituálttal járulva hozzá a város szégyentelenül mutogatott romlottságához. Az ötszázezer lakosú város egyenesen büszke volt a szabadosságával szerzett hírnevére. Pált azonban ez nem félemlítette meg, tudta, hogy az evangélium „Isten hatalma minden hívőnek üdvösségére”. (Róma 1:16)

Korintusban Pál találkozott Aquilával és Priscillával, akik Pálhoz hasonlóan sátorkészítők voltak. Aquilának és Priscillának a zsidóüldözés miatt kellett távoznia Rómából. A zsidókat felháborította a rómaiak bálványimádása, a rómaiak pedig féltékenyek voltak a zsidók szorgalmára a kereskedelem, az oktatás és a kormányzás területén. Időszámításunk szerint 51 körül kiutasítottak Rómából minden zsidót. Aquila és Priscilla esetében Isten ezt felhasználta a céljaira, hogy kapcsolatba hozza őket Pállal.

Pál foglalkozására nézve sátorkészítő volt, de az Úr „sátrát” is építette az emberek szívében Korintusban. A sátorkészítés lehetővé tette Pál számára, hogy a missziós szolgálatnak szentelje magát. Szokása szerint a zsinagóga fórumát használta fel az igehirdetéshez:

Vitázott pedig minden szombaton a zsinagógában, és igyekezett mind a zsidókat, mind a görögöket meggyőzni.

– Apostolok cselekedetei 18:4

A zsidók nem találtak megfelelő érveket Pál üzenetével szemben, ezért gyalázkodni kezdtek és Pált gyakorlatilag arra kényszerítették, hogy azt mondja: „Véretek a fejeteken; én tiszta vagyok: mostantól fogva a pogányokhoz megyek.” (Apostolok cselekedetei 18:6)

Pál azonban nem ment messze a zsinagógától! Nyitott ajtóra talált Jusztusz házában, ami pontosan szomszédos volt a zsinagógával. Képzeljük el, mennyire mérgesek voltak a zsidók a városnak abban a részében, amikor a saját vezetőjük, Kriszposz, hitt Pál üzenetében és elfogadta Jézust megváltójának!

Kriszposz egész háza népe üdvösséget nyert és megkeresztelkedett. Akkor az Úr adott Pálnak egy látást, és azt mondta neki, hogy sok népe van Korintus városában. A látásból Pál erőt és bátorságot merített.

Korintusban a mezők érettek voltak az aratásra. Pál nem látta sok eredményét athéni prédikálásának, Korintusban viszont rengeteg éhes szív volt. Itt missziós szolgálatának új szakaszába lépett. Addig gyors ütemben ment egyik helyről a másikra, a következő öt évben viszont két városra összpontosított – Korintusra, az európai és Efézusra az ázsiai oldalon.

Amikor Korintusban új helytartót neveztek ki Gallio személyében, a zsidók elérkezettnek látták az időt, hogy bevádolják Pált a helytartó előtt. A taktikájuk azonban nem működött. Gallio nem volt hajlandó foglalkozni az üggyel, és azt mondta a zsidóknak, hogy oldják meg a problémáikat egymás között.

Az efézusi szolgálat

Amikor végre eljött az ideje annak, hogy Pál továbbutazzon Korintusból, magával vitte Aquilát és Priscillát, és Efézusba, Kisázsia egyik virágzó városába ment. Efézus fontos kereskedelmi központ volt. Fő büszkeségének Diána vagyis Artemisz temploma számított, az ókori világ hét csodájának egyike. A ravasz görög kereskedők hasznot húztak a templomhoz kapcsolódó bálványimádásból és okkult kegytárgyakból.

Pál ismét csak a zsinagógába ment és azonnal hirdetni kezdte Jézust a zsidóknak. Ez alkalommal nem maradt sokáig Efézusban, és bizonyára nagy bizalma volt Aquila és Priscilla felé, hogy Efézusban hagyta őket, miután ő maga olyan kevés időt töltött csak ott. Rövid időre megállt Caesareában, majd elment Jeruzsálembe, hogy köszöntse az ottani gyülekezetet és végül visszatért Antiokhiába.

Pál az aratás során szerzett győzelmeket megosztotta az őt kiküldő antiokhiai gyülekezettel, de valószínűleg csak három hónapig maradt ott. A gondolatait mindig a missziós területek foglalkoztatták. Helyi gyülekezeteket alapított Filippiben, Thesszalonikában, Béreában, Athénben és Korintusban. A levelek, amelyeket ezeknek a gyülekezeteknek írt, hatalmas kijelentéseket adnak Krisztus igazságáról.

Pál harmadik útja Jézusért

Amikor Pál visszatért Efézusba a harmadik missziós útja során, más hívőkkel is találkozott, akik csak korlátozott mértékben értették a keresztyénséget. János keresztségét ismerték, a Szent Szellem keresztségét viszont nem. Vízrel már megkeresztelkedtek, és nyilvánvalóan elfogadták Jézust Uruknak és Megváltójuknak. Pál a kezét rájuk helyezte, és ők elkezdtek nyelveken szólni és prófétálni. (Apostolok cselekedetei 19:1–7)

Pál visszatért az efézusi zsinagógába, és három hónapon át tanította Isten Igéjét, hangsúlyozva Isten országát, királyságát. A zsidók erre adott reakciója korábbi tapasztalataiból már ismerős volt:

Mikor pedig némelyek megkeményítették magukat és nem hittek, gonoszul szólva az Úr útjáról a sokaság előtt, azoktól eltávozva, elszakította a tanítványokat, mindennap egy bizonyos Tirannusz iskolájában prédikálva.

– Apostolok cselekedetei 19:9

Pál két évet töltött Efézusban, tanítva a hívőket, és Isten különleges csodákkal hitelesítette a tekintélyét:

És nem közönséges csodákat cselekedett Isten Pál keze által: Annyira, hogy a betegekhez is elvitték a testéről a kendőket, vagy kötényeket, és eltávoztak azoktól a betegségek, és a gonosz szellemek kimentek belőlük.

– Apostolok cselekedetei 19:11–12

A Szent Szellem mindenféle dolgot felhasznál arra, hogy bemutassa Isten kegyelmét és gyógyító erejét. A „kendők és a kötények” érintkezési pontként szolgáltak és semmiképpen sem voltak imádás tárgyai.

Ébredés Efézusban

Az Apostolok cselekedetei beszél azokról a „lézengő” vagyis vándorló zsidókról, akik démonúzéssel foglalkoztak. Ezek Szkéva fiaiként kerülnek említésre, aki valószínűleg a helyi zsidó tanács tagja volt. A fiai azt állították, hogy különleges tudással rendelkeznek, és démonokat tudnak űzni. Ennek megfelelően parancsolni kezdték egy gonosz szellemnek, hogy jöjjön ki, hivatkozva „arra a Jézusra, akit Pál prédikál”. A démonok Jézust ismerték, de Szkéva fiait nem. Nézzük meg, mi történt, amikor megpróbáltak olyan hatalommal fellépni, amivel nem rendelkeztek:

És rájuk ugorva az az ember, akiben a gonosz szellem volt, és legyőzve őket, hatalmat vett rajtuk annyira, hogy meztelenül és megsebesülve szaladtak ki abból a házból.

– Apostolok cselekedetei 19:16

Az eset miatt az Úr Jézus nevét magasztalták az emberek, és felbuzdultak arra, hogy megtagadják minden korábbi kapcsolatukat az okkultizmussal. Mindenféle a varázslással kapcsolatos könyvet és tárgyat elégettek.

Az Efézusban töltött két év után Pál azt tervezte, hogy Makedóniába és Akhaiába megy, és előreküldte néhány emberét. Az egyik ezek közül Timóteus volt, aki visszatérve Makedóniából Korintusban találkozott Pállal. Úgy tűnik Timóteus egy másik küldetést is kapott Páltól:

Azért küldtem hozzátok Timótheust, aki nekem szeretett és hű fiam az Úrban, aki eszetekbe juttatja néktek az én útjaimat a Krisztusban, amint mindenütt, minden gyülekezetben tanítok.

– 1. Korintus 4:17

Ez idő alatt újabb felbolydulás támadt, de most nem a zsidók, hanem a pogányok között. Ahogy azt láttuk, a pogányok számára nem a tanítás volt a probléma, hanem a pénz. Diána templomának kis ezüst másolatainak eladásából származott a gazdagságuk. Az efézusi Diána egy obszcén figura volt, amelyhez szemérmetlen rítusok kapcsolódtak. Azonos volt a Kis-ázsiaiában régóta Artemisz néven ismert istennővel.

Többen a kereskedők közül is azon aggódtak, hogy csődbe mennek, ha tovább nő azoknak a száma, akik Pál szolgálatára megtérnek. Nagy zűrzavar támadt, és a szenvedélytől elvakított tömeggel nemigen lehetett érvekkel szembeszállni. Végül azután a városi jegyző oszlatta fel a tömeget.

Makedóniai és görögországi utazás

Miután a tömeg lecsillapodott, Pál elindult Makedóniába, ahol meglátogatta a gyülekezeteket Filippiben, Thesszalonikában és Béreában. Onnan Görögországba ment tovább, ahol Athénben, Korintusban és Kenkhreában is felkereste a gyülekezeteket. Három hónapot töltött csak Görögországban, ami elég volt a zsidóknak arra, hogy újra összeesküvést szőjenek ellene. Amikor Pál értesült a szándékukról, változtatott az útitervén. Filippiből Troászba ment, ahol prédikált és úrvacsorát tartott vasárnap:

A hét első napján pedig a tanítványok egybegyűltek a kenyér megszegésére, Pál prédikált nekik, mivel másnap el akart menni; és a tanítást elnyújtotta éjjelig.

– Apostolok cselekedetei 20:7

A korai Egyház ugyan a hét első napját tartotta meg ünnepként, de ugyanígy megtartotta a páskát és a kovásztalan kenyerek ünnepét is. Ez az Ószövetségből az Újszövetség teljességébe történő átmenet időszak volt. Az ünnepek a zsidók számára rendkívül fontosak voltak, Pál azonban azt mondta:

Azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünk volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezve azt a keresztfára; lefegyverezve a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, őket bátran mutogatta, diadalt véve rajtuk abban. Senki azért titeket meg ne ítéljen evésért, vagy ivásért, avagy ünnep, vagy újhold, vagy szombat dolgában.

– Kolossé 2:14–16

Az igazi szombat a Krisztusban és a Szent Szellem keresztségben való nyugalom:

Azért megvan a szombatja az Isten népének.

– Zsidó 4:9

Mivel parancsra új parancs, parancsra új parancs, szabályra új szabály, szabályra új szabály; itt egy kicsi, ott egy kicsi. Ezért dadogó ajakkal és idegen nyelven fog szólni e néphez, ő, aki ezt mondta nekik: Ez a nyugalom, hogy nyugtassátok meg a megfáradtat, és ez a pihenés! És nem akarták hallani!

– Ézsaiás 28:10–12

A régi szombat, a hét hetedik napja, jel volt Izrael nemzete számára:

Megtartsák azért az Izrael fiai a szombatot, megszentelve a szombatot nemzet-ségről nemzetségre, örök szövetségül. Legyen közöttem és az Izrael fiai között örök jel ez; mert hat napon teremtette az Úr a mennyet és a földet, hetednapon pedig pihent és megnyugodott.

– 2. Mózes 31:16–17

Az Újszövetségben azonban az istentiszteletet egy másik napon tartották. A korai Egyház a hét első napján törte meg a kenyeret:

A hét első napján pedig a tanítványok egybegyültek a kenyér megszegésére, Pál prédikált nekik, mivel másnap el akart menni; és a tanítást elnyújtotta éjjelig.

– Apostolok cselekedetei 20:7

Az adományokat is a hét első napjára gyűjtötték össze:

A hét első napján mindegyikőtök tegye félre magánál, amit sikerül összegyűjtenie, hogy ne akkor történjék a gyűjtés, amikor odamegyek.

– 1. Korintus 16:2

Jézus a hét első napján támadt fel, és a Szent Szellem is pünkösdkor, a hét első napján töltetett ki. Nem nehéz belátni, hogy a zsidók miért gyűlölték Pált, aki egy „új szombat”-ról prédikált, írt és azt ünnepelte meg maga is. Ez felbőszítette Mózes követőit.

Pál Troászban is megtörte a kenyeret a tanítványokkal együtt, és hosszú prédikációt tartott. A prédikálás nagyon későig elnyúlt. A felső terem a harmadik emeleten volt, és egy álmos fiatalember kiesett az ablakon és meghalt, de a Szent Szellem ereje által Pálban működött a csodateremtő erők ajándéka és feltámasztotta a fiatalembert!

Szolgalat úton Jeruzsálembe

Később Pál vagy harminc kilométert gyalogolt Asszoszig, miközben a többiek hajón mentek odáig. Talán egyedül akart maradni egy kis ideig.

Ezután több helyen is kikötöttek rövid időre a hajóútjuk során, és végül megérkeztek Milétoszba, ahonnan Pál egy üzenetet küldött Efézusba, hogy összehívja a gyülekezet elöljáróit. Azok megtették a majd ötven kilométeres utat Milétoszba, hogy meghallgassák a nagy apostol búcsúüzenetét. Pál „Isten egyházának legeltetésére” adott nekik megbízást, „melyet tulajdon vérével szerzett”. (Apostolok cselekedetei 20:28)

A 21. fejezetben kezdődik el Pál türoszi szolgálata. Ez egy ősi föníciai város volt, és volt ott egy gyülekezet, amely az István halála után támadt üldözés után jött létre. (Apostolok cselekedetei 11:19)

Ahogy azt már említettük, Pált figyelmeztették a Jeruzsálemben rá váró veszélyekre. Ez azonban nem tántorította el attól, hogy kövesse azt a vezetést, amit Isten adott a szellemébe. Türoszból Pál és csapata Ptolemaisba ment, azután pedig Caesareába, ahol Fülöp evangélistánál szálltak meg, a jeruzsálemi gyülekezet egykori hét diakónusának egyikénél. Ő vitte el az evangéliumot Szamariába, és Isten hatalmasan használta őt.

Agabusz még egy utolsó figyelmeztetést adott Pálnak arról, hogy ha Jeruzsálembe megy, szenvedés vár rá. (Apostolok cselekedetei 21:11) Pál tudta a szellemében, hogy rabság és börtön következik rá. Azonban már előre kijelentette:

És most, íme én a Szellemtől kényszerítve megyek Jeruzsálembe, nem tudva, mikövetkeznék ott rám. Kivéve, hogy a Szent Szellem városonként bizonyóságot tesz, mondván, hogy rám fogság és nyomorúság következik. De semmivel sem gondolok, még az én életem sem drága nekem, hogy elvégezhessem a futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, melyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyóságot tegyek Isten kegyelmének evangéliumáról.

– Apostolok cselekedetei 20:22–24

Pál azt is tudta a szellemében, hogy Rómába fog menni:

Midőn pedig ezek elteltek, elvégezte Pál magában, hogy Makedóniát és Akhaiát bejárva, Jeruzsálembe megy, és azt mondta: Ottlétem után Rómát is meg kell nekem látnom.

– Apostolok cselekedetei 19:21

Pál tudta, hogy el kell mennie, és azzal is tisztában volt, hogy nehézségek várnak rá. Ismerte Isten akaratát, bár mások nem fogadták el az erről szóló bizonyágtételét. Agabusz utolsó figyelmeztetése után felkiáltott:

Mit műveltek sírva és az én szívemet keserítve? Mert én nemcsak megkötöztetni, hanem meghalni is kész vagyok Jeruzsálemben az Úr Jézus nevéért.

– Apostolok cselekedetei 21:13

Amikor a testvérek nem tudták rábeszélni Pált, hogy feladja a tervét, csak azt mondták neki: „Legyen meg az Úr akarata”. (14. vsz.) Pál ismerte Isten akaratát, és eltökélte a szívében, hogy engedelmeskedik az Úr vezetésének.

Pál a Szellem vezetését követve ment Jeruzsálembe. (Apostolok cselekedetei 20:22) Rómába akart menni, utána pedig Spanyolországba. Rómába fogolyként, bilincsbe verve jutott el, de ennél még fontosabb, hogy a Szent Szellem foglya volt. A Szent Szellem indította fel az

embereket, hogy figyelmeztessék őt arra, hogy mi vár rá Jeruzsálemben. (Apostolok cselekedetei 21:4, 10–11) Ha Pál nem kapta volna ezeket a figyelmeztetéseket jeruzsálemi útja előtt, akkor a judaizáló keresztények Isten ítéleteként értelmezhatték volna a letartóztatását, ami bizonyára nagy zűrzavart eredményezett volna az Egyházban. A Szent Szellem azonban a megnyilvánulásain keresztül bizonyosságot tett Pál és az általa hirdetett evangélium mellett.

A Szent Szellem az Egyház védelmezője és kétség kívül vezetője is. Az Apostolok cselekedeteinek a könyve azt mutatja nekünk, hogy minden hívőnek be kell töltekeznie Szent Szellemmel, Aki erővel ruházza fel, tanítvánnyá neveli, útmutatásokat és figyelmeztetéseket ad neki. Minden hívőnek a Szent Szellem erejéről kell tanúskodnia.

A Caeserea és Jeruzsálem közötti távolság körülbelül száz kilométer volt. Amikor Pál megérkezett Jeruzsálembe, a testvérek örömmel fogadták. Az örömük azonban csak rövid ideig tartott. Alig több mint egy hét múlva Pált megtámadták és megverték a zsidók, és letartóztatták a pogányok.

Ez azonban még csak a kezdete volt hosszú római útjának és annak a szenvedésnek, amelyet a Szent Szellem előre megmutatott.

16. fejezet

Ítélet a bírókon

(Apostolok cselekedetei 24–26.)

Te nem lennél izgatott, ha tudnád, hogy Isten azt akarja, hogy királyok és uralkodók előtt szólj? Ha nem vigyáznál, könnyen kicsit dicsekvővé és büszkévé válnál! Isten azt mondta Ananiásznak, hogy Pál hordozni fogja az Ő nevét „pogányok és királyok és Izrael fiai előtt”. (Apostolok cselekedetei 9:15) Pál akkor talán még nem is sejtette, milyen körülmények közepette fog majd végül megállni korának uralkodói előtt fogolyként. A büszkeségnek itt nem maradt helye!

Az Apostolok cselekedeteinek 24–26. fejezete jó betekintést nyújt abba, hogy ez a prófécia hogyan teljesedett be Pál életében. Látjuk, hogy az apostol hordozta Jézus nevét Felix és Festus helytartók és Agrippa király előtt. Sajnos nincs róla bizonyítékunk, hogy elfogadták volna Pál bizonyágtételét.

Ügyük képviselőjére Pállal szemben a zsidók – Ananiász főpap vezetésével – egy simabeszédű ügyvédet, Tertullust fogadták fel. Valószínűleg azt gondolták, hogy ezzel már nyert ügyük van. Tertullus hazug és hízelgő volt. Nézzük meg azokat a vádakát, amelyeket Pál ellen felhoztak (Apostolok cselekedetei 24:5–6):

1. Valóságos mótely („veszedelmes ember”).
2. Lázadást szít („hasonlást támaszt”).
3. A názáretiek szektájának főkolomposa.
4. Megszentségtelenítette a templomot.

A zsidók nyilvánvalóan úgy döntöttek, hogy Pált nem kereszténynek fogják nevezni, hanem názáretinek. Ezt a galileai várost ugyanis megvetették az emberek.

Pál pedig a következő érvekkel védekezett a hamis vádakkal szemben Felix helytartó előtt: (10–21 vsz.)

1. Nem találták rá úgy a templomban, hogy valakivel is vitatkozott volna.
2. Nem „lázította a népet”, sem a zsinagógában, sem máshol a városban.
3. A zsidók nem tudták bizonyítani a vádjaikat.
4. Jézus Krisztusról tett bizonyosságot.
5. Elmondta reménységét az igazak feltámadásáról.
6. Azért jött Jeruzsálembe, hogy adományokat hozzon, és áldozatokat mutasson be.
7. Teljesítette a megtisztulásra tett fogadalmát; a problémát az ázsiai zsidók okozták.
8. Nem volt jelen egyetlen ázsiai zsidó sem, aki tanúskodhatott volna ellene.
9. Csak azzal a kijelentésével okozott felzúdulást, amikor a Szanhedrin előtt azt mondta, hogy a halottak feltámadásába vetett hite miatt vádolják.

Úgy tűnik, Felix többet tudott a zsidóknál a názáreti szektájáról. Elnapolta Pál ügyét, amíg az ezredes, Lúsiász, lejött Jeruzsálemből, hogy ő is tanúskodjon. Pált fogságban tartották, de a barátai meglátogathatták. Római polgárként igen tisztességes elbánásban részesült. Felix természetesen tudta, hogy Ananiász és társai szélhámosok és hazugok.

Különös módon egy keresztény sem jött Jeruzsálemből, hogy Pál segítségére siessen fogságában, nem támogatták a tanúbizonyságukkal és nem álltak ki mellette. Pár nappal később Felix elhozta a feleségét Drusillát is, hogy meghallgassák Pált. Drusilla zsidó volt, I. Heródes Agrippa legkisebb lánya. Tehát annak a Heródesnek a lánya, aki megölette Jakabot, és Pétert is meg akarta volna ölni. (Apostolok cselekedetei 12:1–3)

Pál, amint ott ült Drusilla és Felix előtt, erőteljesen prédikált az igazságosságról, az önmegtartóztatásról és az eljövendő ítéletről. A Szent Szellem láthatóan foglalkozott Felixszel, mert Pál szavai éles törként hatoltak be a lelkiismeretébe. Felix remegett, megrémült és büntudata volt, de úgy látszik a pénz jobban foglalkoztatta, mint a Messiás. Az Apostolok cselekedetei 24:26-ban ugyanis azt olvassuk, hogy azt remélte, hogy Pál majd lefizeti őt szabadon bocsátása érdekében.

Milyen szomorú történet! Pál az igazságosságról prédikált, Felix pedig azt akarta, hogy Pál igazságtalanságot elkövetve vesztegesse őt meg.

Festus meghallja az evangéliumot

Két év telt el, és egy polgárháború tört ki a zsidók és a pogányok között Caesareában. Felix összegyűjtötte a csapatait, és kemény erőszakot alkalmazva leverte a zsidókat és véget vetett a háborúságnak. A római feljebbvalói magyarázatot követeltek a viselkedésére. Időközben Pált átadták az ő helyére lépő Porcius Festusnak.

Az új helytartó nem sokat törődött Pállal. Csak az volt számára fontos, hogy az uralma alatt levő zsidók kegyeit megnyerje, ezért Pált fogságban hagyta. Festus Jeruzsálembe ment és tárgyalt a Szanhedrinnel. A zsidók nagyon okosak voltak és Festus igyekezett jó viszonyt kialakítani velük.

A zsidó vezetők erős nyomás alá helyezték, hogy hozassa el Pált Jeruzsálembe, és ott tárgyalják az ügyét, de az emberek szívét Isten a kezében tartja, és Festus nem teljesítette a zsidók kívánságát. Isten felülbírálta a zsidó vezetőket.

Tíz nap múlva Festus visszatért Caesareába, és Pált az ítélszéke elé állította. Ez az időszak igencsak próbára tette Pál türelmét. Most Festus elé kellett állnia, miután már Felix tárgyalta az ügyét, aki tudta is, hogy ártatlan. Festus nem volt annyira jártas a zsidó törvényekben, így Pál még nehezebb helyzetbe került, ha védeni akarta magát. Az ő hite azonban nem az emberi tudásban, hanem Istenben volt.

A zsidók megint csak ugyanazokkal a vádakkal álltak elő. Hozzáátettek azután még néhány újabb vádat is a császárral kapcsolatban. Lukács így foglalja össze Pál védekezését:

Ő a maga mentségére ezt felelte: Sem a zsidók törvénye ellen, sem a templom ellen, sem a császár ellen, semmit sem vétettem.

– Apostolok cselekedetei 25:8

Pál bemutatta, hogyan kell engedelmeskedniük a keresztényeknek a világi hatalmaknak. Ahogy korábban írta a Rómában élő keresztényeknek:

Minden lélek engedelmeskedjen a felső hatalmaknak; mert nincsen hatalom, hanem csak Istentől: és amely hatalmak vannak, az Istentől vannak rendelve. Azért, aki ellene támad a hatalmaknak, az Isten rendelkezésének támad ellene; akik pedig ellene támadnak, önmaguknak ítéletet szereznek. Mert az uralkodók nem a jó, hanem a rossz cselekedet rettegésére vannak. Akarod-e pedig, hogy ne félj a hatalomtól? Cselekedd a jót, és dicséreted lesz attól.

– Róma 13:1–3

Festus megkérdezte Pált, hogy szeretne-e Jeruzsálembe menni, hogy ott tárgyalják az ügyét. Pál, tudván, hogy Rómában is bizonytságot kell tennie, római polgárjogát kihasználva a császárhoz folyamodott. Festus értekezett a tanácsadóival, és beleegyezett, hogy Pált Rómába küldje.

Agrippa meghallja az evangéliumot

Időközben Agrippa király és a felesége Caesareába érkezett, hogy köszöntse az új helytartót. Agrippa jól ismerte a zsidó törvényeket, és néhány nap elteltével Festus beszélt neki Pál ügyéről.

Pál láncait Isten felhasználta arra, hogy az evangéliumot elvigye királyok elé is. Pál a tárgyalásai során végig tisztelettel beszélt a vezetőkhez. Minden alkalommal, amikor Isten erre lehetőséget adott a számára, Pál bizonytságot tett ezeknek az uralkodóknak. Sohasem látjuk ezekben a bizonytságaikban, hogy Pál akár egy kicsit is keserű lett volna Isten irányában; ahogy sok más próféta, aki már előtte élt, Pál soha nem volt engedetlen az Istentől kapott látása felé.

Pál megtérésre hív

Amikor Pálnak lehetősége nyílt Festus és Agrippa előtt szólni, nem csak felsorolt néhány tény, hanem hirdette is az evangéliumot. Üzenete a megtérésre és a jó cselekedetekre való felhívást is tartalmazta:

...hogyan bánják meg bűneiket és térjenek meg Istenhez, a megtéréshez méltó cselekedeteket cselekedve.

– Apostolok cselekedetei 26:20

Pál üzenete nem más volt, mint amit Mózes és az összes többi zsidó próféta is hirdetett:

Hogy a Krisztusnak szenvedni kell, hogy mint a halottak feltámadásából első, világosságot fog hirdetni a népnek és a pogányoknak.

– Apostolok cselekedetei 26:23

Festus azt mondta Pálra, hogy bolond. Persze ugyanezt mondták már mások Jézusra is. Festus csak egy világot látott, Pál azonban mindkét világgal érintkezett – a jelenvaló és az eljövendő világgal is. Festus nem hitt a feltámadásban, noha több mint ötszáz megbízható tanú látta Jézust a halála után.

Agrippa azonban tudta, hogy Pál üzenete igaz. Pál Agrippához fordult, és döntésre akarta bírni a királyt. Válasza a Bibliában feljegyzett legszomorúbb szavak közül való:

Majdnem ráveszel engem, hogy kereszténnyé legyek.

– Apostolok cselekedetei 26:28

Ha Agrippa kereszténnyé lett volna, akkor ezért gúnyban és lenézésben részesült volna. Ki kellett volna fizetnie érte az árat. Az viszont, hogy megtagadta Krisztust, sokkal többbe került neki – az üdvösségébe.

Arról már feljegyzés készült, hogy Pál a császárhoz fellebbezett. Így Agrippa is hiába szeretne volna szabadon bocsátani. Isten azt akarta, hogy Pál Rómába menjen, tehát Agrippina elmebeteg fiához, a birodalom ötödik császárához, Néróhoz küldték.

Előtte azonban még túl kellett élnie egy hajótörést és egy halálos kígyómarást!

17. fejezet

A Szent Szellem a szabadító

(Apostolok cselekedetei 27–28.)

Nem érzed úgy néha, hogy a körülmények ellene dolgoznak annak, amiről tudod, hogy Isten akarata? Mit csinálsz akkor, amikor ilyen helyzet áll elő? Feladod? Nem törödsz a Szent Szellem vezetésével és azzal, hogy mi Isten akarata a számodra? Vagy ráállsz Isten Igéjére és az utadba helyezett akadályokat megmászva, éppen azokon keresztül jutsz magasabbra?

A Szent Szellem kenete meg tudja szabadítani az embereket a bűn kötelékeiből és a Sátán hatalmából, hogy belépjenek Isten országának gazdagságába és szabadságába. Ézsaiás egy olyan időről profétált, amikor a terhek lekerülnek a vállakról, és a kötelek elszakadnak a kenet miatt:

És lesz ama napon, hogy eltávozik az ő terhe válladról és igája nyakadról, és elpusztul az iga a kenet miatt.

– Ézsaiás 10:27

Pál bizonyára ugyanígy érzett. Minden ennek ellentmondó körülmény ellenére tudta, hogy a sorsa Rómába vezet. Minden akadály – megkövezés, tárgyalások és bebörtönzések – csak még eltökéltebbé tette abban, hogy el akarja érni a célját. Az Apostolok cselekedetei 19:21 szerint Pál „elvégezte a szellemében” hogy Rómába megy.

Pál magabiztossága arra vonatkozóan, hogy eléri a végcélját, Isten Igéjéből, Istennek a szellemébe adott vezetéséből és a Szent Szellem szabadításából eredt. Mi a te „Rómád”? Milyen cél felé igyekszel éppen? Hiszem, hogy a Szent Szellem azért íratta le ezeket az eseményeket az Apostolok cselekedeteinek ebben a két utolsó fejezetében, hogy bátorítsa a hitünket és biztosítson bennünket Isten jelenlétéről életünk minden területén.

Pál hűséges barátai

Lukács Pállal volt caesareai tartózkodása idején, de az általa leírt események során csak a 27. fejezet első versében bukkan fel újra:

Midőn pedig elhatározták, hogy mi Itáliába hajózzunk, átadták mind Pált, mind némely más foglyot egy Juliusz nevű századosnak a császári seregből.

– Apostolok cselekedetei 27:1

Pál másik útítársa Arisztarkhosz volt, akiről először Pál thesszalonikai útja során történik említés. (Apostolok cselekedetei 19:29)

Lukács és Arisztarkhosz kísérték el Pált Jeruzsálembe a pogány gyülekezetektől összegyűjtött adományokkal, de azt feltételezik, hogy csak úgy kísérhették el Pált Rómába, ha a szolgájaként mentek. Mennyire szerették ezek az emberek Pált, hogy ezt megtették!

Idővel elhajóztak „Ciprus alatt” és horgonyt vetettek Mürában, Kisázsia déli részén, ahol másik hajóra szálltak.

Egyiptomból sok gabonát szállítottak a Római Birodalomba és elég nagy gabonaszállító hajókkal. A százados helyet kért a hajón számukra, és arra szállította át a foglyokat. Több napon át tartott az út Mürából a „Szépkikötők”-nek nevezett helyig, mert ellenszél fújt.

Ekkor Pál figyelmeztette a hajósokat a Szent Szellem vezetése szerint arra, hogy mi vár rájuk, ha tovább hajóznak. Az Apostolok cselekedetei 27:9-ben azt olvassuk, hogy „a hajózás már veszedelmes volt, mivel a böjt is elmúlt már”. Ez a jóm kippurra, az engesztelés napjára vonatkozik, amely a hetedik hónap tizedik napján volt (3. Mózes 23:27), ami október elseje környékére esik. A hajózás szempontjából legveszedelmesebb időszak szeptember közepe és november közepe között volt. Nem hallgattak azonban Pál figyelmeztetésére; a százados az emberek szavában jobban bízott, mint Isten beszédében:

De a százados inkább hitt a kormányosnak és a hajótulajdonosnak, mint annak, amit Pál mondott.

– Apostolok cselekedetei 27:11

Elvitorláztak tehát egy megtévesztően enyhe déli szélben, amely hamarosan viharos szélvészbe csapott át.

Vihar a tengeren

A hajósok féltek, hogy homokzátonyra futnak, a vihar viszont kivitte őket a nyílt vizekre. Az első nap szörnyű volt. A második napon ki kellett dobniuk a rakományt. A harmadik napon a hajó felszerelését is ki kellett dobniuk – a vitorlát és a berendezési tárgyakat. Mi mást tehetek volna akkor már, mint hogy Isten kezébe helyezik az életüket? Isten megengedte neki, hogy eljussanak arra a pontra, ahol készek voltak hinni, és elfogadni Isten Igéjét.

Biztos vagyok benne, hogy a százados már megbánta, hogy a hajó tulajdonosára hallgatott Pál helyett, de Pál hite miatt Isten egy angyala, egy szolgáló szellem, Pál segítségére sietett a viharban. Pál később azt mondta erről a legénységnek:

Mert ma éjjel mellém állt egy angyala Istennek, akié vagyok, akinek szolgálok is, és ezt mondta: Ne félj Pál! A császár elé kell neked állnod. És íme az Isten ajándékba adta neked mindazokat, kik te veled hajóznak.

– Apostolok cselekedetei 27:23–24

A hitetlen emberek számára áldás a hívők jelenléte! Az utasok és a foglyok is áldásban részesültek Pál miatt. Ugyanígy, ma az egész világ számára áldás az Egyház jelenléte.

Pál elmondta a hajó legénységének, hogy egy szigeten fognak partra vetődni, anélkül, hogy bárki életében kár esne. A tizennegyedik napon éjfél körül a hajósok tudták, hogy föld közelébe értek. A tizennegyedik éjszaka a páskát szimbolizálja a 2. Mózes 12:1–6 és a 11:4 szerint. A Máté 25:1–13 és a Márk 13:35 szerint pedig az éjfél a világkorszak végét jelenti. A szellemi üzenet ezen keresztül az, hogy a teljes üdvösség a páskabarány második eljövetelekor érkezik el.

Pál arra bátorította mind a kétszázhetvenhat embert, aki a hajón volt, hogy egyenek és adjanak hálát, mert biztosak lehetnek benne, hogy épségben partra kerülnek, mivel akármilyen nehézségeken is mentek keresztül, Isten megígérte Pálnak, hogy a császár elé fog állni. Isten azt akarta, hogy a császár, az egyik leggonoszabb ember, aki valaha is élt a földön, hallja meg az evangéliumot, mégpedig Pál szájából.

Eközben a vihar a part felé hajtotta a hajót, és már közel volt ahhoz, hogy zátonyra fusson. A hajósok úgy döntöttek, hogy egy kis csónakban elhagyják a hajót, a foglyokat pedig a sorsukra hagyják a fedélzeten. Pál azonban átlátott a tervükön, és szólt a századosnak, hogy mindenkinek a fedélzeten kell maradnia ahhoz, hogy megmenekülhessenek. Mostanra a

százados már megtanult hallgatni Pálra. Elvágták a csónak köteleit, hogy senki ne tudjon elmenni a hajóról.

Amikor végül partra jutottak, a katonák meg akarták ölni a foglyokat. Ez kegyetlenségnek tűnik, de a római jog szerint minden római katona személyesen felelt a rá bízott fogolyért. Ha az elsőköt, a katona életével fizetett érte.

A katonák féltek, de a százados, aki addigra már Pál barátja lett, elhatározta, hogy megmenti az életét. Parancsolta, hogy engedjék a foglyokat kiúszni a partra. Így is történt, és a hajó fedélzetéről mindenki épségben kijutott a partra Melita szigetén.

A Melita szó egy kananeus szóból származik, ami azt jelenti: *menedék*. Ma a szigetet Máltának hívják. A szigetlakók igen barátságosak voltak és tüzet gyújtottak, hogy a hajótöröttek megmelegedhessenek.

Az ördög ugyan mindent megtett azért, hogy Pál odavesszen a tengerben, Isten terve viszont az volt, hogy Rómába menjen. Miután nem sikerül vízbe fojtania Pált, az ördög kígyómarással próbálkozott kivonni őt a forgalomból! Amikor Pál fát gyűjtött a tűzhöz, egy kígyó marta meg. Ő lerázta a kígyót a tűzbe. Amikor a szigetlakók látták, hogy nem halt meg a marástól, ez nagy jel volt a számukra.

Publiusz, a sziget első embere, befogadta Pált és társait három napra. Amikor Publiusz apja megbetegedett, Pál kézzel és lábakkal gyógyította, és Isten meggyógyította. A csoda híre elterjedt, és más szigetlakók is elhozták a betegeket Pálhoz:

Miután azért ez megtörtént, mások is, akik betegek voltak a szigeten, hozzá jöttek és meggyógyultak.

– *Apostolok cselekedetei 28:9*

Milyen fantasztikus beszámoló ez a Szent Szellem ajándékainak működéséről! Pál a gyógyítás ajándékát használta, hogy áldást hozzon a szigeten élő betegek számára. A testük felé szolgált először, és ez nyitotta meg az utat ahhoz, hogy a szellemük felé is szolgáljon. Az Apostolok cselekedeteiben korábban sehol nem olvasunk arról, hogy Pált ilyen barátságosan és tisztelettel fogadták volna. Melita igazi menedéket nyújtott Pálnak.

A mai időben a Szent Szellem, aki a Vigasztalónk, menedéket nyújt a hívőknek és a hitetleneknek. A keresztények számára, akik nem e világból valók, ez egy menedék, ahol megtisztulhatnak a világgal való érintkezés szennytől. Ha úgy érzed, hogy rosszul vagy, depressziósnak, magányosnak vagy betegnek érzed magad, akkor fuss a gyülekezetbe, és menekülj be Isten jelenlétebe, és a többi Szellemmel betöltött szent közösségébe!

A hitetlenek számára a gyülekezet az egyetlen menedék az eljövendő ítélet elől. Mi is elvezethetünk másokat erre a menedékhelyre, és Pálhoz hasonlóan Isten nekünk is hatalmat adott arra, hogy kezünket betegekre helyezzük, és azok meggyógyuljanak:

Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben démonokat űznek; új nyelveken szólnak. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nekik: betegekre helyezik kezüket, és azok meggyógyulnak.

– *Márk 16:17–18*

Ne felejtsd el, hogy a Szent Szellem nem azért munkálkodik természetfölötti módon, hogy te nagy neved szerezz magadnak! A természetfeletti Jézus nevét magasztalja fel, és utat nyit az evangélium prédikálása számára. Lépj ki hitben a körülötted levők felé, és Isten be fogja tölteni a fizikai és szellemi szükségleteiket rajtad keresztül!

Végre Rómában

Három hónap múlva Pál és társai hajóra szálltak, és végre eljutottak Rómába. Pál azonnal elkezdett bizonyosságot tenni az ott élő zsidóknak. Jézus azt mondta neki, hogy menjen el a föld legvégső határáig, és Pál hűségesen teljesítette a Mesterétől kapott megbízatást.

Kitűzve tehát neki egy napot, eljöttek hozzá a szállására többen; akiknek nagy bizonyágtétellel szólt az Isten országa felől, igyekezve meggyőzni őket a Jézus felől való dolgokról, úgy a Mózes törvényéből, mint a prófétákból, reggeltől fogva egészen estig.

– Apostolok cselekedetei 28:23

A zsidók reakciója most is ugyanolyan volt, mint a többi városban:

És némelyek hittek az ő beszédének, mások pedig nem hittek.

– Apostolok cselekedetei 28:24

Pál szerette a zsidókat, és bizonyára elszomorította az, hogy elutasították az általa hirdetett jó hírt. Végül azután Ézsaiás próféta szavait idézte nekik:

Jól szólt a Szent Szellem Ézsaiás próféta által a mi atyáinknak, amikor ezt mondta: Eredj el a néphez és mondd: Hallván halljátok, és ne értsetek; és nézván nézzetek, és ne lássatok! Mert megkövéredett e nép szíve, és fülükkel nehezen hallanak, és szemüket behunyják; hogy szemükkel ne lássanak, fülükkel ne halljanak, szívükkel ne értsenek és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.

– Apostolok cselekedetei 28:25–27

Ezt a próféciát öt más helyen is idézi az Újszövetség. (Máté 13:13; Márk 4:12, Lukács 8:10, János 12:40, Róma 11:8) A Szent Szellem bizonyára fontosnak tartja ezt az üzenetet.

Pál idézi utoljára ezt a próféciát. Ez az ajtó bezárását jelentette – a zsidók előjogainak vége volt. Néhány évvel később a rómaiak lerombolták a Templomot és feldúlták Jeruzsálemet.

Pál börtönszolgálat

Pál első bebörtönzésének ideje alatt írta meg a filippieknek, az efézusiaknak, a kolossebelieknek és a Filemonnak szóló levelet. Nem vesztegette el a börtönben töltött időt, és ez az időszak így örök időkre szóló áldást jelent Krisztus Teste számára. Sokakat megnyert Krisztus számára, még a császár udvarával is kapcsolatba került:

Köszönt titeket minden szent, mindenek felett pedig a császár udvarából valók.

– Filippi 4:22

Pált ugyan börtönbe zárták, de a száját nem zárta be! Bár több évet töltött fogságban, Pál mégis korának talán egyik legnagyobb utazója volt. Rengeteg helyen járt, és sok új tájat látott a különböző vidékeken, de Jézust és a Szent Szellem vezetését kivéve minden másra vak volt.

Attól kezdve, hogy találkozott az Úr Jézussal a damaszkuszi úton, elvakította Krisztus hatalmas dicsőségének fénye, nem látott mást csak Jézust, és nem tudott másról beszélni, csak az evangéliumról.

Jézus azt akarja, hogy bátran szóljunk, és ugyanabban a dicsőségben és csodatevő erőben járjunk, amiben Pál és a korai Egyház is járt. A Szent Szellem erejét adta nekünk, és ha mi is

úgy hiszünk, ahogy a korai Egyház hitt, akkor ugyanúgy fogunk cselekedni is, mint a korai Egyház, és ugyanazt az erőt és kenetet tapasztaljuk meg, amit ők.

Jézus egy dicsőséges Egyházért jön vissza; nekünk is ugyanúgy kell imádkoznunk erőért, ahogy az apostolok az Apostolok cselekedetei 4:29–30-ban: „Urunk... add a te szolgálóidnak, hogy teljes bátorsággal szólják a beszédedet... hogy jelek és csodák történjenek a te szent Fiadnak, Jézusnak neve által”.

Hasonlóképpen, egy ilyen ima után mi is meg fogjuk tapasztalni azt, amit az imádkozó tanítványok tapasztaltak: „Megmozdult a hely, ahol egybegyültek; és beteltek mindnyájan Szent Szellemmel, és az Isten beszédét bátorsággal szólták.” (Uo. 31. vsz.)

18. fejezet

A Szent Szellem ma

Láttuk a Szent Szellem Istentől rendelt szerepét, ahogy az Ószövetségben működött, és azokat a csodálatos dolgokat, amiket a korai Egyházban cselekedett az Apostolok cselekedeteinek könyvében. Milyen szerepet játszik ma?

A mai Egyházban fontos felkészülnünk arra, hogy befogadjuk Isten nyilvánvaló jelenlétét a Szent Szellem kiadásán keresztül. A tűz, ami pünkösdkor kitöltetett, ma is tovább ég.

Van valami Isten nyilvánvaló jelenlétében, ami bármi másnál jobban átalakít téged. Amikor Jákob az angyallal birkózott, én azt hiszem, igazából Isten nyilvánvaló jelenlétével küzdött. Isten megérintette Jákobot azon a napon, és többé már nem maradt ugyanaz az ember: a neve Izrael lett. (1. Mózes 32:24–30)

Amikor pedig Saul, aki az Egyházat üldözte, Damaszkusz felé tartott, Jézus megjelent neki egy látomásban, és azt mondta: „Saul, Saul, miért üldözöl engem?” (Apostolok cselekedetei 9:4)

Saul felkiáltott: „Ki vagy te?” Jézus pedig azt válaszolta: „Én vagyok Jézus, akit te üldözöl.” (5. vsz.)

Ettől a pillanattól kezdve, amikor Isten nyilvánvaló jelenlétét megtapasztalta, Saul többé már nem volt ugyanaz az ember. Ahogy azt láttuk is, később Pál lett belőle, a nagy apostol, aki megírta az Újszövetség egyharmad részét.

A 2. Mózes 32-ben azt olvassuk, hogy az izraeliták egy aranyborjút készítettek, és azt imádták. Ez azután történt, hogy Isten jelenléte megnyilvánult nappal felhőben, éjjel pedig tűzoszlop által. Az izraeliták ismerték, érezték és látták Isten jelenlétét. Amikor mégis engedetlenek lettek, Isten azt mondta Mózesnek, hogy visszavonja a jelenlétét tőlük.

Mózes azonban könyörgött Istenhez, hogy adjon még egy lehetőséget nekik. Azt mondta: „Szükségünk van a te nyilvánvaló jelenlétedre! (2. Mózes 33:15)

Hasonlóképpen, ma is szükségünk van Isten nyilvánvaló jelenlétére az Egyházban és erre fel kell készülni. Imádkozz, szánd oda magad, és tegyél félre mindent annak érdekében, amivel kapcsolatban Isten szólt hozzád!

Amikor Mózes ezt megtette, Isten azt válaszolta: „Az én jelenlétem megy majd veletek és nyugalmat adok nektek.” (2. Mózes 33:14) Isten ma ugyanezt mondja az Egyháznak, ha készek vagyunk értékelni és megbecsülni az Ő jelenlétét.

Isten a Szent Szellem által ébredést akar hozni Krisztus Testébe, de erre fel kell készülnünk. Isten úgy gondolja, hogy a felkészülés időszaka ugyanolyan fontos, mint az eredmény. Ha engedjük, hogy a Szent Szellem úgy munkálkodjon, ahogy akar és átadjuk magunkat neki, ahogy azt Ő szeretné, akkor létre tudja hozni bennünk azt, amit Ő szeretne.

Szükségünk van Isten nyilvánvaló jelenlétére. Szükségünk van erre a mindennapi életünkben – otthon, a gyülekezetben, a munkahelyünkön, a családban és a házasságban. Fontos, hogy meg tudjuk Őt érinteni és megismerjük Őt személyes módon. Isten ezt lehetővé tette a Segítő, a Szent Szellem által.

Az 1. Mózes 28:16 szerint „Jákob pedig fölébredve álmából, azt mondta: Bizonyára az Úr van e helyen, és én nem tudtam.” Nyilvánvaló, hogy tudatosítanunk kell az Ő jelenlétét a Szent Szellem által, és Isten dicsérete segít ebben.

Tanulj meg a dicséret atmoszférájában élni, mert a 22. zsoltár 4. verse szerint Isten az Ő népének dicséretei között lakik!

Egy rendkívüli dolog történt velem annak eredményeként, hogy az Úr jelenlétét kerestem. Egy külföldi utazásról tértem haza, és másnap Texasba utaztam egy összejövétel sorozatra. A címe „Találkozás Istennel a zsoltárokból” volt, és ez igen valóságos találkozásnak bizonyult, mert Isten dicsősége leszállt már anélkül, hogy elkezdtem volna tanítani!

Közben próbáltam regenerálódni egy 16 órás időeltolódással járó utazás után. Olyan volt, mintha miközben az Úr jelenlétében időztem, a testemnek nem is lett volna szüksége alvásra majdnem négy napon át. Úgy éreztem, mintha Isten jelenléte védőburokként vett volna körül.

Csodálatos dolgok történtek az összejöveteleken. Az emberek megtértek és betöltekeztek Szent Szellemmel. A második napon már tudtam, hogy valami készül. Veled megtörtént már, hogy érezted, Isten készül valamire? Én így voltam ezzel.

Elkezdtem tanítani a zsoltárokról, és az emberek sírva fakadtak. Miután előrehívtuk a bűnösöket a megtérésre, és az összejövétel véget ért, senki nem mozdult a helyéről. Az emberek ottmaradtak, és élvezték Isten jelenlétét. Többen is beszámoltak róla, hogy látomásokat kaptak arról, mit cselekszik Isten az életükben.

Este azután a zsoltárok harmadik részéről prédikáltam. Hirtelen az emberek a terem egyik oldalán elkezdtek legyezni magukat. Először azt gondoltam, hogy biztos nagyon meleg van azon az oldalon, de az emberek hamarosan nevetésben törtek ki. Mi olyan vicces? – gondoltam. És akkor valaki elterült a sorok között. Ezután nem is tudtam már befejezni a tanítást! Az emberek hátul elkezdtek nevetni Szellemben, az egész első sor pedig a padlóra esett, megittasodva a Szent Szellemről.

Ez Isten nyilvánvaló jelenléte volt. Nagy szükségünk van ilyen látogatásokra, mivel a problémáink időnként igen hatalmasak tudnak lenni, és erős démoni támadásokkal kell szembenéznünk. De amikor elkezdjük megtapasztalni Isten jelenlétét, akkor megváltozunk, és más emberekké leszünk.

És hogy miért olyan fontos Isten jelenlétét keresni a Szent Szellem által? Nézzük meg, mi történik az Ő jelenlétében!

Először is, Isten jelenlétében teljes öröm van. (Zsoltárok 16:11) Lehet, hogy problémák nyomasztanak, és mindenféle nehézséggel kell megküzdened – betegségekkel, anyagi problémákkal, házassági vagy gyermeknevelési gondokkal –, de amikor az Úr öröme eltalál téged, ezek a gondok mind eltűnnek és te még nevetni is fogsz az Ő jelenlétében!

Másodszor, Isten jelenléte megítéli a bűnt is. Az 1. Mózes 3:8 ezt mondja Ádámról és Éváról:

És meghallották az Úr Isten szavát, aki hűvös alkonyatkor a kertben járt; és elrejtőzött az ember és a felesége az Úr Isten előtt a kert fái között.

Azért rejtőztek el Isten jelenléte előtt, mert vétkeztek, és Isten jelenlétében erős bűntudatuk támadt.

Ezért nevettek és sírtak sokan egyszerre a zsoltárokról szóló összejöveteleken Texasban. Egyesek megteltek az Úr örömével, mások pedig megtértek a bűneikből. Isten jelenléte a Szent Szellem által világosságra hozza a bűnt.

Ádám és Éva fia, Káin jut erről eszembe. Az 1. Mózes 4:16 szerint:

Elment Káin az Úr színe előtt (az Úr jelenlétéből), és letelepedett Nód földjén, Édentől keletre.

Ahelyett, hogy testvére, Ábel, megölésének bűnéből megtért volna, Káin inkább elment az Úr jelenlétéből. Milyen szomorú! Ezért amikor Isten foglalkozik veled a bűneiddel kapcsolatban, fontos, hogy ne csukd be a szemed és ne tegyél úgy, mintha azok nem léteznének, különben előfordulhat, hogy kimaradsz Isten nyilvánvaló jelenlétének áldásaiból!

Harmadszor, Isten nyilvánvaló jelenléte megfutamítja az ellenségeidet. Isten jelenléte elbánik sok olyan ellenséggel, amelyekkel egyedül soha nem tudnánk. Lehet, hogy mindenféle dologgal próbálkozunk, de ezek az ellenségek csak nem tángítanak; viszont ha engedjük, hogy Isten jelenléte átjárja a körülményeinket, akkor Ő majd foglalkozik az ellenségeinkkel. A zsoltáros azt mondta: „Az én ellenségeim meghátráltak, elbuktak és elvesztek a te arcod előtt.” (Zsoltárok 9:4)

Egyszer, amikor Ugandában szolgáltunk, valaki beszélt nekünk egy evangélistáról. Az egyik este gerillák egy csoportja tört be az evangélista házába, miközben a családjával éppen vacsoráztak. Pénzt követeltek tőle.

Az evangélista megmondta neki, hogy hol találják meg a pénzt. Amikor visszatértek, az egyikük azt mondta:

– Ennyi nem elég. Megöllek, ha nem mondod meg nekünk, hol van a pénz.

Egy pisztolyt szegezett a halántékának.

– Nincs több pénzem! – válaszolta az evangélista.

– Akkor megöllek – mondta a támadó és meghúzta a ravaszt.

A fegyver azonban nem sült el. Újra meghúzta a ravaszt, de megint csak nem történt semmi sem. Harmadszor is próbálkozott, és amikor még mindig nem járt sikerrel, azt kérdezte:

– Ki vagy te egyáltalán? Mivel foglalkozol?

– Keresztény evangélista vagyok.

Megkérdeztük, hogy a felesége és a gyermekei hogyan reagáltak mindezt, de az evangélista erről állítólag csak annyit mondott, hogy Isten jelenléte annyira erős volt, hogy nem is tudtak másra gondolni, mint az Ő jelenlétére. Meg szeretném jegyezni, hogy Isten tudja, hogyan nyilvánítsa ki a jelenlétét, és hogyan bánjon el az ellenségeiddel!

Hallottam egy másik történetet is, amelyben egy buddhista férfi elment egy gyülekezetbe, ahová egy barátja hívta el. Ott ült és gondolkozott: Ez egy nagy ostobaság. Én ebben nem hiszek.

Fel akart állni és elmenni, de amikor rá akart támaszkodni a kezével az előtte levő székre, a keze odaragadt! Többször is megpróbálta elrántani a kezét. Amikor végre sikerült, akkor hátraesett, a fejét beverte a saját széke támlájába, és a feje ragadt oda! Amikor azután sikerült a fejét felemelni, akkor beütötte a térdébe, és ahhoz ragadt oda!

Megint csak rángatnia kellett a fejét, és amikor végre sikerült elrántania a térdétől, akkor hanyatt esett, és a földön fekvéskor látomást kapott Jézus Krisztusról. Mondanom sem kell, hogy megtért!

Isten nyilvánvaló jelenléte elbánik az evangélium ellenségeivel, és a bűnösöket megtérésre indítja!

Isten jelenléte útmutatást is ad. A 17. zsoltár 2. verse azt mondja: „A te arcodtól (jelenlétedtől) jöjjön ki ítéletem, a te szemeid had lássanak igazat!”

Néha egyedül próbálunk meg megtenni dolgokat, de azután látnunk kell, hogy mire megyünk – nem sokra. Az emberek kérdezték már tőlem: „Nem félsz külföldre utazni?” De én nem

félek, még akkor sem, ha egyedül megyek. Miért kellene félnem? Ha Isten vezet arra, hogy valamit megtegyek, akkor Ő elég hatalmas ahhoz, hogy vigyázzon is rám. Már több éve utazom Isten szolgálatában, és Ő még mindig vigyázott rám, mert az Ő vezetésére figyelek.

Negyedszer, amikor Isten jelenléte veled van, akkor megnyugszol. A 2. Mózes 33:14 azt mondja: „Az én jelenlétem megy majd veletek, és nyugalmat adok nektek.”

Van valami egészen különleges Isten jelenlétében. Lehet, hogy körülötted már minden széthullik, de te úgy érzed, mintha nyaralnál, mert Isten annyira beburkol az Ő jelenlétébe.

Szerintem sok keresztény azért aggodalmaskodik, nyugtalankodik és fontoskodik annyira, mert nem tapasztalja meg Isten erejét olyan módon, ahogyan arra szüksége lenne. Előfordult, hogy éjszaka felébredtem valamilyen aggasztó helyzet miatt, de azután megtapasztaltam Isten jelenlétét, és csodálatos békesség töltött el, miközben a körülmények még ugyanolyan aggasztóak voltak.

Ötödször, Isten jelenlétében megmenekülünk a szenvedéstől.

Minden szenvedésüket Ő is szenvedte, és arcának (jelenlétének) angyala megszabadította őket, szerelmében és kegyelmében váltotta meg őket, fölvette és hordozta őket a régi idők minden napján.

– Ézsaiás 63:9

Lehet, hogy arra gondolsz most: Én tényleg szenvedek. Szörnyű helyzetben vagyok. Az Ige azt mondja, hogy Isten jelenléte ott van a szenvedéseid közepette, és az Ő jelenléte miatt csodálatos módon győztesen fogsz kikerülni abból a helyzetből.

Hatodszor, Isten nyilvánvaló jelenlétét azért is fontos keresni, mert az örökkévalóságban is ebben a jelenlétben fogunk élni. Júdás levelének 24. és 25. verse azt mondja:

Annak pedig, aki titeket a bűntől megőrizhet, és az ő dicsőséges jelenlétébe állíthat feddhetetlenségben nagy örömmel... dicsőség, nagyság, erő és hatalom.

Tehát amikor a Szent Szellem megérint és felfrissít minket, nyugalmat és vezetést ad nekünk, rámutat a bűneinkre és örömmel tölt be – akkor mindez még csak ízelítő abból, amit az örökkévalóságban fogunk megtapasztalni.

Ne maradj le arról, amit Isten tartogat számodra az Ő jelenlétében a benned lakozó Szent Szellem által! Mondd azt: „Istenem, szükségem van a megnyilvánuló jelenlédre. Nem élhetek a Te érintésed nélkül. Kész vagyok átvenni, amit Te adsz, ahogy azt Te adni akarod.” Nagyon fontos, hogy Isten jelenléte ott legyen az életünkben a Szent Szellem által. Isten találkozni akar velünk, ahogy az a zsoltárokról szóló összejöveteleken történt, amiről korábban beszéltem.

Ez igei. Amikor például Pál találkozott Istennel a damaszkuszi úton, akkor nem állt ellene a Szent Szellemnek, hanem elterült a földön!

A Szent Szellemmel történő találkozásokra különböző módon kerülhet sor. Némelyek drámaiak, mások kevésbé. Pálnak volt egy másik találkozása a második missziós útján. Nem tudta merre menjen. Próbált Ázsia felé továbbmenni, de a szívében nem volt bizonyosság a döntése mellett.

Előfordult már veled, hogy megpróbáltál csinálni valamit, de nem tudtad igazán, hogy Isten mit gondol róla? Ilyenkor azt gondold, hát jó, Istenem, én megpróbálom hallani a hangodat, de akkor légy szíves, mondj már valamit!

Tehát az egyik este Pálnak volt egy álma, amiben egy ember azt mondta neki: „Gyere Makedóniába!” Pálnak találkozása volt a Szent Szellemmel, és ezért megváltoztatta a terveit.

Ez alkalommal nem volt látomása, nem látott vakító fényt, amitől a földre került volna és napokra elveszítette volna a látását. Csak egy álma volt. (Apostolok cselekedetei 16: 6–10)

Találkozásod lehet a Szent Szellemmel a nevetésben, a sírásban, az imádkozásban, vagy miközben a Bibliát olvasod. Ezeknek a találkozásoknak különböző formái vannak. Amikor ilyen találkozásaid vannak Istennel, akkor ez általában azt jelenti, hogy egy magasabb szintre akar vinni téged. Azt jelenti, hogy van valami, amit szeretne, ha megtennél. Nem azért adja ezeket a találkozásokat, hogy csak egy kicsit megcsiklandozzon, és izgalomba hozzon téged. Isten azért adja ezeket a találkozásokat, hogy bevezessen a szolgálatba – hogy túlsorduló módon betöltsön téged!

Töltekezz be túlsorduló módon!

Amikor az Úr betölt minket a Szellemével, akkor ennek célja van. Ezt világosan láttuk az Apostolok cselekedeteinek a könyvében, amikor azokról a fantasztikus csodákról olvastunk, amelyek azokon a hívőkön keresztül történtek, akik erősen betöltekeztek Szent Szellemmel.

Mi történik például akkor, amikor egy száraz szivacsot vízbe mártunk? Magába szívja a vizet. Így van ez akkor is, amikor betöltekezünk Szent Szellemmel – magunkba szívjuk a Szellemet.

És mi történik akkor, amikor a szivacs már tele van, és nem tud több vizet magába szívni? Elkezd csöpögni. Sok olyan ember van, aki ugyan betöltekezik Szent Szellemmel, de nem engedi, hogy a kenet kiáradjon belőle – ezek az emberek csak csöpögnek.

Viszont ha összeszorítod a szivacsot, akkor kijön, kiárad belőle a víz. Isten nem azt karja, hogy csöpögjünk, hanem azt, hogy túlsorduló módon kiáradjon belőlünk a kenet!

Nézzük meg például Pétert! Amint azt láttuk, ő – az a tanítvány, aki megtagadta Krisztust – pünkösdi napján Szent Szellemmel telve felállt, és prédikált a tömegnek. Háromezren meg is tértek! (Apostolok cselekedetei 2)

Van még valami érdekes ezzel kapcsolatban: Péter először az Apostolok cselekedetei 2:4 szerint a Szent Szellem kitöltésekor töltekezett be Szent Szellemmel. A 4. fejezet 8. verse azután azt mondja: „Akkor Péter, Szent Szellemmel megtelve...” A 32. vers pedig azt, hogy „beteltek mindnyájan Szent Szellemmel”.

Figyeljük meg, hogy ezek a betöltekezések a Szent Szellem kezdeti kitöltése után történtek! Tehát többször is be lehet töltekezni! Miután kiáradt, kicsordult belőled a kenet, újra be kell töltekezned!

Az egyik célja annak, hogy a Szent Szellem betölt téged az, hogy Isten használhasson a szolgálatban.

Mibe öltözől fel?

Hogyan használ Isten minket a szolgálatban? Nézzük meg a Lukács 24:49-et! Ez egy nagyon erőteljes ige, és segíteni fog neked abban, hogy átvedd, amit Isten adni akar neked – valami nagyon különlegeset: erőt.

És íme elküldöm rátok Atyám ígéretét; ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, amíg felruháztattok mennyei erővel.

Jézus mondja ezt a tanítványainak: „Várjatok Rám! Ne csináljatok semmit, mert a Szent Szellem ereje nélkül igazából úgysem tudtok igazán semmit sem csinálni!” Azt ígérte nekik, hogy „felruháztatnak erővel”.

Ez a szó azt jelenti, hogy *felöltöztetni*³⁰. Jézus fel akar minket öltöztetni a Szent Szellembe. Természetes szinten, amit magadra veszel, befolyásolja, azt hogy hogyan nézel ki. Hasonlóan, szellemi szinten, amikor felöltözzük magunkra a Szent Szellemet, akkor el is kezdünk úgy kinézni – és úgy cselekedni –, mint a Szent Szellem.

Beszélgettem egyszer egy pásztor feleségével, aki a tizenévesekkel foglalkozó szolgálatot vezette. Úgy érezte, a Szent Szellem arra vezeti, hogy vigye el a csoportját egy diszkóhoz a város központjában, ahol a város legtöbb tinédzsere táncolt, ivott és kábítószeresedett. A csoportjával szórólapokat osztogatott és bizonyosságot tett az arra járó fiataloknak. Éjfélől hajnal háromig csinálták ezt.

Végül aztán a diszkó tulajdonosa kijött és nekiesett ennek az asszonynak. „Ezt nem lehet itt csinálni. Tönkreteszik az üzletünket.”

A nő erre azt válaszolta: „Ez az utca nem a magáé; a járda közterület. Nekem pont annyi jogom van itt lenni ezen az utcán, mint magának. Nem megyek el innen.”

A férfi megrántotta a vállát, és annyit mondott: „Lehet, hogy még nagyon megbánja, ha itt marad.”

A pásztor felesége később azt mesélte: „Annyira bátor voltam, hogy tudtam, soha nem fogom megbánni. Isten hívott el oda és tudtam, hogy nem esik bántódásom. Ezért azt mondtam a tulajdonosnak: »Hát pedig én itt maradok. Amíg Isten azt mondja nekem, hogy maradjak itt, addig itt is leszek!«”

Néhány éjszakán át ez így folytatódott, míg végül a tulajdonos belefáradt, és azt mondta: „Na jó, maga itt azt gondolja magáról, hogy milyen jó fej. Ha tényleg olyan fontos mondanivalója van, akkor jöjjön be és mondja el!”

A nő szívében a Szent Szellem azt suttogta: Ne ma este.

– „Miért ne?” – kérdezett vissza.

Mert ma este egy kis zenekar játszik, és ezért csak kevesen vannak. A nagy zenekar a jövő héten játszik majd, és akkor telt ház lesz. Ezt mondd meg neki!

Tehát a nő azt mondta a tulajdonosnak: „Azt akarja, hogy akkor menjek be, amikor kevesen vannak? Azt már nem! Csak akkor megyek be, amikor egy nagy zenekar játszik, és telt ház van. Jövő szerdán.

A tulajdonos nem is tudta, mit mondjon erre. Ezért aztán engedte beszélni a nőt.

Szerda este tehát a pásztor felesége megjelent a klubban. Tényleg telt ház volt. Felment a színpadra, a fények, a zaj és a tömeg közepette és azt mondta: „Tíz percem van, ezért nyíltan fogok beszélni veletek. Tudjátok, hogy Jézus szeret benneteket, és vannak köztetek olyanok, akik tudják, hogy nem itt kellene lenniük. Visszacsúsztatok, elhidegültetek Istentől, de most azt szeretném, ha lenne bennetek annyi bátorság, hogy felálltok és velem együtt kijöttök innen.”

A fiatalok fele felállt és kiment a nővel együtt! Halleluja! Hogyan tudta ezt elérni? A Szent Szellem felöltöztette erővel és kenettel.

Előfordulhat, hogy abba a hibába esünk, hogy azt gondoljuk, hogy a Szent Szellemet felöltözni egy folyamat. Ez azonban nem így van. A Szent Szellem felöltözése egy pillanat alatt megtörténik.

³⁰ Strong, „Greek”, p. 28, entry 1746, s.v. „endued”.

Amikor a tanítványok pünkösdkor megkeresztelkedtek, akkor az nem egy folyamat volt! És semmi kétség afelől, hogy valóban felöltözték a Szent Szellemet, mert utána elmentek, és elkezdtek meggyógyítani a betegeket, feltámasztani a halottakat és megszabadítani a foglyokat.

Néha azonban azt gondoljuk, hogy nem vagyunk elég szellemiek ahhoz, hogy felöltözzük a Szent Szellemet. Persze azok az emberek, akik pünkösdkor a felső szobában összegyűltek, szintén nem voltak szellemiek. Péter, például háromszor megtagadta Jézust. Isten azonban tökéletlen edényeket használ, és felöltözteti őket a Szellemével, hogy elvégezzék az Ő munkáját.

Amikor Isten felöltöztet minket a Szellemével, akkor valójában az Úr örömébe öltöztet be minket, mert az öröm bele van csomagolva a kenetbe.

Az Úr öröme

Krisztus Testében manapság látni az Úr örömének kitöltését. Az öröm nagyon fontos érzélem, részben azért, mert bele van csomagolva a kenetbe. Ha megtapasztalod azt az örömet, amit az Úr ad, akkor közben biztos, hogy felöltöződ az Ő Szellemét, és kenetét.

Miután megállapítottuk, hogy az öröm be van csomagolva a kenetbe, bizonyítsuk is be! A 45. zsoltár 8. verse azt mondja, hogy Isten felkent „öröm olajával társaid fölé”. Ez Jézusra vonatkozik, aki a feje a Testnek. Tehát ha a fej fel van kenve örömmel, mit fog csinálni a Test? Örülni.

Persze lehet, hogy azt mondd erre: „De te nem tudod, milyen rosszak a körülményeim.” Akkor nézzük meg, mit mond az Újszövetség az Úr örömről:

Nézve a hit szerzőjére és beteljesítőjére Jézusra, aki az előtte levő öröm miatt, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, és az Isten királyi székének jobbára ült.

– Zsidó 12:2

Hogyan tudta Jézus elviselni a Getsemáné kert gyötrelmeit és a kereszt szenvedését, magára véve a világ bűneit és betegségeit, és elviselve az övéi elutasítását és kegyetlenségét? Az öröm miatt. Tudta, milyen öröm vár rá.

Az öröme teljes volt, miután a Szent Szellem felkente. Keresztelő János bemeztette a Jordánba, és az Úr Szelleme rászállt. (Lukács 4:18) Ettől kezdve elkezdett járni és mozogni a Szellem teljességében – és az Úr örömében.

Ha bemeztetted Isten Szellemének teljességébe, akkor az örömnek ugyanakkor a teljességében járhatsz, amiben Jézus maga is járt. A Szent Szellem keresztségben van valami, amitől az embert betölti az öröm!

Az öröm a kenettel jön, és Isten kitölti az örömet az emberekre ezekben az utolsó időkben, mert kitölti a Szellemének kenetét.

Az Ézsaiás 35:10 azt mondja: „Hisz az Úr megváltottai visszatérnek, és ujjongás között Sionba jönnek; és örök öröm fejükön, vigasságot és örömet találnak; és eltűnik a fájdalom és a sóhaj.” Isten fel akar kenni örömmel. Lépj be az Úr örömébe! Járj benne, ahogy a Szent Szellem kenetében jársz!

Sőt mondd is el velem most ezt az imát: „Atyám, szálljon rá az öröm a fejemre ma! Szükségem van a te örömödre. Hadd menjek be abba az örömbé és erőbe, amit Te adsz nekem! Én ezt most elfogadom és átveszem. Nem vesztés vagyok, hanem győztes! Ezért elfogadom a Te örömed szépségét Jézus nevében!”

Utószó

Végül még azért szeretnék imádkozni, hogy lépj be a Szent Szellem új dimenziójába, friss erejébe és egy új kapcsolatba Istennel a Szent Szellem által. Lásd Őt úgy, mint Segítőt!

Fel vagy öltöztetve a Szent Szellem kenetébe, és ez a kenet benned marad. Te magad vagy az a templom, amelyben Isten jelenléte lakik.

Hiszem, hogy Istennek csodálatos terve van az életedre nézve, és előre eltervezte a sorsodat. Már anyád méhében ismert téged. Elküldte Jézust, hogy meghaljon érted, és neked ajándékozta a Szent Szellemet. Semmit nem kell tenned érte, csak kérned. Ahogy belépsz Istennek ebbe az ajándékába, és működni kezdesz benne, Ő használni fog téged a dicsőségére.

Fogadd el Jézus Krisztust életed Uraként és Megváltójaként!

A Biblia azt mondja: „Ha a száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, üdvösséget nyersz. Mert szívvel hiszünk az igazságban, szájjal teszünk pedig megvallást az üdvösségre.” (Róma 10:9–10)

Ha el akarod fogadni Jézus Krisztust életed Uraként és Megváltójaként, akkor mondd el a következő imát őszintén a szívedből:

Drága Jézus!

Hiszem, hogy te meghaltál értem és feltámadtál a harmadik napon. Megvallom neked, hogy bűnös vagyok, és szükségem van a szeretetedre és megbocsátásodra. Jöjj az életembe, bocsásd meg a bűneimet és adj nekem örök életet! Megvallom, hogy Te vagy az én Uram. Köszönöm, hogy üdvösséget adsz nekem!

A szerzőről

Marilyn Hickey szolgálata emberek millióinak életét érintette már meg világszerte. A Marilyn Hickey Ministries alapítójaként és elnökeként Isten használja arra, hogy segítsen „betölteni a földet az Ő Igéjével”. Szolgálata számos csatornán keresztül ért már el sikereket: más szolgálatokkal együttműködve Bibliák ezreit szállították kommunista országokba; evangélizációs összejöveteleket tartottak számos országban, többek között Etiópiában, a Fülöp-szigeteken, Koreában, Haitiben, Brazíliában, Malajziában, Japánban és Hondurasban; rengeteg embert értek el világszerte televíziós adásokon keresztül, amelyek olyan csatornákon láthatók, mint például a Black Entertainment Network (BET) és a Trinity Broadcasting Network (TBN). Emellett a Marilyn Hickey Ministries alapított egy kétéves, akkreditált, biblia főiskolát is, hogy keresztény vezetőket képezzen Istentől kapott küldetésük végrehajtására. Marilyn az Oral Roberts Egyetem Igazgatótanácsának Elnökeként is szolgálja Krisztus Testét, és ő az egyetlen nő, aki az Igazgatótanács tagja Dr. David Yonggi Cho szolgálatánál (aki a világ legnagyobb gyülekezetének, a Yoidói Teljes Evangéliumi Gyülekezetnek a pásztorja).

Férje, Wallace Hickey, az Orchard Road Christian Center pásztorja, Greenwood Village-ben, Colorado államban, az Egyesült Államokban. Két felnőtt gyermekük van.